

วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Journal of Humanities and Social Sciences
Songkhla Rajabhat University

ISSN 3027-6691 (Online)

บทความวิจัย

- ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์
อริศกัญญ์กัก แซ่กู่ และจอมขวัญ สุภสินทร์ 1
- การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย
บงสัทชน บัณฑิตวงศ์ 29
- ข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตู : กรณีศึกษาผู้นำการทำประตูระยะ 3 คณะมนุษยศาสตร์ไทยในรายการ
ไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023
อานาพิย์ ยี่สุนทรอง และอัครธัมม์ ยี่สุนทรอง 49
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา : กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา
ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
จารุณี คงกุล, นิชย์มี กระจ่าย, กรรณิการ์ เจ็นลา และพิณวสา ทริมบดี 77
- องค์ความรู้การันตรองเชิงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิศุศึกษากร
กิตติภาพ แก้วน้อย และสุธีรัตน์ จันทพงษ์ 107
- การศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ณัฐฐา ศิริรักษ์ 129

บทความวิชาการ

- การสื่อสารการตลาดทางเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น
เอกกร มีสุข, วิภากร ท่อแก้ว และกานต์ บุญศิริ 157
- ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้
ชนกนิษฐ์ บุญชู, พันธิตรา มากทอง และอาชินอักริม ดงนะเตียง 185

วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Journal of Humanities and Social Sciences
Songkhla Rajabhat University

ISSN 3027-6691 (Online)

บทความวิจัย

- ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์
อริทัญญ์กัก แซ่กู่ และจอมขวัญ สุภรินทร์ 1
- การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย
มณสิขณ์ บันทวงศ์ 29
- ข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตู : กรณีศึกษาผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการ
ไทยแลนด์บาเลตบอลลีก 2023
อานพีย์ ยี่อุ่มทรง และอินธอนัน ยี่อุ่มทรง 49
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตุรา : กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา
ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล
จารุณี คงกุล, นัสยา มีระจาย, กรรณิการ์ เจินลา และพินวลา ทริมภาณี 77
- องค์ความรู้การตั้งรองเงิงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร
กิตติพล แก้วน้อย และสุริรัตน์ จันทพงษ์ 107
- การศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ณัฐา ศิริรักษ์ 129

บทความวิชาการ

- การสื่อสารการตลาดทางการเมืองของบริหารท้องถิ่น
เอกกร มีสุข, วิทยาธร ท่อแก้ว และกานต์ บุญศิริ 157
- ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้
ชนาธิษฏ์ บุญชู, พันธิตรา มากทอง และอาเชนอักริม ดงนะเตียง 185

จัดทำโดย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
160 หมู่ที่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 9000

โทรศัพท์ : 0 7426 0262

โทรสาร : 0 7426 0263

ปี พ.ศ. 2567

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
Journal of Humanities and Social Sciences, SKRU

วัตถุประสงค์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นวารสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยอีกทั้งเป็นสื่อกลาง แห่งการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งภายใน มหาวิทยาลัย ระหว่างมหาวิทยาลัย คณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา ผู้สนใจ และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายทางวิชาการแก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้จัดทำวารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาขึ้นเพื่อเป็นช่องทางในการ ประชาสัมพันธ์ผลงานวิชาการ อีกทั้งเป็นสื่อกลางแห่งการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งภายใน และระหว่างมหาวิทยาลัย แก่คณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา องค์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อไป วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเปิดรับบทความที่ครอบคลุม เนื้อหาทางด้านสาขาวิชา ดังนี้

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ฉ | ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

- มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ศิลปกรรมศาสตร์
- วิทยาการจัดการ
- ครุศาสตร์

กระบวนการพิจารณาบทความ

บทความทุกบทความจะต้องผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 ท่าน จากหลากหลายสถาบัน และอยู่ในรูปแบบผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แต่งไม่ทราบชื่อกันและกัน (Double-blind review)

ประเภทของบทความ

บทความวิจัย (Research article) และบทความวิชาการ (Original article)

ภาษาที่รับตีพิมพ์

ภาษาไทย

วาระการจัดพิมพ์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ตีพิมพ์ เป็นวารสารราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม

เจ้าของวารสาร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การติดต่อ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

160 หมู่ที่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

โทรศัพท์ : 0 7426 0262

แฟกซ์ : 0 7426 0263

อีเมล : re.husoskru@gmail.com

เว็บไซต์ : <https://www.tci-thaijo.org/index.php/husoskru>

ประกาศลิขสิทธิ์

1. ลิขสิทธิ์ของบทความเป็นของผู้เขียนและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ข้อมูลและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยหรือรับผิดชอบต่อข้อมูลและความคิดเห็นเหล่านั้น
3. ผู้เขียนจะยินยอมให้บทความของตน ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารฯ ทั้งฉบับพิมพ์และฉบับออนไลน์ ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการภายใต้ขอบเขตของกฤตสิทธิ์

กองบรรณาธิการ

เจ้าของ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการบริหารและพัฒนา-
หน่วยงาน

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิต

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและงบประมาณ

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาและคุณลักษณะ-
บัณฑิต

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

บรรณาธิการบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชชพงษ์ ชัชวาลย์

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อาจารย์ ดร.มูจลินทร์ พลกล้า
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพัฒนาและสื่อสารองค์กร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อาจารย์ ดร.วิศรุตดา ทองแกมแก้ว
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญอริ	ยิหมะ
อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ	จุลสุวรรณ
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวุธ	โกศล
อาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรย์สมร	ผลบุญ
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์	
คณะศิลปกรรมศาสตร์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ	ทองสามสี
อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	

กองบรรณาธิการภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.จรัส	สุวรรณมาลา
อดีตนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	
รองศาสตราจารย์ ดร.จรัส	อดิวิทย์ภรณ์
ผู้อำนวยการ หลักสูตรการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	
รองศาสตราจารย์ ดร.ประมาณ	เทพสงเคราะห์
คณบดีวิทยาลัยนานาชาติติชเยคริน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	
รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล	สุขบท
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	บุญญาพิทักษ์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี	
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศพรพล	เนื้อไม้หอม
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์	สังข์ทอง
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	
รองศาสตราจารย์ ดร.สืบพงศ์	ช้างบุญชู
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุโสภ บุญสุข
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพร ทองชะโชค
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารดารัตน์ สุขสง่า
วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยาะะนิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวัจน์ สองเมือง
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ฝ่ายจัดการ ประสานงานและเลขานุการกองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชชพงษ์ ชัชวาลย์
อาจารย์ ดร.โชติกา รติชลียกุล
นางฐาการ ชูจร
นางสาวอังสนา แซ่ฮ่อ
นางสาววนิดา ทะประสิทธิ์จิต

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สร้อยสุดา	ไชยเหล็ก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยกุล	จันทบูรณ์
อาจารย์ ดร.สลิลา	เพชรทอง
อาจารย์สุกานดา	จันทวี
อาจารย์จิตติตา	สินรักษา
อาจารย์ตะวัน	รัตนประเสริฐ
อาจารย์อริศรา	สุขขวัญ
อาจารย์ณรัตน์จุฑา	ไชยสวัสดิ์
อาจารย์วรวรรณ	สุขใส

ฝ่ายจัดรูปเล่ม

อาจารย์โสภิตา	ขาวหนูนา
นายนิฟาเดล	นิเลาะ
นางสาวอังสนา	แซฮอ

บทบรรณาธิการ

เป็นปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (ฉบับเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2567) บทความประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งในรูปแบบบทความวิจัย และบทความวิชาการ ทั้งหมด 8 เรื่อง อันประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 6 เรื่อง และบทความวิชาการ 2 เรื่อง ตามลำดับ ได้แก่ (1) เรื่อง ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ (2) เรื่อง การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย (3) เรื่อง ข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตู : กรณีศึกษาผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 (4) เรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตรา : กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล (5) เรื่อง องค์ความรู้การเดินรณรงค์ติดตามแบบฉบับชุมชนจารุวิเศษศึกษากร (6) เรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (7) เรื่อง การสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น และ (8) เรื่อง ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตระหนักถึงหน้าที่อันสำคัญในการคัดสรรบทความที่มีคุณภาพ และมีประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากทั้งผู้เขียนบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ช่วยกลั่นกรองบทความและผู้อ่าน

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ท | ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

อาจารย์ ดร.มูจลินทร์ ผลกล้า
บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

หน้า

ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์

THE REFLECTION ON ECONOMIC PROBLEM IN THE SONGS
OF PONGSIT KHAMPHI

อธิกัญญ์ภัค แสงู่ และจอมขวัญ สุทธินนท์.....1

การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย

THAI PEOPLE'S USE OF ENGLISH WORDS IN THE THAI
LANGUAGE

นงลักษณ์ บัณเฑาะว์.....29

ข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตู : กรณีศึกษาผู้นำการทำประตูระยะ

3 คะแนนทีมชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023

INDICATIONS IN THE SCORING DECISIONS: A CASE STUDY OF
THAI THREE-POINT SCORING LEADER IN THE THAILAND
BASKETBALL LEAGUE 2023

ฮานาฟี ยี่สุนทร และอิบรออิม ยี่สุนทร.....49

สารบัญ (ต่อ)

บทความวิจัย (ต่อ)

หน้า

การส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา :
กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลง
งิ้วหวัดสตูล

PROMOTION OF TOURISM IN MU KOH PHETRA NATIONAL
PARK: KHAO YAI ISLAND CASE STUDY BAN PAK BARA
COMMUNITY, PAK NAM SUB-DISTRICT, LA-NGU DISTRICT,
SATUN PROVINCE

จารุณี คงกุล, นัสมี กระจาย, กรรณิการ์ เงินลา และพัฒนา หริมัน.....77

องค์ความรู้การเต้นรอนเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร
KNOWLEDGE OF PATTANI RONGGENG DANCE ACCORDING
TO KHUN JARU WISET SUKSA KORN

กิตติภาพ แก้วย้อย และสุรรัตน์ จินพงษ์.....107

การศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

EFFICIENCY OF USING ACADEMIC EXPERT DATABASE SYSTEM
FACULTY OF MEDICINE, PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

ณัฐา ศิริรักษ์.....129

สารบัญ (ต่อ)

บทความวิชาการ

หน้า

การสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น

POLITICAL MARKETING COMMUNICATIONS OF LOCAL
EXECUTIVES

เอกกร มีสุข, วิทยธร ท่อแก้ว และกานต์ บุญศิริ.....157

ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมาย
ความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

IMPACT AND SOLUTION FROM THE ENFORCEMENT OF
SECURITY LAW IN THE THREE SOUTHERN BORDER
PROVINCES

ชยานิชฐ์ บุญชู, พันธิตรา มากทอง และฮาซันอักริม ดงนะเต็ง.....185

ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์
THE REFLECTION ON ECONOMIC PROBLEM IN
THE SONGS OF PONGSIT KHAMPHI

อธิกัญญภัค แซ่ภู¹* และจอมขวัญ สุทธินนท์²
Athikanyapak Saephu¹* and Jomkwan Sudhinont²

Received date: September 10, 2023

Revised date: April 5, 2524

Accepted date: April 5, 2524

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทยและภาษาไทย
ประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่

* Corresponding author, E-mail: athikanyapak@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจจากบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2530-2561 จำนวน 19 อัลบั้ม ผลการศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ พบปัญหา 3 ประเด็นดังนี้ 1) ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาหนี้สิน ปัญหารายได้และรายรับไม่สัมพันธ์กัน ปัญหาการเข้ามาของสังคมอุตสาหกรรม 2) ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาการว่างงาน และ 3) วิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ การเข้ามาทำงานในเมือง การค้าประเวณี และการประกอบอาชีพโสเภณี

คำสำคัญ : บทเพลง, ปัญหาเศรษฐกิจ, พงษ์สิทธิ์ คำภีร์, ภาพสะท้อน

Abstract

The objective of the research article on the reflection of Thai society in terms of economic problems in the songs of Pongsit Khamphi is to reflect of terms of economic problems on the 19 albums of Pongsit Khamphi released between 1987 and 2018. The results of the study on the reflection of terms of the economic problems in the songs of Pongsit Khamphi revealed three issues: 1) Problems resulting from economic factors are

debts, the mismatch of income and expenses, and the arrival of industrial society. 2) The effect resulting from the economic problems is unemployment; and 3) The solutions to the economic problems are migration to work in town, prostitution trading, and taking prostitution as an occupation.

Keywords: Song, Economic problems, Pongsit Khamphi, The reflection

1. บทนำ

บทเพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ทำให้คนให้ความสนใจ เพราะบทเพลงสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าวรรณกรรมประเภทอื่น บทเพลงมักกล่าวถึงเรื่องราวในชีวิตผสมผสานกับจินตนาการของผู้ประพันธ์ ซึ่งเนื้อหาของบทเพลงอาจมาจากเหตุการณ์ในสังคม ประสบการณ์ในชีวิตของผู้ประพันธ์ รวมไปถึงอารมณ์ความรู้สึกทัศนคติของผู้ประพันธ์ บทเพลงยังเป็นเครื่องมือในการสะท้อนอุดมการณ์ แม้ผู้ประพันธ์จะไม่ได้ตั้งใจก็ตาม แต่ก็มีผู้ประพันธ์บางส่วนจงใจให้วรรณกรรมสะท้อนสังคม ดังที่ ตรีศิลป์ บุญขจร (2523, น. 6) กล่าวถึงผู้ประพันธ์ว่า ผู้ประพันธ์บางคนมีความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอย่างมาก มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น วรรณกรรมจึงแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เรียกกันว่าอุดมการณ์

พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในด้านบทเพลงเพื่อชีวิต และยังมีอุดมการณ์ที่เหนียวแน่นในการอยากรับผิดชอบต่อสังคม พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ได้ให้สัมภาษณ์ในบทความของแบไต๋ (Beartai) เกี่ยวกับเรื่องของบทเพลงที่ตนแต่งว่า “เป็นหน้าที่ของเรา ที่ต้องสะท้อนให้สังคมรับรู้” (ธีรพงศ์ เสรีสำราญ,

2563) มีผู้ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในบทเพลงเพื่อชีวิตของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ได้กล่าวถึงบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ว่าผลงานแต่ละชุดมีการสะท้อนสภาพชีวิตและปัญหาด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ได้อย่างยอดเยี่ยม (ปุ่น ชมภูพระ, ปพิชญา พรหมกันธา และพัทธนันท์ พาป้อ, 2564, น. 488)

บทเพลงเพื่อชีวิตมีการปรับเปลี่ยนไปตามสภาพสังคมในแต่ละยุคสมัย (สาวิตรี พงกษาชีวะ, 2550, น. 127) มีเนื้อหาเสียดสีสังคม โดยนำชีวิตชาวบ้าน ชาวนา กรรมกร ผู้ใช้แรงงาน มาอยู่ในบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ เช่น บรรยายความทุกข์ยากของประชาชน ดังตัวอย่างบทเพลงปลาแดกของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ เนื้อเพลงตอนหนึ่งดังต่อไปนี้

ทำนาจนแก่ตายหนี้สินมากมาย แบกไถล่แทบหัก ก่อนโน้น
พอฝนตกมา ขึ้นฉ้อราปลูกข้าวคงดี บัดนี้อนาถสิ้นดี ฝนตก
แต่ละปีน้ำท่วมนาพัง เคลื่อนตัวลงปักษ์ใต้ รับจ้างทั่วไป เลี้ยง
กุ้งกริดยาง นานวันเปลี่ยนงานไป จนฉันทกลายเป็นลูกจ้าง
หาปลา ... ถึงหาแทบคลานยังไม่พอจ้บจ่าย

(JOOX, 2563)

เนื้อเพลงข้างต้นกล่าวถึงความยากลำบากของชาวนา เมื่อพบเจอปัญหานี้สินจึงต้องเปลี่ยนอาชีพ ถึงจะขยันทำงานและประกอบอาชีพสุจริตต่าง ๆ แต่ค่าใช้จ่ายก็ยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เพลงนี้ยังสะท้อนให้เห็นความยากลำบากของคนจน รับรู้ได้ถึงความเขี่ยหย้นคนรวย และสื่อให้เห็นภาพของคนจนที่จำนนต่อความยากจน ทั้งเนื้อเพลงและจากน้ำเสียงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์

บทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ มักตีแผ่ปัญหาเศรษฐกิจอย่างน่าสนใจ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาพสะท้อนสังคมในด้านเศรษฐกิจเนื่องจากเล็งเห็นว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ให้ความสำคัญแก่เศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมก็มุ่งแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้านการกระจายรายได้ นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว (ยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) ทั้งความสำคัญของด้านเศรษฐกิจและบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ที่มีเนื้อหาที่นำเสนอปัญหาเศรษฐกิจ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 1148) ให้ความหมายคำว่าเศรษฐกิจไว้ว่า งานอันเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายจ่ายแจก และการบริโภคใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ของชุมชน

พิเชษฐ์ คนชื่อ (2557, น. 12) ให้ความหมายของเศรษฐกิจไว้ว่า เศรษฐกิจ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่น รายได้ การผลิต

การจำหน่าย การอุปโภคบริโภค เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ดังนั้น เศรษฐกิจ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับมนุษย์ เช่น การผลิต การบริโภค การจัดจำหน่ายผลผลิต ซึ่งเป็นการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่ไม่จำกัดจึงจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

3.1 ปัญหาทางเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน

เว็บไซต์มันนี่บัฟฟาโลกล่าวถึงปัญหาเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันที่รอให้ภาครัฐมาแก้ไขไว้ดังนี้ (Moneybuffalo, 2566)

1) ปัญหาหนี้ครัวเรือน หนี้ครัวเรือนของคนไทยอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาโดยตลอด สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกล่าวว่าใน

ไตรมาส 3 ปี 2565 ไทยมีหนี้ครัวเรือนอยู่ที่ 14.90 ล้านล้านบาท คิดเป็น 86.8% ต่อ GDP ซึ่งการมีหนี้มากเกินไปไม่ใช่เรื่องผิด แต่ถ้าไม่สามารถชำระหนี้ได้ย่อมเกิดปัญหาในระบบเศรษฐกิจขึ้นทันที เงินที่ผู้กู้ไยืมจะกลายเป็นหนี้เสีย ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่ายอดหนี้คงค้างที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในไตรมาส 4 ปี 2565 อยู่ที่ 1.40 แสนล้านบาท ข้อมูลหนี้ครัวเรือนยังไม่ได้นับรวมกับหนี้ในระบบซึ่งเป็นปัญหาในระดับเศรษฐกิจเช่นกัน ปัญหาเกิดจาก กลุ่มคนสามารถที่ไม่สามารถเข้าถึงเงินกู้ในระบบได้

2) ปัญหาหนี้สาธารณะ ปัจจุบันประเทศไทยมีหนี้สาธารณะอยู่ทั้งสิ้น 10.72 ล้านล้านบาท คิดเป็น 61.13 % ของ GDP เดือน

ก.พ. 2566 ซึ่งประเทศไทยใช้งบประมาณแบบขาดดุลต่อเนื่องกันมา 16 ปีแล้ว ในอนาคตอาจจะขาดดุลต่อไปอีก

3) ปัญหาเงินเฟ้อ ของแพง ค่าแรงต่ำ เป็นผลกระทบที่เกิดจากต้นทุนน้ำมันและปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้นทั่วโลก ประเทศไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจึงประสบกับปัญหาข้าวของแพง ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์กล่าวว่าเดือนมีนาคม 2566 เงินเฟ้อของไทยจะอยู่ที่ 2.83% ถือว่าอยู่ในระดับสูงอยู่ในขณะที่ค่าแรงในแต่ละวันที่ประชาชนได้รับกลับสวนทางกับค่าใช้จ่าย โดยล่าสุดค่าแรงขั้นต่ำของคนไทยอยู่ที่ 328 – 354 บาทต่อวันตามแต่ละพื้นที่ ซึ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก

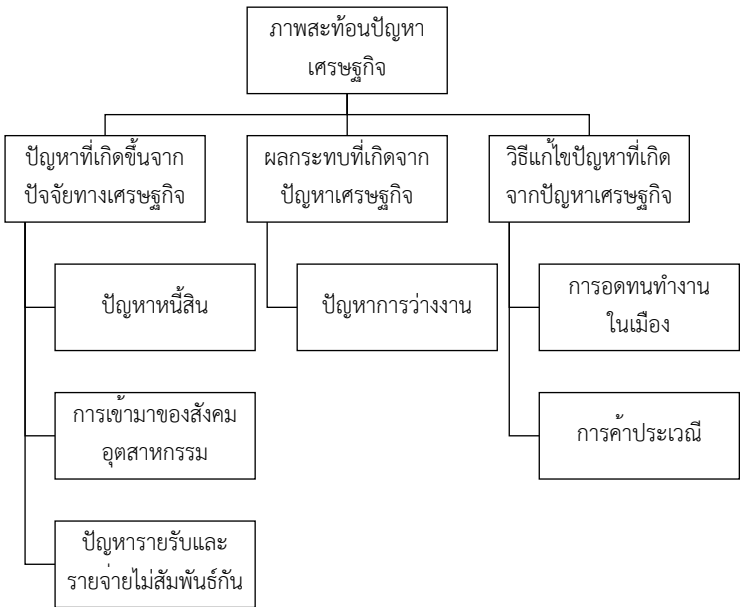
4) ปัญหาการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ ธุรกิจของบริษัทรายใหญ่ต่างครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาดไว้เป็นส่วนมาก ทั้งสินค้าอุปโภคบริโภค เทคโนโลยีการสื่อสาร และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มผู้ประกอบการรายย่อยประกอบกิจการได้อย่างยากลำบาก ธุรกิจรายใหญ่ยังอาศัยวิธีการสร้างแบรนด์ย่อยของตนเองมาเจาะตลาดแข่งอย่างดุเดือด แม้ว่าไทยจะมีกฎหมายแข่งขันทางการค้า และมีองค์กรที่กำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว แต่ที่ผ่านมาแทบจะไม่มีกรณีดำเนินคดีในประเด็นดังกล่าวออกมาอย่างเป็นรูปธรรม

5) ปัญหาสังคมสูงวัย ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ภาวะสังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์แบบ จากการที่มีสัดส่วนประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มากถึง 20% ของประชากรทั้งประเทศ ปัญหานี้เกิดขึ้นเพราะอัตราเด็กที่เกิดใหม่นี้น้อยลง ทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรติดลบ ส่งผลต่อภาระ

ทางการเงินการคลังของประเทศที่ต้องแบกรับกับการดูแลคนสูงวัยจากการ
เบิกสวัสดิการต่าง ๆ ในขณะที่จำนวนคนงานวัยแรงงานที่จะสร้างรายได้เข้า
ประเทศกลับมีจำนวนลดลง

3.2 กรอบแนวคิดภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจ

จากการทบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง สร้างขึ้นเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจ

ที่มา : คณะผู้วิจัย (2566)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมในบทเพลงเพื่อทำความเข้าใจ และนำมาประกอบในการทำวิจัยครั้งนี้

4.2 รวบรวมแหล่งข้อมูล คือ บทเพลงของศิลปิน พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2539-2561 ทั้งหมด 19 อัลบั้ม รวม 191 บทเพลง เนื่องจากอัลบั้มที่ 20 ชื่ออัลบั้ม 35 ปี คำภีร์ พ.ศ. 2566 เป็นการนำบทเพลงเก่า ๆ ที่ปรากฏในอัลบั้มชุดอื่นมารวบรวมในอัลบั้มนี้ อัลบั้มที่ 20 จึงไม่ได้นำมาศึกษา คัดเลือกบทเพลงที่สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจทั้งหมด 30 บทเพลง

ตารางที่ 1 อัลบั้มเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์

[อัลบั้ม]	[พ.ศ.]	[อัลบั้ม]	[พ.ศ.]
1. ถึงเพื่อน	(2530)	11. สมชายดี	(2542)
2. เสือตัวที่ 11	(2533)	12. ชีวิตยังมีหวัง	(2543)
3. บันทึกการเดินทาง	(2534)	13. ไต้ดวงตะวัน	(2544)
4. มาตามสัญญา	(2535)	14. สามัญชน 2546	(2546)
5. อยู่ตรงนี้	(2536)	15. ประชาชนเต็มขั้น	(2548)
6. เราจะกลับมา	(2537)	16. บันทึกคนบนถนน	(2549)
7. อยากขึ้นสวรรค์	(2538)	17. วันใหม่	(2550)
8. เส้นทางสายเก่า	(2539)	18. 25 ปี (มีหวัง)	(2555)

[อัลบั้ม]	[พ.ศ.]	[อัลบั้ม]	[พ.ศ.]
9. คำนึงถึงบ้าน	(2540)	19. แกกั๊บกั๊น	(2561)
10. สุดใจฝืน	(2541)		

ที่มา : คณะผู้วิจัย (2566)

4.4 วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์

4.5 นำเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมอธิบายประกอบตัวอย่างตามประเด็น

4.6 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5. สรุปผลการวิจัย

การศึกษามาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์
สรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

5.1 ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัญหาที่พบมีดังนี้

5.1.1 ปัญหาหนี้สิน หนี้ครัวเรือน หมายถึง เงินที่สถาบันการเงิน
ให้กู้ยืมแก่บุคคลธรรมดาที่มีถิ่นที่อยู่ภายในประเทศซึ่งบุคคลธรรมดานั้นอาจ
นำเงินที่กู้ยืมไปใช้จ่ายต่าง ๆ หรือเพื่อประกอบธุรกิจ หนี้ครัวเรือนเป็นปัญหา
ที่พบบ่อยในสังคมไทย ทั้งนี้หนี้ครัวเรือนไม่รวมถึงหนี้นอกกรอบ ตัวอย่างบท
เพลงที่พบปัญหาหนี้สินดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 เพลง ลุงดำ

... ลุงดำขาวนาตัวดำ แก่ตรากแก่ตรำ ทำนาขยันมานาน จน
คร้านนีกย่อน ที่ลุ่มที่นาที่ดอน แก่หาบแก่คอนยิ่งกว่าวัว ลุงดำทำไปทำมา
แรงแง้งนักรหา อะไรรักนักรหาทำงานหนักหนี้เพิ่มพูน ...

(Musicatm, 2556)

ตัวอย่างที่ 1 เพลง ลุงดำ ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึงชาวนาที่ซื้อลุงดำ ลุงดำเป็นคนขยันทำงาน ในบทเพลงมีการเปรียบเทียบลุงดำว่าทำงานหนักยิ่งกว่าวัว ถึงอย่างนั้นลุงดำก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ธุรกิจและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อีกทั้งลุงดำยังต้องประสบพบเจอกับปัญหาหนี้สิน

ตัวอย่างที่ 2 เพลง ปลาแดก

... ทำนาจนแก่ตายหนี้สินมากมาย แบกไหหล่อแทบหัก ก่อนโน้น
พอฝนตกมาขึ้นฉ่ำอร่าปลูกข้าวคงดี บัดนี้อนาถสิ้นดี ฝนตกแต่ละปีน้ำท่วม
นาพัง ...

(JOOX, 2563ข)

ตัวอย่างที่ 2 เพลงปลาแดก ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึงผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรที่พบเจอปัญหาหนี้สิน อีกทั้งยังเจอปัญหาจากภัยธรรมชาติ ซึ่งในบทเพลงพบปัญหาอุทกภัย ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถทำนาได้ เกษตรกรจึงไม่มีผลผลิตไปจำหน่าย สุดท้ายผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรจึงต้องเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอย่างอื่นแทน

5.1.2 ปัญหารายรับและรายจ่ายไม่สัมพันธ์กัน สาเหตุมาจากค่าแรงขั้นต่ำที่สวนทางกับค่าครองชีพ รายได้ที่ประชาชนได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวันเพราะราคาสินค้ามีการปรับตามระดับเงินเฟ้อและปัจจัยทางเศรษฐกิจแต่ค่าแรงขั้นต่ำหยุดอยู่ที่เดิม ส่งผลให้ประชาชนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นแต่รายได้ไม่ได้เพิ่มขึ้นตาม ตัวอย่างบทเพลงที่พบปัญหารายรับและรายจ่ายไม่สัมพันธ์กัน ดังนี้

ตัวอย่างที่ 3 เพลง พ่อเป็นกรรมกร

... ก้อยู่เมืองไทยค่าแรงรายได้ต่ำ จะทำก็ทำได้ยังไง ดิ้นรนกันไป
สิทธิ์เสียงแทบไม่มี (เสียงของเราไม่มีความหมาย) ...

(JOOX, 2557ค)

ตัวอย่างที่ 3 เพลง พ่อเป็นกรรมกร ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึงลูกที่คิดถึงพ่อเพราะพ่อประกอบอาชีพกรรมกรจึงต้องออกจากบ้านเพื่อเข้าไปทำงานในเมือง ถึงแม้ค่าจ้างในประเทศไทยจะไม่ได้สูงและรายได้ที่ได้นั้นน้อยก็ตาม บทเพลงนี้นอกจากแสดงให้เห็นปัญหาเรื่องค่าจ้างและรายได้ ยังแสดงให้เห็นถึงอำนาจของผู้ว่าจ้าง ลูกจ้างต้องยอมรับค่าแรงที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ไม่กล้าเรียกร้องสิทธิของตนเพราะมองว่าตนเป็นชนชั้นแรงงาน อีกทั้งยังเสี่ยงต่อการโดนผู้ว่าจ้างไล่ออกจากงาน

ตัวอย่างที่ 4 เพลง ปีกหัก

... ค่าครองชีพเมืองหลวงสูงท่วมคอหอย ...

(JOOX, 2559ข)

ตัวอย่างที่ 4 เพลง ปีกหัก ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง ผู้ชายคนหนึ่งที่มีงานทำและตั้งใจทำงานเพื่อนำรายได้มาผ่อนบ้าน แต่ค่าครองชีพเมืองหลวงที่สูงก็ทำให้ประสบปัญหาในการชำระหนี้สิน เพลงนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาค่าครองชีพของเมืองหลวงของประเทศไทย ซึ่งก็คือกรุงเทพมหานคร ซึ่งติดอันดับค่าครองชีพแพงเป็นอันดับ 2 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (เบญจวรรณ รัตนวิจิตร, 2564)

ตัวอย่างที่ 5 เพลง ออกเมือง

... ข้าวของแพง คนขายแรงโดนกดขี่ ...

(JOOX, 2558ข)

ตัวอย่างที่ 5 เพลง ออกเมือง ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง เมืองหลวงที่สินค้าราคาแพง แรงงานโดนกดค่าแรง เพลงนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาสินค้าราคาแพง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน บางอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เช่น ค่าน้ำมัน ค่าเดินทาง ค่าน้ำ ค่าไฟ แก๊สหุงต้ม วัตถุดิบประกอบอาหาร และยังพบปัญหาลูกจ้างโดนกดค่าแรงจากผู้ว่าจ้าง

5.1.3 การเข้ามาของสังคมอุตสาหกรรม การเข้ามาของสังคมอุตสาหกรรม ทำให้สังคมเกษตรกรรมค่อย ๆ ถูกกลืนกิน ตัวอย่างบทเพลงที่พบการเข้ามาของสังคมอุตสาหกรรมดังนี้

ตัวอย่างที่ 6 เพลง เจ้านาย

... วิถีชีวิตบัดนี้มาเปลี่ยนไป จากเคยสบายกลับกลายเป็นเร่งร้อน
เข้าทำงานเป็นกะเป็นเวลา ชุดขาวนำมาเปลี่ยนเป็นแบบฟอร์มกลืนไอนดิน
โอหญาเคยดมดอมเปลี่ยนเป็นสารเคมีจากปล่องควันร้อน ๆ ...

(JOOX, 2557ข)

ตัวอย่างที่ 6 เพลง เจ้านาย ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง วิถีชีวิตผู้คน
ในชุมชนที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาแทนที่ซึ่งก็คือโรงงาน
เพลงนี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อสังคมมีความเจริญเข้ามา ของเดิมกลับถูก
แปรเปลี่ยนหรือถูกทำลายไป วิถีชีวิตจากที่เคยเรียบง่ายก็ต้องเร่งรีบ จากที่
เคยใส่ชุดธรรมดา ก็เปลี่ยนเป็นชุดพนักงานโรงงาน จากที่เคยสูดกลิ่นของดิน
และหญ้าก็ต้องมาสูดกลิ่นควันจากปล่องควันโรงงาน

5.2 ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ

5.2.1 ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการว่างงาน คนตกงานเนื่องจาก
นายจ้างเลิกจ้าง ไม่ว่าจะเป็นการเลิกจ้าง เนื่องจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ
ทำให้ผู้ประกอบการจ้างแรงงานไม่กล้าจ้างแรงงานใหม่ ๆ เพิ่ม ข้าราชการ
บางรายต้องลดภาระค่าใช้จ่ายด้วยการปลดพนักงานออกเพื่อลดค่าใช้จ่ายใน
กิจการ ตัวอย่างบทเพลงที่พบปัญหาการว่างงานดังนี้

ตัวอย่างที่ 7 เพลง ออกเมือง

... เจ้าของโรงงานจะปลดเราออกไป ชื้อเครื่องจักรทันสมัยมาแทนคน
ค่าแรงเข้าทำงานได้มากกว่าคน ...

(JOOX, 2558ข)

ตัวอย่างที่ 7 เพลง ออกเมือง ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง พนักงาน
ในโรงงาน เมื่อมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้ามา โรงงานก็จะนำเข้า
เครื่องจักรแล้วปลดพนักงานออก เพลงนี้แสดงให้เห็นว่า โรงงานมีการเปลี่ยน
มาใช้เครื่องจักรอุตสาหกรรมแทนแรงงานคนเพื่อลดต้นทุนการผลิต ซึ่งเครื่องจักร
มีข้อดีคือสามารถผลิตผลผลิตได้รวดเร็วและแม่นยำกว่าแรงงานคนส่งผลให้
พนักงานต้องกลายเป็นคนตกงานเนื่องจากถูกปลดออกจากงาน

นอกจากนี้ยังพบการใช้ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยพบตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 8 เพลง เรียนและงาน

... รับคน 15 คนทำงาน เด็กฝากเด็กท่านเอาหนึ่งโหล ที่เหลือ
หมิ่นพันร้องไห้โฮ ระบบทางแก้มไม่มี ...

(JOOX, 2558ก)

ตัวอย่างที่ 8 เพลง เรียนและงาน ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง
การรับสมัครงาน รับสมัครพนักงานจำนวน 15 คน แต่พนักงาน 12 คน
เป็นคนในอุปถัมภ์ของผู้มีอำนาจในองค์กร เพลงยังสะท้อนให้เห็นถึงระบบ
อุปถัมภ์ในสังคมไทยที่ไม่ได้พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของพนักงาน

แต่เป็นการเลือกจากคนที่รู้จักบุคคลในองค์กรก่อนโดยเฉพาะจากผู้ที่มีอำนาจในองค์กรส่งผลให้คนที่ไม่รู้จักกับบุคคลในองค์กรต้องว่างงาน

5.3 วิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ เมื่อมีปัญหาทางเศรษฐกิจเกิดขึ้น ในแต่ละบุคคลก็มีวิธีแก้ปัญหที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างดังนี้

5.3.1 การอดทนทำงานในเมือง การแก้ปัญหาโดยการเข้ามาทำงานในเมือง มีสาเหตุมาจากปัญหาหนี้สิน สังคมชนบทไม่มีงานที่รองรับ อาชีพน้อยและไม่มีความหลากหลาย เงินเดือนของต่างจังหวัดได้น้อยไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ต่างจากในเมืองที่มีความเจริญมากกว่ามีสามารถหางานทำได้ง่ายกว่า เงินเดือนอัตราค่าจ้างและสวัสดิการได้ดีกว่า ตัวอย่างบทเพลงที่พบการเข้ามาทำงานในเมืองดังนี้

ตัวอย่างที่ 9 เพลง เข้าเมือง

... พรุ่งนี้จะทำยังไงจะไปอยู่ที่ไหน ทำมาหากินใด วิญญาณปู่ย่า
คงร้องไห้ หอบผ้าหอบผ่อน เข้าเมืองเจริญ ทั้งที่ทุกคนไม่มีที่ไป ...

(JOOX, 2559ก)

ตัวอย่างที่ 9 เพลง เข้าเมือง ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง ครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นครอบครัวในชนบทต้องอพยพครอบครัวเพื่อเข้าไปหางานทำในเมือง เพลงนี้แสดงให้เห็นถึงการเข้ามาทำงานในเมืองเพราะปัญหาหนี้สินเมื่อไม่มีที่อยู่อาศัยจึงจำเป็นต้องอพยพย้ายถิ่นฐานเข้าไปหางานทำในสังคมเมืองเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว

5.3.2 การค้าประเวณี การค้าประเวณีที่พบจำแนกได้สองประเภทดังนี้

1) การค้าประเวณีด้วยตนเอง สาเหตุมาจากความยากจน เพื่อต้องการยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจึงจำเป็นต้องไปประกอบอาชีพโสเภณี แม้อาชีพโสเภณีจะเป็นอาชีพที่สุจริตแต่ก็เป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย ตัวอย่างบทเพลงที่พบการค้าประเวณีด้วยตนเองดังนี้

ตัวอย่างที่ 10 เพลง โยโกฮาม่า

... ขายบริการอยู่นานหลายปี ส่งเงินกลับมาแม่พ่อชวานา กลายเป็นเศรษฐี
จากนาผืนน้อยผืนนี้ ช่วยชุบชีวิตหลายสิบที่บ้าน ...

(JOOX, 2546)

ตัวอย่างที่ 10 เพลง โยโกฮาม่า ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพโสเภณี จนทำให้ครอบครัวกลายเป็นเศรษฐี เพลงนี้แสดงให้เห็นถึงการค้าประเวณีด้วยตนเองเพื่อหวังว่าครอบครัวจะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยเธอต้องใช้ร่างกายในการหาเลี้ยงชีพมาช่วยเหลือครอบครัว

ตัวอย่างที่ 11 เพลง เราเท่ากัน

... ลูกหลานหน้าหน้าเจ้ากรุง หางานหาเงินหาทำ บ้างเป็น
กรรมกร เด็กเสิร์ฟ เด็กปั๊ม บ้างก็ทำกะหรี่หากิน ส่งเงินมาเลี้ยงที่บ้าน ...

(JOOX, 2557ง)

ตัวอย่างที่ 11 เพลง เราเท่ากัน ตอนที่คัดลอกมานี้ กล่าวถึงลูกหลานที่เข้าไปทำงานทำในกรุงเทพ ทั้งเป็นกรรมกร พนักงานเสิร์ฟ พนักงานปั้มน้ำมัน อีกอาชีพก็คือโสเภณี เพลงนี้สะท้อนให้เห็นถึงการหาเลี้ยงชีพด้วยการค้าประเวณี เนื่องจากต้องการรายได้มาช่วยเหลือจนเจือครอบครัว คำว่ากะหรี่มีความหมายเดียวกับคำว่า โสเภณี กร่อนมาจากคำว่า ซอกการี ซึ่งเพี้ยนมาจากคำในภาษาฮินดี chokri แปลว่า เด็กผู้หญิง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544)

2) การค้าประเวณีโดยบุพการี เป็นการถูกล่อลวงและบังคับให้ค้าประเวณีจากบิดามารดา ซึ่งปรากฏในสังคมไทยตั้งแต่อดีต ในอดีตมีคำที่เรียกว่า ตกเขียว สำนวนนี้ใช้มากเมื่อยี่สิบกว่าปีก่อน นับจาก พ.ศ. 2537 การตกเขียว มีความหมายว่าข้าวในผืนนาที่ตกลงกันจะต้องเป็นของเจ้าหนี้ทั้งหมด ซึ่งอาจจะส่งคนมาดูและเก็บเกี่ยว วิธีนี้ชาวนาจะไม่เหลือข้าวของตนเอง ไม่ว่าชาวนาจะได้ข้าวมากหรือน้อยก็ตาม (ศิลปวัฒนธรรม, 2537) ภายหลังถูกนำมาเป็นคำที่ใช้เรียกการซื้อเด็กหญิงจากบิดามารดาเพื่อไปค้าประเวณี โดยนายหน้าจะหว่านล้อมบิดามารดาของเด็กหญิงด้วยทรัพย์สินเงินทอง ตัวอย่างบทเพลงที่พบการค้าประเวณีโดยบุพการีดังนี้

ตัวอย่างที่ 12 เพลง กตัญญู

... แล้ววันหนึ่งก็รู้ทุกอย่าง นายหน้าเขามาจ่ายเงิน มัดจำสัญญา
เซ็นชื่อไว้ว่า แม่พ่อขายหนูให้เขา เหมือนสายฟ้าฟาดลงกลางดวงใจ ...

(JOOX, 2557ก)

ตัวอย่างที่ 12 เพลง กตัญญู ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึงเด็กหญิงคนหนึ่งที่ถูกบิดามารดาขายให้แก่ผู้ชาย โดยบิดามารดาหลอกเธอว่าให้เธอไปทำงาน แต่วันหนึ่งเธอก็รู้ความจริงว่าบิดามารดาขายเธอไปให้กับผู้ชายเพื่อแลกกับความสบาย แม้เธอจะไม่สมัครใจแต่ก็ต้องจำยอมคำว่า กตัญญู กดทับเธอไว้

ตัวอย่างที่ 13 เพลง ไถ่เธอคืนมา

... ข้าควรว่า พ่อแม่เธอนั้นพาไปขาย เจ็บและซ้ำ ต้องจำทน
เพราะความจนบังคับจิตใจ ...

(JOOX, 2563ก)

ตัวอย่างที่ 13 เพลง ไถ่เธอคืนมา ตอนที่คัดลอกมานี้กล่าวถึง ชายคนหนึ่งที่ได้ข่าวว่าคนรักถูกบิดามารดาของเธอพาไปขายเพื่อไปค้าประเวณีแต่ชายคนนั้นก็ไม่ได้รังเกียจเธอและยังคงรักเธอเหมือนเดิม ตั้งใจทำงานเพื่อที่จะไปไถ่เธอออกมา แม้เธอจะเจ็บปวดแต่เธอก็ต้องทนเพราะความจน

6. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ จากผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัญหาที่พบได้แก่ ปัญหาหนี้สิน อาชีพที่พบคืออาชีพเกษตรกร เกษตรกรส่วนใหญ่ตกเป็นหนี้สินเนื่องจากครัวเรือนมีที่ดินการเกษตรขนาดเล็กจึงมีรายได้น้อย รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการนำมาชำระหนี้สิน อีกทั้งเกษตรกรยังต้องเผชิญกับ

ปัจจัยในด้านต่าง ๆ เช่น ความไม่แน่นอนของกลไกตลาด สภาพดินฟ้าอากาศ ภัยธรรมชาติทำให้ได้ผลผลิตที่ไม่แน่นอน หรือจากการถูกกดราคาโดยพ่อค้าคนกลางและนายทุนทำให้ผลผลิตราคาคต่ำสอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องภาพสะท้อนสังคมจากบทเพลงของสลา คุณวุฒิที่ขับร้องโดย ไมค์ ภิรมย์พร ของ ญานิกา อ้อมฉนา (2548) ที่พบว่า สภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย การทำเกษตรกรรมจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร ส่งผลให้รายได้ของประชากรไม่พอ กับค่ายังชีพ นอกจากปัญหานี้สินในอาชีพเกษตรกรรม ยังพบปัญหานี้สินในอาชีพกรรมกร อาชีพลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น เห็นได้ว่า อาชีพดังกล่าวล้วนแต่เป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะชนชั้นแรงงานที่พบเจอในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ไม่ได้มีการศึกษาจึงไม่ได้มีทางเลือกในชีวิตมากนัก หากไม่ทำงานก็ทำให้เกิดความขัดสนจึงยอมให้นายจ้างหรือผู้ที่มีอำนาจในมือกดค่าแรง หลายบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ จึงพบว่าบุพการีมักปลูกฝังค่านิยมเรื่องการศึกษาให้แก่บุตร บางครอบครัวถึงจะไม่ได้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ตึงแต่ก็ยอมเหน็ดเหนื่อยกว่าเดิมเพื่อส่งบุตรให้ได้มีการศึกษา เพราะหวังว่าบุตรจะได้มีหน้าที่การงานที่ดีได้เป็นเจ้านายคน ไม่ต้องทำงานใช้แรงงานหนักเหมือนกับตน ปัญหาต่อมาที่พบคือปัญหารายรับและรายจ่ายไม่สัมพันธ์กัน สาเหตุที่พบมาจากค่าแรงขั้นต่ำสวนทางกับค่าครองชีพ และยังเห็นถึงอำนาจของผู้ว่าจ้างที่มีอำนาจในการกำหนดค่าจ้าง ส่วนลูกจ้างก็ต้องยอมรับค่าแรงที่ผู้ว่าจ้างกำหนดสอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องความยากจนในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง : มุมมองและข้อสังเกตบางประการ (เจตจิต คชฤทธิ์, 2556) ที่ผลการศึกษาพบว่า นายทุนผู้มีฐานะดีสามารถใช้อำนาจเงินเป็นเครื่องมือในการครอบงำผู้ใช้แรงงานดำเนินกิจกรรม

ทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้แก่ตน บ้างใช้เงินในช่วงชิงสิ่งที่ตนปรารถนามาจากคนจนโดยที่คนจนไม่สามารถต่อรองหรือเรียกร้องใด ๆ อีกทั้งในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ยังปรากฏถึงภาพของคนจนที่มีให้กับตัวของพวกเขาเองว่าความคิดเห็นของพวกเขาไม่มีความหมายเพราะพวกเขาเป็นคนจน ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่พบอีกอย่างก็คือการเข้ามาของสังคมอุตสาหกรรม ส่งผลให้วิถีชีวิตของผู้คนเปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ความเจริญก้าวหน้าจะเข้ามาแทนที่ก็ตามแต่ก็ตามมาด้วยปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษ ปัญหาความแออัดของชุมชน

ต่อมาเป็นผลกระทบที่เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ปัญหาการว่างงาน พบการว่างงานจากการตกงานซึ่งเกิดจากการเข้ามาของเทคโนโลยี เมื่อสถานประกอบการมีการนำเข้าเครื่องจักรอุตสาหกรรม จึงต้องปลดพนักงานออกเพื่อลดค่าใช้จ่ายในกิจการ นอกจากนี้ยังพบว่าคนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่สามารถหางานทำได้ สาเหตุไม่ได้มาจากความไม่สอดคล้องของทักษะพื้นฐานของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอยู่และทักษะพื้นฐานที่สถานประกอบการต้องการ แต่มาจากระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ถ้าหากรู้จักผู้มีอำนาจในองค์กรหรือคนในองค์กรก็จะมีโอกาสในการได้งานสูงกว่าคนที่ไม่ได้รู้จักผู้มีอำนาจในองค์กรหรือคนในองค์กร

สุดท้ายคือวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่พบได้แก่การอดทนเข้ามาทำงานในเมือง การเคลื่อนย้ายของแรงงานนี้เป็นการเคลื่อนย้ายตามพื้นที่เศรษฐกิจที่ดีกว่าเพื่อที่จะมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพราะคนในชนบทมองว่าในสังคมเมืองสามารถหางานทำได้ง่ายกว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏใน

เรื่องสั้นหนังสือวันเด็กแห่งชาติ (ภาวิณี พนมวัน ณ อยุธยา, 2564) ที่ผลการศึกษาพบว่า ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจอันเกิดจากปัญหาการย้ายถิ่นฐานของคนในชนบทเข้ามาทำงานในเมืองหลวงทำให้เกิดการทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ซึ่งเกิดจากสังคมเมืองมีโอกาสดทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า ในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ มีทั้งหัวหน้าครอบครัวหรือสมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่งต้องออกไปทำงานในเมือง บางครอบครัวก็ย้ายถิ่นฐานทั้งครอบครัว และยังพบคนรุ่นหลังที่ต้องเข้ามาทำงานทำในเมืองเพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ ยังพบค่านิยมที่คนรุ่นใหม่มองว่าการเข้ามาทำงานเมืองนั้นงานสบายและรายได้เยอะกว่า ไม่ต้องประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว วิธีการแก้ปัญหาต่อมาคือการค้าประเวณี โดยพบการค้าประเวณีด้วยตนเอง เพื่อต้องการยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ต้องการให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นนอกจากการค้าประเวณีด้วยตนเอง ยังพบการค้าประเวณีโดยบุพการีหรือการขายลูกกิน แม้ว่าบุตรบางคนจะไม่สมัครใจก็ตาม แต่สุดท้ายก็ต้องยินยอมให้บุพการีขายให้กับนายหน้า การค้าประเวณีโดยบุพการีพบตั้งแต่ในอดีต ทางภาคเหนือมีการเรียกว่าตกลิ้ว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 452) กล่าวไว้ว่า ตกลิ้ว คือวิธีการที่นายทุนทำสัญญาซื้อขายข้าวหรือผลไม้ตามที่ตกลงกันกับชาวนาชาวสวน หรือชาวไร่เมื่อข้าวผลัดใบหรือผลไม้ยังอ่อนอยู่ โดยตกลงกันว่านายทุนจะได้ข้าวเปลือกหรือผลไม้拿去ไปหลังจากนวดข้าวแล้วหรือเมื่อผลไม้ นั้นแก่เต็มที่ ภายหลังมีการนำมาเปรียบเทียบกับกรขายบุตรสาวตั้งแต่วัยเด็ก โดยบุพการีรับเงินจากนายหน้าซึ่งจ่ายให้เป็นค่าตัวเด็กผู้หญิงไว้

ล่วงหน้า เมื่อเด็กสาวโตนายหน้าก็จะมารับตัวเด็กไปเพื่อค้าประเวณีเป็นการใช้หนี้คืนให้แก่นายทุน ส่วนใหญ่ครอบครัวที่ขายบุตรคือครอบครัวที่ยากจน จึงให้ความสำคัญกับค่าของเงินมากกว่าค่าของคนและมองว่าตนเป็นผู้ให้กำเนิด ดังนั้นบุตรต้องกตัญญูตอบแทนบุญคุณ ในบทเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ แสดงให้เห็นภาพหญิงสาวที่ประกอบอาชีพโสเภณีว่าล้นทำไปเพราะต้องการให้ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น บางคนยินยอมค้าประเวณีเพราะต้องทดแทนบุญคุณของบุพการี แต่หญิงสาวเหล่านี้มักโดนดูถูกเหยียดหยามจากบุคคลรอบข้างและมักมีจุดจบด้วยความตาย

แม้ว่าบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์จะออกมานานแล้วก็ตาม แต่ปัญหาเศรษฐกิจที่พบในบทเพลงก็ยังพบในสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น ปัญหาการว่างงาน จากรายงานเดือนกัญด้านแรงงานฉบับประจำเดือนธันวาคม 2566 มีผู้ว่างงานในระบบประกันสังคมจำนวน 227,163 คน และยังพบการถูกเลิกจ้างงาน มีผู้ถูกเลิกจ้างในระบบประกันสังคมจำนวน 35,944 คน คาดว่าการว่างงานเดือน ม.ค. 2567 และ ก.พ. 2567 จะเพิ่มขึ้น 14,937 คน และ 12,542 คน จากเดือนเดียวกันของปีก่อนตามลำดับ และการเลิกจ้างเดือน ม.ค. 2567 และ ก.พ. 2567 คาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้น 9,042 คน และเพิ่มขึ้น 9,499 คน จากเดือนเดียวกันของปีก่อนตามลำดับ (ระบบเดือนกัญด้านแรงงาน, 2567) ต่อมาคือปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แหล่งทุน บริการทางสังคมและกระบวนการยุติธรรมที่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มประชากรโดยเฉพาะในภาคการเกษตรและในชนบทซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจอื่น ๆ ตามมา ทั้งในส่วนของหนี้สิน การอพยพแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเฉพาะเมื่อมีการกระจุกตัวใน

เมืองใหญ่ไม่ก่เมือง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัว และส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศในระยะยาว ปัญหาที่พบเหล่านี้ล้วนปรากฏอยู่ในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ เห็นได้ว่าถึงแม้บทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์จะออกมานานแล้วแต่ก็ยังเข้ากับทุกยุคทุกสมัย

โดยสรุปการศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ นั้นพบเจอปัญหาที่เกิดจากเศรษฐกิจหลายประการ เพราะพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ มักประพันธ์บทเพลงที่มีเนื้อหาเสียดสีสังคมเพื่อเป็นสื่อกลางในการสะท้อนสังคม และเพื่อส่งต่ออุดมการณ์ที่ทำให้สังคมดีขึ้น

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

7.1 การนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจที่ปรากฏในบทเพลงของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ โดยได้แบ่งเป็นประเด็นต่าง ๆ พร้อมทั้งคำอธิบาย เพื่อสร้างความเข้าใจที่สามารถนำไปวิเคราะห์บทเพลงเพื่อชีวิตของนักประพันธ์เพลงในกลุ่มเดียวกัน

7.2 ข้อเสนอแนะ

1) ควรศึกษาภาพสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจในผลงานเพลงของศิลปินท่านอื่น เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านเศรษฐกิจที่พบว่ามีความเหมือนหรือต่างอย่างไร

2) ควรศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมในแง่มุมอื่น ๆ ที่ปรากฏในผลงานเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์

8. กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 895-502 ทฤษฎีภาษาศาสตร์ภาษาไทย หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทยและภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สอนโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จอมขวัญ สุทธินนท์ และแปลบทคัดย่อโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำไพรัตน์ สุทธินนท์

9. เอกสารอ้างอิง

- เจตจิ จขุฑุทธิ์. (2556). ความยากจนในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง : มุมมองและข้อสังเกตบางประการ. *วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*. 3(2), 187-201.
- ญาณิกา อ้อมณฑา. (2548). *การศึกษาภาพสะท้อนสังคมจากบทเพลงของสลา คุณวุฒิที่ขับร้องโดยไมค์ ภิรมย์พร*. [สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2566, จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tha/Yanika_O.pdf
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2560). *นวนิยายกับสังคมไทย (2475-2500)*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพงศ์ เสรีสำราญ. (2563). ‘ปู่ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์’ กับบทเรียนจากความล้มเหลวและทัศนคติในฐานะตำนานเพื่อชีวิตรุ่นที่ 3. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.beartai.com/lifestyle/479363>
- ธีรพงศ์ เสรีสำราญ. (2563). ‘ปู่ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์’ กับบทเรียนจากความล้มเหลวและทัศนคติในฐานะตำนานเพื่อชีวิตรุ่นที่ 3. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2566, จาก <https://www.beartai.com/buzz/479363>

- เบญจวรรณ รัตนวิจิตร. (2564). *iPrice* สํารวจคนกรุงเทพ ค่าครองชีพพุ่งติดอันดับบนในอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2566, จาก <https://forbesthailand.com/news/finance-and-investment/iprice-สำรวจคนกรุงเทพ-ค่าครองชีพพุ่งติดอันดับบนในอาเซียน>
- ปุ่น ชมภูพระ, ปพิษฐา พรหมกันธา และพัทธนันท์ พาบ่อ. (2564). กลวิธีการใช้ภาษาในบทเพลงเพื่อชีวิตของ “พงษ์สิทธิ์ คำภีร์”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7. (487-502). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564.
- พิเชษฐ์ คนชื้อ. (2557). *ผลกระทบของบ่อนการพนันบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาในอำเภอปรางค์กู่ จังหวัดจันทบุรี*. [ภาคินพนธ์ ธิ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2566, จาก <https://etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/allfile-103-file01-2016-03-15-10-21-26.pdf>
- ยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา*. สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2566, จาก <http://nsr.nesdc.go.th/ns/ระบบเตือนภัยด้านแรงงาน>. (2566). *ภาพรวมระบบเตือนภัยด้านแรงงาน*. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2566, จาก http://warning.mol.go.th/back_end/dashboard/summary
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- สาวิตรี พุกษาชีวะ. (2550). “การศึกษาวิเคราะห์บทเพลงเพื่อชีวิตของวงคาราบาว”. *ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย*. 1(1), 127.
- อริยะ ฐปบุชา. (2565). “การศึกษาภาพสะท้อนสังคมวัฒนธรรมและศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งที่ประพันธ์โดย ระพี เรือนเพชร”. *มนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา*. 10(1), 51-65.
- JOOX. (2546). โยโกฮาม่า. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.joox.com/th/single/b39oDiLLDjq5gEc1sSNshA==>
- JOOX. (2557ก). กตัญญู. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.joox.com/th/single/A9mJeFAuH60dQcn5s0ngA==>
- JOOX. (2557ข). เจ้านาย. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก https://www.joox.com/th/single/OG4LE7BaRYPi8OmmV2h_UQ=
- JOOX. (2557ค). พ่อเป็นกรรมกร. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.joox.com/th/single/UDK9meaOunlSTwplXNZQrw==>
- JOOX. (2558ก). เรียนและงาน. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก https://www.joox.com/th/single/hTv2+1KIBF8J_y2XgD+08g==
- JOOX. (2558ค). ออกเมือง. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก https://www.joox.com/th/single/sDfcBcck2dyS8m2oKm_6eg==
- JOOX. (2559ก). เข้าเมือง. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.joox.com/th/single/ieRKaON86427WtNjg8k3gA==>
- JOOX. (2559ข). ปีกหัก. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก https://www.joox.com/th/single/stdw4uKV3bgJcCQ_eV9p1A==

JOOX. (2559ข). *เราเท่านั้น*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก
<https://www.joox.com/th/single/9zVSUSQsokr3KfCOvOxaNw==>

JOOX. (2563ก). *ไถ่เธอคืนมา*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก
<https://www.joox.com/th/single/rzru1L5FECXxypW9AjMgzW==>

JOOX. (2563ข). *ปลาแดก*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก
<https://www.joox.com/th/single/QOxVoz5i0vSSMp62CpYrUQ==>

Moneybuffalo. (2566). *เปิด 5 ปัญหาเศรษฐกิจไทย ที่รอรัฐบาลใหม่มาสะสาง*.
สืบค้น 21 ธันวาคม 2566, จาก <https://www.moneybuffalo.in.th/economy/5-thai-economic-problems-that-are-waiting-for-the-new-government-to-solve>

Musicatm. (2556). *ลุงดำ*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566, จาก
<https://www.musicatm.com/lyric/เนื้อเพลง-ลุงดำ-31745>

การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย
THAI PEOPLE'S USE OF ENGLISH WORDS
IN THE THAI LANGUAGE

นงลักษณ์ บัณฑวงศ์^{1*}

Nonglak Banduwong^{1*}

Received date: August 31, 2023

Revised date: June 26, 2024

Accepted date: June 26, 2024

¹ อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

* Corresponding author, E-mail: bannonglakh@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยโดยศึกษา เฉพาะคำภาษาอังกฤษที่เป็นศัพท์บัญญัติและการใช้คำในระดับภาษาใน สถานการณ์ต่าง ๆ ผู้ที่จะใช้คำต่างประเทศที่มีคำไทยแทนหรือใช้ศัพท์ บัญญัติ โดยเก็บข้อมูลจากผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญา ตรีขึ้นไปจำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยศึกษาเฉพาะการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทยมี ลำดับจากมากไปสู่น้อย ดังนี้ สะดวกในการออกเสียงคิดเป็นร้อยละ 60 ไม่รู้ ว่ามีคำภาษาไทยใช้แทนอย่างไรคิดเป็นร้อยละ 26 รู้จักคำภาษาไทยแต่ไม่ ใช้ เพราะคำภาษาอังกฤษง่าย คิดเป็นร้อยละ 11 และพบน้อยที่สุดคือ คำศัพท์เฉพาะสายงาน คิดเป็นร้อยละ 3 สำหรับระดับภาษา การใช้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยของคนไทย จะมีการใช้คำภาษาอังกฤษที่นิยม ใช้ร่วมอยู่ในทุกระดับภาษา เนื่องจากความสะดวก ความเข้าใจชัดเจน และ สามารถสื่อสารบรรลุเป้าหมาย

คำสำคัญ : คนไทย, ภาษาไทย, ศัพท์บัญญัติ

Abstract

Research on Thai People's Use of English Words in the Thai language aimed to investigate motivating factors in using English words in Thai, particularly an emphasis on existing English lexicons and different communication scenarios. The study examined whether speakers adopt English terms instead of Thai terminology or equivalents. Data was collected from 200 participants holding bachelor's degrees or higher. The research findings revealed the hierarchy of reasons why Thai people integrate English terms into the Thai language, ranked from highest to lowest percentage as follows: Pronunciation convenience, accounts for 60 percent. Unfamiliarity with Thai alternatives, accounts for 26 percent. Awareness of Thai words but opting for English due to ease of recall, accounts for 11 percent. Lastly, the least prevalent reason was the specificity of vocabulary, making up 3 percent. The utilization of English words over Thai words is common among Thai speakers across all proficiency levels, driven by convenience, clarity, and effective communication to accomplish objectives.

Keywords: Thai People, Thai language, Terminology

1. บทนำ

ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของไทยที่มีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เมื่อเวลาเปลี่ยนไปการติดต่อสื่อสารกับต่างชาติมีมากขึ้น จึงมีการยืมภาษาต่างชาติเข้ามาใช้บางคำยังไม่มีศัพท์บัญญัติ และไม่สามารถหาคำศัพท์ในภาษาไทยที่มีอยู่มาเรียกสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมได้ เป็นผลให้เกิดสภาพบังคับที่ต้องนำคำหรือลักษณะทางภาษาของอีกภาษาหนึ่งมาใช้ในภาษาของตนแทน เช่น เลียนเสียงหรือเรียกตามเจ้าของภาษา

การติดต่อสัมพันธ์กับต่างชาติด้วยสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์กันทางเชื้อชาติและถิ่นที่อยู่อาศัยตามสภาพภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กันทางด้านประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์กันทางด้านการค้าความสัมพันธ์ทางด้านศาสนา ความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีวิชาการต่าง ๆ ศึกษาภาษาต่างประเทศโดยตรงมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนต่างชาติ และมีความสัมพันธ์ทางการทูต

ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษามลายู ภาษาชวา และภาษาอังกฤษ ในทางเดียวกันการสื่อสารในสังคมปัจจุบันมีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เช่น ด้านการเมือง การศึกษา การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยว เนื่องจากมีช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้หลายช่องทาง เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรศัพท์ และวิทยุกระจายเสียง วัฒนธรรมมวลชนต่าง ๆ ที่แพร่หลาย ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้ส่งผลให้ผู้คนมีโอกาสเข้าถึงคำภาษาอังกฤษและเปลี่ยนวิถีชีวิตความ

เป็นอยู่มากขึ้นนำไปสู่การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยได้อย่างง่ายและเข้าใจได้รวดเร็ว

การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อสารในภาษาไทยโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ การแปลศัพท์ การบัญญัติศัพท์ และการทับศัพท์ โดยศัพท์บัญญัติที่เกิดขึ้นมีมากมาย เช่น คอมพิวเตอร์ บัญญัติว่า คณิตกรณ์ คอลัมน์ บัญญัติว่า สดมภ์ หรือแนวตั้งโหมด บัญญัติว่า ภาวะ ขึ้นอยู่ว่าคำใดเป็นที่นิยมก็มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทในสังคมมากขึ้นทุกขณะส่งผลให้การนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยว่าเป็นเรื่องปกติสอดคล้องกับปราณี กุลละวณิช, กัลยา ดิงศภัทัย, สุตาพร ลักษณะินาวิน และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2535) กล่าวถึงการใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยว่า “นักวิชาการจำนวนมากมีความรู้สีกว่าคำศัพท์เฉพาะวิชาเมื่อใช้ทับศัพท์จะสื่อสารได้ตรงกัน”

การศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยพบว่า มีการศึกษาสาเหตุการรับคำเข้ามาใช้ อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และสาเหตุการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องศึกษาการใช้ภาษาคำอังกฤษในภาษาไทยในการสื่อสารของคนไทยเพื่อให้ทราบสาเหตุอย่างแท้จริงว่าเป็นเพราะสาเหตุใดทั้งที่มีคำไทยใช้โดยบัญญัติขึ้นจากราชบัณฑิตยสภาหรือประชาชนคิดขึ้นใช้เองก็ตาม แต่กระนั้นก็ยังมิผู้นิยมใช้คำต่างประเทศอยู่เป็นจำนวนหนึ่ง ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงสาเหตุในการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของคนไทย และการใช้คำภาษาต่างประเทศในระดับภาษาเพื่อการสื่อสารของคนไทยในปัจจุบันต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสาเหตุการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับภาษาในการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย

3. แนวคิด ทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ประมวลแนวความคิดจากการค้นคว้าเอกสารหนังสือ บทความ งานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยดังนี้

การใช้คำภาษาต่างประเทศที่เข้ามาในปะปนในภาษาไทยมีหลายปัจจัย ดังที่ อภิชาญ ปานเจริญ (2560) ได้กล่าวว่า เป็นเพราะการติดต่อสัมพันธ์กันทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทย ด้วยสาเหตุหลายประการ สรุปได้ดังนี้

- 1) สภาพภูมิศาสตร์ คือ ประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ได้แก่ พม่า ลาว เขมร มาเลเซีย จึงทำให้คนไทยที่อยู่อาศัยบริเวณชายแดนเดินทางข้ามแดนไปมาหาสู่กันและมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จึงมีการแลกเปลี่ยนภาษากัน

- 2) ประวัติศาสตร์ ชนชาติไทยเป็นชนชาติที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีการอพยพโยกย้ายของคนไทยเข้ามาอยู่ในถิ่นอาศัยปัจจุบัน ซึ่งแต่เดิมมีชนชาติอื่นอาศัยอยู่ก่อน เช่น เขมร ละว้า มอญ หรือมีการทำศึกสงครามกับชนชาติอื่น มีการกวาดต้อนเชลยศึกและประชาชน พลเมืองชนชาติอื่น ๆ ให้มาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ผู้คนเหล่านี้ได้นำถ้อยคำภาษาเดิมของตนเองมาใช้ปะปนกับภาษาไทยด้วย

3) ศาสนา คนไทยมีเสรีภาพในการนับถือศาสนามาเป็นเวลานาน เมื่อนับถือศาสนาใดก็ย่อมได้รับถ้อยคำภาษาที่ใช้ในคำสอน หรือคำเรียกชื่อต่าง ๆ ในทางศาสนาของศาสนานั้น ๆ มาปะปนอยู่ในภาษาไทยด้วย เช่น ศาสนาพราหมณ์ใช้ภาษาสันสกฤต ศาสนาพุทธใช้ภาษาบาลี ศาสนาอิสลามใช้ภาษาอาหรับ และศาสนาคริสต์ใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาต่าง ๆ ที่ใช้ในทางศาสนาก็จะเข้ามาปะปนในภาษาไทยด้วย

4) การค้าขาย จากหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ ชนชาติไทยมีการติดต่อกับการค้าขาย แลกเปลี่ยนสินค้ากับชนชาติต่าง ๆ มาเป็นเวลานาน เช่น ชาวจีน ชาวโปรตุเกส ฝรั่งเศส อังกฤษ ฮอลันดา ตลอดถึงญี่ปุ่น ทำให้มีถ้อยคำในภาษาของชนชาตินั้น ๆ เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ตลอดเวลาไม่มีวันสิ้นสุด

5) วรรณคดี วรรณคดีอินเดียที่ไทยนำเข้า มา เช่น เรื่องมหาภารตชาดและมหาภารตะ แต่งขึ้นเป็นภาษาสันสกฤต อิเหนาเป็นวรรณคดีที่มีเค้าเรื่องมาจากเรื่องดาหลังของชาว ด้วยเหตุนี้วรรณคดีทำให้ภาษาสันสกฤต และภาษาชวาเข้ามาปะปนในภาษาไทย

6) ความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี เมื่อชนชาติต่าง ๆ เข้ามาสัมพันธ์ติดต่อกับชนชาติไทย หรือเข้ามาตั้งหลักแหล่งอยู่ในประเทศไทย ย่อมนำเอาวัฒนธรรมและประเพณีที่เคยยึดถือปฏิบัติอยู่ในสังคมเดิมของตนมาประพติดปฏิบัติในสังคมไทยนาน ๆ เข้าถ้อยคำภาษาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประเพณีเหล่านั้น ก็กลายมาเป็นถ้อยคำภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น

7) การศึกษาและวิทยาการด้านต่าง ๆ จากการที่คนไทยเดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ทำให้ได้ใช้และพูดภาษาอื่น ๆ และรับเอาวิทยาการต่าง ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษา จึงนำภาษาของประเทศนั้นมาใช้ปะปนกับภาษาของตน เช่น ภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนและมาตรฐานสากล โดยการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมประเทศสมาชิกอาเซียนและภาษาที่สามารถสื่อสารกันในโลก ดังนั้นการหลงไหลของภาษาต่าง ๆ ที่จะเข้ามาปะปนในภาษาไทยก็จะเพิ่มมากขึ้น

8) ความสัมพันธ์ทางการทูต การเจริญสัมพันธไมตรีทางการทูต ในการอพยพ โยกย้ายหรือในการติดต่อทางการทูต ย่อมทำให้ภาษาของเจ้าของถิ่นเดิมหรือผู้อพยพโยกย้ายมาใหม่นำมาใช้ร่วมกัน เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส

9) อพยพย้ายถิ่นฐาน การอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพเศรษฐกิจต้องไปประกอบอาชีพยังประเทศต่าง ๆ ภัยสงคราม การเมืองการปกครอง

การยืมคำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาษาไทยนับเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งเห็นชัดเจน ในการค้นคว้าของ ทองสุข เกตุรุ่งโรจน์ (2551) ซึ่งได้ให้ความหมายการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน มีรูปลักษณะเป็นภาษามีวิภัติปัจจัย เช่นเดียวกับภาษาบาลี-สันสกฤต แต่ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เรียบง่ายขึ้นมีโครงสร้างประโยคคล้ายภาษาไทยมีระบบเสียงต่างกับภาษาไทยบ้าง ขณะเดียวกันก็มีลักษณะบางประการเหมือนภาษาคำโดดและภาษาคำติดต่อ

เมื่อภาษาอังกฤษมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เรียบง่ายขึ้น ภาษาอังกฤษจึงได้รับความนิยมเป็นใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร คนไทยศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมาเป็นเวลานานจนภาษาอังกฤษเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทต่อภาษาไทยมาก วัฒนธรรมต่างชาติ โดยเฉพาะชาติตะวันตกเข้ามาปะปนในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น จึงทำให้ค่านิยมสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ภาษาไทยก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไป คนไทยบางคนนิยมพูดคำอังกฤษปนในภาษาไทยในชีวิตประจำวันจนไม่รู้สึกรู้ว่าใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

รวมไปถึง สวนิต ยมาภย์ (2527) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยว่า “การใช้ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาด้วยความทุกข์และความอึดอัดใจหากคำภาษาไทยไม่เพียงพอไม่เป็นไรที่เราจะเอาคำต่างประเทศมาใช้” แสดงให้เห็นเกี่ยวกับทัศนคติการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยว่าเป็นเรื่องไม่เสียหายอาจเนื่องมาจากช่วยให้เกิดความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร

4.1.1 ศึกษาค้นคว้า รวบรวม บทความ หนังสือ ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

4.1.2 รวบรวมคำศัพท์จากหนังสือศัพท์ต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2549) ตั้งแต่ตัวอักษร A-Z เฉพาะที่นิยมใช้สื่อสารในภาษาไทยเท่านั้น

4.2 การเก็บข้อมูล

4.2.1 สอบถามข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชุดที่ 1 จากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หรือระดับปริญญาตรีขึ้นไป จากแบบสอบถามโดยให้เลือกตอบตามความเป็นจริงที่นิยมใช้คำในปัจจุบันว่าใช้คำต่างประเทศหรือคำไทยในบริบทข้อความที่ให้ โดยใช้คำจากหนังสือภาษาต่างประเทศที่ใช้ภาษาไทยแทนได้

4.2.2 ประชากร

ผู้วิจัยศึกษาคำศัพท์จากหนังสือศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับราชบัณฑิตยสภา คำศัพท์ตั้งแต่ตัวอักษร A-Z เป็นคำศัพท์ที่นิยมใช้และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายซึ่งสื่อสารกับภาษาไทยโดยใช้วิธี การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชายทั้งหมด 200 คน ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาตรีขึ้นไปโดยสร้างแบบสอบถามการใช้ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการและภาษาระดับปาก ให้เลือกใช้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาไทยที่มีการบัญญัติแล้ว พร้อมทั้งบอกสาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้

4.2.3 การรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทั้งสองชุด ผู้วิจัยได้นำแบบ สอบถามชุดแรกไปให้กลุ่มตัวอย่างทำ โดยการแจกแบบสอบถามใน

มหาวิทยาลัยและเมื่อได้เลือกคําคำต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับแล้วทำแบบสอบถามชุดที่สองต่อไป และนำไปให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามสองชุดนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า คำต่างประเทศในหนังสือศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำศัพท์ตั้งแต่ตัวอักษร A-Z ว่ามีคำใดบ้างที่มีผู้นิยม

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุของการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย และระดับภาษาของการใช้คำภาษาอังกฤษของคนไทย โดยการพิจารณาจากการปรากฏของคำที่มีความชัดเจนซึ่งเป็นความหมายประจำคำนั้น ๆ จากนั้นผู้วิจัยจะนับความถี่ในการปรากฏของสาเหตุเพื่อนำไปแสดงผลเป็นร้อยละ เพื่อให้เห็นสาเหตุและการใช้ระดับภาษาการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำไทยของคนไทยต่อไป

4.4 ขอบเขตของการวิจัย

4.4.1 การศึกษาการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยศึกษาเฉพาะคำภาษาอังกฤษซึ่งเป็นที่นิยมใช้และมีคำไทยใช้แทนได้เท่านั้น

4.4.2 ศึกษาการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยซึ่งปรากฏในแบบสอบถามใช้ตัวอย่างคำจากหนังสือศัพท์ต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

4.4.3 การศึกษาการใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ในภาษาไทยตามแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงภาษาของ วิลเลียมส์ กิงคัม (2550)

4.4.4 ศึกษาโดยใช้บุคคลทั่วไปที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปีจำนวน 200 คน เพศหญิงอยู่ระดับกำลังศึกษาปริญญาตรีและปริญญาตรีขึ้นไป

จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศชายอยู่ระดับกำลังศึกษาปริญญาตรีและปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50

5. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทยและศึกษาระดับภาษาในการใช้คำภาษาอังกฤษของคนไทยพบว่า

วัตถุประสงค์ข้อ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าสาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของคนไทย โดยเฉพาะการใช้คำภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยในภาษาไทย พบว่า 1) สะดวกในการออกเสียง 2) ไม่รู้ว่ามีคำภาษาไทยใช้แทนอย่างไร 3) รู้จักคำภาษาไทยแต่ไม่ใช้ เพราะคำภาษาอังกฤษจำง่าย 4) เป็นคำศัพท์เฉพาะสายงาน การใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยแทนคำภาษานั้นแม้จะมีการใช้ภาษาในระดับทางการแต่มีการใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศที่เป็นคำที่นิยมใช้กันเข้าไปปะปนอยู่อย่างมากในทุกระดับภาษา เพื่อความสะดวก ความเข้าใจ และที่สำคัญคือเพื่อสามารถสื่อสารให้ได้บรรลุเป้าหมาย

สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (N=200)

สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	จำนวน ความถี่	จำนวน ร้อยละ
1. สะดวกในการออกเสียง	120	60.00
2. ไม่รู้ว่ามีคำภาษาไทยใช้แทนอย่างไร	52	26.00
3. รู้จักคำไทยแต่ไม่ใช้เพราะคำภาษาอังกฤษง่าย	22	11.00
4. ใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม/สายงาน	6	3.00
รวม	200	100.00

1) สะดวกในการออกเสียง

การสะดวกในการออกเสียง คือ การออกเสียงตามเสียงของผู้ใช้ภาษา หมายถึง การออกเสียงตามแบบคนไทย คือ ถ้าเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษหนึ่งพยางค์ คนไทยสามารถใช้ภาษาได้ทันทีโดยไม่ต้องปรับเสียง หรือถ้าสองพยางค์ขึ้นไป ผู้ใช้สามารถลงเสียงพยางค์หนักเบาพยางค์ไหนก็ได้หรือไม่ลงความหนักเบาของพยางค์ก็ได้ หรือใช้เสียงวรรณยุกต์หรือไม่ก็ได้ และเมื่อเป็นหนึ่งพยางค์ถือว่าอยู่ในหลักประหยัดการออกเสียง คือ สั้น กระทัดรัด และได้ใจความ เพราะเนื้อความที่สื่อสารทำให้เข้าใจได้จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 60

คำบางคำทั้งภาษาไทยและคำภาษาอังกฤษจะเป็นคำเพียงหนึ่งพยางค์ จะขึ้นอยู่กับความสะดวกในการออกเสียงของอวัยวะในปาก

หรือขึ้นอยู่กับกรรับเข้ามาใช้ว่าใช้ภาษาใดก่อนจนเกิดความนิยมติดปากผู้ใช้
แล้วจะเปลี่ยนแปลงการใช้ได้ยาก เช่น

การถ่ายภาพให้ชัดต้อง ชูม/ดึงภาพเข้ามาใกล้ ๆ

เสื้อไม่ครบตามใบสั่งซื้อต้องเช็ก/ตรวจสอบหาข้อมูล

จากทางบริษัท

รถของเขาถูกชนเขาจึงส่งใบเคลม/เรียกร้องค่าเสียหาย

ให้ทางบริษัท

ผู้ชายคนนั้น แอค/วางท่ามาก

2) ไม่รู้ว่ามีความภาษาไทยใช้แทนอย่างไร คือการไม่รู้ว่ามี
คำภาษาไทยใช้อย่างไร หรือเคยรู้แต่นึกไม่ออก สลึมไปแล้ว ผู้วิจัยจัดใน
กลุ่มไม่รู้ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 26 เช่น

ไปรษณีย์มีจำหน่ายแสตมป์/ดวงตราไปรษณียากรชุด

การละเล่นพื้นบ้าน

จังหวัดกาฬสินธุ์มีฟอสซิล/ซากดึกดำบรรพ์ของไดโนเสาร์

ท่านสามารถซื้อบัตรชมคอนเสิร์ต/การแสดงดนตรี

ได้ที่หน้างาน

ก่อนออกจากบ้านอย่าลืม ล็อก/ใส่กุญแจประตูให้เรียบร้อย

3) รู้จักคำไทยแต่ไม่ใช่เพราะคำภาษาอังกฤษง่าย
ผู้วิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามตอบสาเหตุนี้จัดเป็นอันดับสาม เพราะเคยใช้
คำศัพท์ต่างประเทศในการสื่อสารมาแล้วจึงจดจำคำต่างประเทศหากมีการ
เปลี่ยนมาใช้เป็นภาษาไทยอาจต้องใช้เวลา เพราะจำไม่ได้จากจำนวนผู้ตอบ
แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 11 เช่น

นิवारณกับบรรลือเพ่งแต่งงานกันทั้งคู่ไปฮันนีมูน/
ดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ที่ภูเก็ต

ทางร้านค้ามีบริการกาแฟฟรี/ไม่เสียเงินค่ะ

คุณลิงก์/เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับระบบกลางหรือยัง

4) เป็นคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม/สายงาน ใช่เพราะเป็นคำศัพท์
เฉพาะสายงาน หรือกลุ่มคำศัพท์เฉพาะ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามคิด
เป็นร้อยละ 3 เช่น

ธนาคารคิดค่าโอที/ถอนเงินเกินบัญชีร้อยละ5

เขาพักห้อง สุท/ชุดของโรงแรม

วัตถุประสงค์ข้อ 2 ผลการศึกษาระดับภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ
การใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย พบว่า ไม่ว่าจะใช้ตัวอย่าง
ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมไปถึงการใช้
ภาษาระดับทางการ ระดับกึ่งทางการ และระดับปาก ผู้ตอบแบบสอบถาม
ไม่ได้คำนึงถึงสถานการณ์ต่าง ๆ และการใช้ระดับภาษาแต่อย่างใด ประโยค
ภาษาระดับทางการ ได้แก่ประโยคดังต่อไปนี้

ประธานยืนบน โฟเตียม/แท่นยืนบรรยายเพื่อกล่าว
สุนทรพจน์

ภู่ช้อนี่สอง สแตนดาท/มาตรฐาน

ในภาวะฉุกเฉิน ทหารต้อง สแตนบาย/เตรียมพร้อม,
สำรองตลอดเวลา

ประโยคภาษาระดับกึ่งทางการ ได้แก่ประโยคดังต่อไปนี้

เวลาพ่อแม่พาลูกไปเที่ยวระหว่างปิดเทอม/ปิดภาคเรียน
ที่สี่ส/วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้รับรางวัลดีเด่น

ประโยคภาษาระดับสนทนา ได้แก่ประโยคดังต่อไปนี้

ขอรี/ขอโทษผมไม่ควรพูดแบบนั้นจริง ๆ

การสื่อสารในระดับภาษา ผู้ตอบแบบสอบถามจะใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนคำศัพท์ภาษาไทย จากความหมายบริบทแล้ว ไม่มีนัยสำคัญในการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย

การศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทย ข้อมูลจากผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 200 คน โดยมีค่าเฉลี่ยคือ สะดวกในการออกเสียง ร้อยละ 60 ไม่รู้ว่ามีคำภาษาไทยใช้แทนอย่างไร ร้อยละ 26 รู้จักคำไทยแต่ไม่ใช่เพราะคำภาษาอังกฤษจำง่าย ร้อยละ 11 เป็นคำศัพท์เฉพาะสายงาน หรือกลุ่มคำศัพท์เฉพาะ ร้อยละ 3 แสดงให้เห็นว่า การนิยมใช้คำศัพท์ภาษาต่างอังกฤษแทนคำศัพท์ภาษาไทย เพราะสะดวกในการออกเสียงมีมากที่สุด ไม่รู้ว่ามีคำในภาษาไทยใช้อย่างไรเป็นอันดับรองลงมา จนถึงใช้เฉพาะสายงานมีน้อยที่สุด การวิเคราะห์ระดับภาษาในการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทย ของคนไทย พบว่าการใช้คำภาษาอังกฤษแทนคำต่าง ๆ ที่บัญญัติใช้แล้วในระดับภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางหรือระดับปาก ไม่ได้คำนึงถึงระดับการใช้ภาษา แต่เป็นไปในทางเดียวกันกับสาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของคนไทย คือสะดวกในการออกเสียง ไม่รู้ว่ามีคำไทยใช้แทนอย่างไร

รู้จักคำไทยแต่ไม่ใช่เพราะคำภาษาอังกฤษง่าย ใช้เพราะเป็นคำศัพท์เฉพาะ
สายงาน หรือกลุ่มคำศัพท์เฉพาะ

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของคนไทย
การใช้คำศัพท์ต่างประเทศซึ่งศึกษาเฉพาะคำภาษาอังกฤษที่มีคำไทยใช้แทน
ได้ ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยศึกษา
เฉพาะการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีลำดับจากมากไปสู่น้อย ดังนี้

- 1) สะดวกในการออกเสียง
- 2) ไม่รู้ว่ามีคำภาษาไทยใช้แทนว่าอย่างไร
- 3) รู้จักคำภาษาไทยแต่ไม่ใช่เพราะคำภาษาอังกฤษง่าย

และพบน้อยที่สุดคือ

- 4) คำศัพท์เฉพาะสายงาน สอดคล้องกับสาเหตุการใช้คำ
ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550) ว่าการบัญญัติคำ
ขึ้นใหม่การใช้คำศัพท์ ไทยแทนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถตัดคำให้สั้น
เพื่อสะดวก และเข้าใจได้ชัดเจน เมื่อใช้บ่อย ๆ จึงเกิดความนิยม เห็นได้ว่า
การใช้คำภาษาต่างประเทศ เหล่านั้นใช้มาจนคุ้นเคยจึงยากแก่การจดจำคำ
ไทยที่บัญญัติขึ้นใหม่ กรณีการใช้คำศัพท์ไทยแทนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สามารถตัดคำให้สั้น เพื่อสะดวก และเข้าใจได้ชัดเจน ส่งผลให้เมื่อใช้บ่อย ๆ
จึงเกิดความนิยมทำให้ผู้สื่อสารไม่ใช้คำที่บัญญัติขึ้นใหม่ สะท้อนว่าการใช้
ภาษาในสังคม ผู้ใช้ภาษาจะเลือกใช้ภาษาที่สามารถสื่อสารได้สะดวกเข้าใจทันที
รวดเร็วและสัมฤทธิ์ผลซึ่งเกิดจากคนในสังคมเป็นผู้เลือกใช้เพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ระดับภาษาในการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทยของคนไทย พบว่า ไม่ว่าจะเป็นภาษาระดับใด ระดับทางการ กึ่งทางการ ปาก จุดมุ่งหมายการสื่อสารจะต้องบรรลุเป้าหมายทั้งสองฝ่าย ผู้ใช้ภาษายังใช้คำภาษาต่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของคนไทยของ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550) การบัญญัติศัพท์ สะท้อนให้เห็นถึงการปลูกฝังเรื่องการสื่อสารที่เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งทำให้นิยมการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยโดยเฉพาะคำภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า คำศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีคำไทยใช้แทนเป็นความแตกต่างทางรูปภาษา และการเปลี่ยนมาใช้คำศัพท์ภาษาไทยหรือไม่นั้นไม่มีนัย สำคัญ ประการใดในการสื่อสาร หากผู้สื่อสารสามารถเข้าใจบริบทของภาษาในการสื่อสารได้อย่างชัดเจน

7. ข้อเสนอแนะและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยนี้ศึกษาเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ร่วมกันในภาษาไทยซึ่งมีจำนวนมาก และสามารถแยกคำออกเป็นภาษาต่างประเทศได้ชัดเจน ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงสาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และสถานการณ์ระดับภาษาในการใช้คำภาษาต่างประเทศของคนไทยที่มีการใช้จริงและเป็นที่ยอมรับ สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาในยุคปัจจุบัน ทำให้เข้าใจและยอมรับปรากฏการณ์การใช้ภาษาในสังคมไทยในปัจจุบัน และเป็นแนวทางในเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนรู้ เช่น การใช้

ภาษาในสังคม ปรากฏการณ์ทางภาษาในสังคมไทย การใช้ภาษาต่างประเทศ
ในภาษาไทยต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

ทองสุข เกตุรุ่งโรจน์. (2551). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปราณี กุลละวณิช, กัลยา ดิงศภัทัย, ม.ร.ว., สุดาพร ลักษณะียนาวิน และ
อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2535). *ภาษาพัฒนา*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสภา. (2549). *ศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สวนิตย ยมาภัย. (2527). *ภาษาไทยกับสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี. (2526).
*ภาษาไทยกับสังคมไทย: รายงานการสัมมนาว่าด้วยภาษาไทยเนื่อง
ในงานเฉลิมฉลอง700ปีลายสือไทย*. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.

อภิชาญ ปานเจริญ. (2560). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตู : กรณีศึกษาผู้นำการทำประตูระยะ
3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023
INDICATIONS IN THE SCORING DECISIONS: A CASE
STUDY OF THAI THREE-POINT SCORING LEADER IN
THE THAILAND BASKETBALL LEAGUE 2023

ฮานาฟี ยี่สุนทร^{1*} และอิบรอฮิม ยี่สุนทร²
Hanafee Yeessunsong^{1*} and Ibrohim Yeessunsong²

Received date: February 13, 2024

Revised date: June 26, 2024

Accepted date: June 26, 2024

¹ อาจารย์, โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author, E-mail: hanafee.y@chula.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษา (Case Study Research Method) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหา(Exploratory) ประเด็นข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตูของผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนที่มีสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แบบสามเส้าด้านการวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) ผลวิจัยพบว่า ข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจของผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนที่มีสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 มีทั้งหมด 8 ข้อบ่งชี้ ได้แก่ 1) พื้นที่ว่าง 2) การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้ 3) การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม 4) สถานการณ์เกมการแข่งขัน 5) ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม 6) กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม 7) ความเหนื่อยล้า และ 8) ความมั่นใจของตนเอง ดังนั้น การได้มาซึ่งข้อบ่งชี้เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกการตัดสินใจในการทำประตูระยะ 3 คะแนนต่อไป

คำสำคัญ : บาสเกตบอล, ข้อบ่งชี้, การตัดสินใจทำประตู

Abstract

This case study research aims to explore indications in the scoring decisions of the Thai three-point scoring leader in the Thailand Basketball League 2023 by collecting tools through semi-structured interviews, non-participant observation, and focus group discussions. The obtained data was analyzed triangularly using data collection methods. The research results found that there are eight indicators in the decision-making of Thai three-point scoring leader in the Thailand Basketball League 2023, including 1) space available, 2) the approach and posture of rival, 3) good passing from teammates, 4) game situation, 5) position of teammates on the field, 6) team strategy and game plan, 7) fatigue and 8) self-confidence. Therefore, getting these clues help build and develop a decision-making practice for making three-point field goals.

Keywords: Basketball, Indication, Scoring Decision

1. บทนำ

วิวัฒนาการการทำประตูในกีฬาบาสเกตบอลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันล้วนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตั้งแต่ปี 1950 ที่รูปแบบการเล่นจะเน้นการทำประตูด้วยการกระโดดขาเดียวจากระยะกลางซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบการเล่นที่มีประสิทธิภาพในยุคนั้น ถัดมาในช่วงปี 1960 รูปแบบการเล่นจะเน้นการทำประตูด้วยการกระโดดขาคู่จากระยะกลางเช่นเดียวกัน หรือในเวลาต่อมาถูกเรียกว่าการกระโดดทำประตู (Jump Shot) ในช่วงปี 1970 รูปแบบการเล่นเริ่มเปลี่ยนเป็นการทำประตูระยะใกล้ห้วงมากขึ้นและเป็นยุคแรก ๆ ที่เน้นการทำประตูแบบเหนือห้วงประตู หรือที่เรียกกันว่าการสลัมดังก์ (Slam Dunk) (Stelter, 2022) จนมาถึงในช่วงปี 1979-1980 เป็นปีแรกๆ ที่เริ่มมีการกำหนดเขตเส้น 3 คะแนนเกิดขึ้น เพื่อให้กีฬาบาสเกตบอลมีความหลากหลายในการทำประตูมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มกำหนดการใช้เขตเส้น 3 คะแนนครั้งแรกในลีกเอ็นบีเอในปี 1979 ต่อมาสมาคมบาสเกตบอลนานาชาติได้เริ่มใช้เขตเส้น 3 คะแนนในปี 1984 และถูกกำหนดใช้ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลโอลิมปิกครั้งแรกในปี 1988 ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ (International Basketball Federation, 2022) ส่งผลให้รูปแบบการทำประตูในช่วง 1980 เป็นต้นไปนั้นมีการทำประตูทั้งจากวงในและวงนอก ในช่วงเวลาต่อมาปี 1990 เป็นช่วงที่การทำประตูในกีฬาบาสเกตบอลนั้นมีความหลากหลายเป็นอย่างมากทั้งวงในและวงนอกทำให้เกมกีฬาบาสเกตบอลนั้นเป็นกีฬาที่ตื่นเต้นเร้าใจจนทำให้ทั่วโลกได้รู้จักกีฬาบาสเกตบอลมากขึ้นพร้อมกับนักบาสเกตบอลเอ็นบีเอระดับตำนานตลอดกาลอย่าง Michael Jordan ต่อมาช่วงปี 2000 เป็นช่วงที่รูปแบบการทำ

ประตูประสานกันระหว่างวงนอกและวงในแต่จะเน้นการทำคะแนนจากรยะใกล้เสมอ แตกต่างจากช่วงปี 2010 เป็นช่วงที่มีการทำประตุนั้นมีความหลากหลายแข็งแรงจุดเด่นและผู้เล่นในยุคนั้นต้องสามารถทำประตูได้ทั้งวงในและวงนอก อีกทั้งมีระบบแบบแผนเพื่อหาช่องโหว่ของคู่แข่งในการทำประตูที่เป็นหลักการทฤษฎีมากยิ่งขึ้น จนมาถึงช่วงเวลาปี 2020 เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงในกีฬาบาสเกตบอลเรื่องการทำประตูจากนอกเส้น 3 คะแนนมีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและการเล่นลักษณะทำประตูจากวงนอกเริ่มเผยแพร่ไปทั่วโลก อีกทั้งผู้เล่นในตำแหน่งวงในจำเป็นต้องมีทักษะการทำประตูระยะ 3 คะแนนให้ดีมากยิ่งขึ้นอีกด้วยนับว่าเป็นการเปลี่ยนโฉมรูปแบบการทำประตูของกีฬาบาสเกตบอลได้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่ ประวัติศาสตร์ของกีฬาบาสเกตบอลเคยมีมา (Stelter, 2022) สอดคล้องกับข้อมูลสถิติของลีกเอ็นบีเอ (NBA : National Basketball Association) พบว่า การทำประตูจากระยะ 3 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกปีตั้งแต่ช่วงปี 1979 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยการทำประตูระยะ 3 คะแนนอยู่ที่ 2.8 ลูกต่อเกม จนมาถึงปัจจุบันในปี 2022 ค่าเฉลี่ยการทำประตูระยะ 3 คะแนนอยู่ที่ 34.2 ลูกต่อเกม (Sports Reference, 2022) จะเห็นได้ว่าการทำคะแนนจากวงนอกเส้น 3 คะแนนเริ่มเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้นอย่างชัดเจนดังภาพที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงถึงค่าเฉลี่ยของการทำประตูระยะ 3 คะแนนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติตั้งแต่ปี 2000 ถึงปี 2022 ของลีก NBA (Pagkalinawan, 2022)

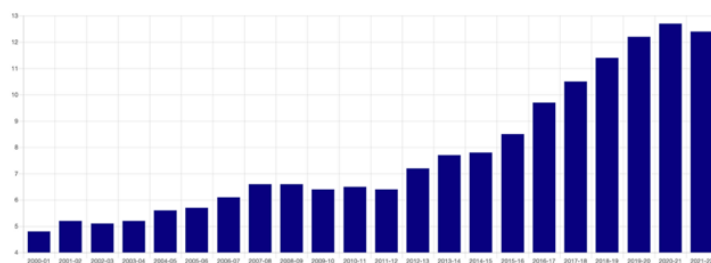
จากการทบทวนวรรณกรรมตั้งแต่ปี 2014-2023 พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำประตูระยะ 3 คะแนน ในประเทศไทยนั้นค้นคว้าพบเพียง 1

เรื่อง ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับชีวกลศาสตร์การทำประตुरยะ 3 คะแนนของนักกีฬาอาชีพ (วิรุฒ เหลืองเพชรงาม, วชิร ฤทธิวัชร และพรเทพ ราชนาวิ, 2563) แต่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับข้อบ่งในการตัดสินใจในการทำประตู่ซึ่งเป็นการวัดความสามารถที่สำคัญอย่างยิ่งในการแข่งขันของนักกีฬาสเกตบอลเนื่องจากเมื่อหมดเวลาการแข่งขันในกีฬาสเกตบอลนั้นการที่จะตัดสินการชนะหรือการแพ้ ตามกฎกติกาจะต้องดูว่าฝ่ายใดมีคะแนนมากกว่าจึงจะถือว่าเป็น “ฝ่ายชนะ” และฝ่ายใดที่มีคะแนนน้อยกว่าจะถือว่าเป็น “ฝ่ายแพ้” ดังนั้น การทำประตู่จึงเป็นทักษะที่สำคัญที่มีผลต่อการแพ้ชนะและเป็นขั้นตอนสุดท้ายของฝ่ายรุกในการเคลื่อนที่และเคลื่อนไหวเพื่อส่งลูกบอลออกไปจากตนเองให้ลงห่วงประตูของฝ่ายตรงข้ามจึงจะถือว่าการทำประตู่สำเร็จ (นิวัฒน์ บุญสม และวรรณวิสา บุญมาก, 2565) และนำพาซึ่งชัยชนะของทีมในเวลาต่อมา

สะท้อนให้เห็นให้เห็นว่า ทักษะการทำประตู่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการทำประตुरยะ 3 คะแนน ซึ่งเป็นการทำประตู่ที่ได้รับความนิยมและมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมากในการแข่งขันกีฬาสเกตบอลในปัจจุบัน และเป็นทักษะซึ่งต้องใช้การตัดสินใจที่ค่อนข้างสูง ดังนั้น การศึกษาองค์ความรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ในการทำประตुरยะ 3 คะแนวนั้นจึงจะช่วยให้ทราบถึงข้อบ่งชี้ หรือสิ่งระบุถึงองค์ประกอบที่ช่วยและส่งเสริมให้การตัดสินใจทำประตुरยะ 3 คะแนนที่ง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพ จากนั้นจึงนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ต่อยอดในการพัฒนาแบบฝึกให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ในประเทศไทยและเป็นวิทยาทานให้แก่วงการกีฬาสเกตบอลของประเทศไทยต่อไป

ด้วยเหตุประการทั้งปวงนี้จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเพื่อ
แสวงหา (Exploratory) ถึงข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจในการทำประตูของผู้นำ
การทำประตูระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอล
ลีก 2023 เพื่อเป็นองค์ความรู้ในการต่อยอดออกแบบการฝึกให้กับนักกีฬา
บาสเกตบอล ตำแหน่งตัวยิง (Shooting Guard)

NBA Three-Pointers Made Per Game 2000-22

ภาพที่ 1 : สถิติการทำประตูระยะ 3 คะแนนตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 2000 ถึงปี
2022 ของลีก NBA

ที่มา : Pagkalinawan (2022)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจการทำประตูของผู้นำการทำประตู
ระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

3.1 ข้อบ่งชี้ (Indicator)

ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2553) ได้ให้ความหมายว่า ข้อบ่งชี้ หมายถึง องค์ประกอบสารสนเทศที่สังเกตได้ บ่งบอกถึงลักษณะสภาพและผลผลิต ณ ช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งที่ต้องการจะศึกษาบุคคลหรือหน่วยงาน

Rochniak, et al. (2020) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบความสามารถ ในการควบคุมกิจกรรม พฤติกรรม และสภาพจิตใจของนักกีฬาในเชิงคุณภาพ ด้วยจิตของตนเอง

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2561) ได้กล่าวว่า ตัวแปร ค่าที่วัดหรือสังเกตได้ ซึ่งบ่งบอกหรือแสดงผลการดำเนินงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.2 การตัดสินใจ (Decision-Making)

Prokofyev (2018) ได้ให้ความหมายว่าการตัดสินใจ หมายถึง ทักษะปฏิบัติการตอบสนองและความสามารถในการอ่านสถานการณ์

Morelli, Casagrande and Forte (2020) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ ทักษะสำคัญที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน จำเป็นต่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความเป็นอิสระ เป็นความสามารถในการเลือกระหว่างสองตัวเลือกขึ้นไป

Gou and Li (2023) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจภายใต้แรงกดดันด้านเวลาเป็นสิ่งสำคัญต่อผลการแข่งขัน

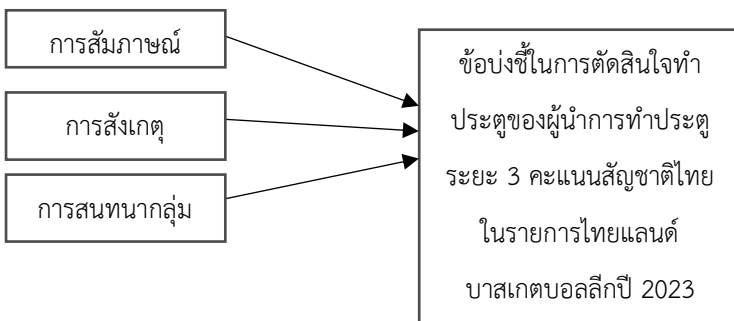
3.3 ทักษะการทำประตู (Basketball Shooting Skill)

França, et al. (2021) ได้กล่าวว่า ทักษะการทำประตูในกีฬาบาสเกตบอล หมายถึง ทักษะที่สลับซับซ้อนที่เกิดจากข้อมูลภาพผ่านมุมมองสายตาส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหวตามทักษะที่ฝึกซ้อมการเคลื่อนไหว

นิวัฒน์ บุญสม และวรรณวิสา บุญมาก (2565) การยิงประตูบาสเกตบอล หมายถึง การเคลื่อนไหวออกแรงส่งลูกบาสเกตบอลด้วยมือเดียวให้ลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังห่วงประตูและลงห่วงประตูได้อย่างถูกต้อง

International Basketball Federation (2020) ได้กล่าวว่า การทำประตูในกีฬาบาสเกตบอล หมายถึงการเคลื่อนไหวเมื่อลูกบอลถูกจับอยู่ในมือของผู้เล่น ต่อด้วยการโยนขึ้นลูกบอลไปในอากาศตรงไปยังห่วงประตูของฝ่ายตรงข้ามและลงห่วงประตู จึงถือว่าสำเร็จ

3.4 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 2 : กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : คณะผู้วิจัย (2567)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีกปี 2023 จำนวน 3 คน ทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยคุณสมบัติที่ว่ากลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คนนี้ เป็นผู้เล่นสัญชาติไทยจำนวน 3 ใน 10 คนของผู้เล่นตำแหน่งตัวยิง (Shooting Guard) ที่สามารถทำประตูระยะ 3 คะแนนได้มากที่สุดในการแข่งขันรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 (Genius Sports, 2023) โดยทั้ง 3 คนนี้มีประสบการณ์แข่งขันและฝึกซ้อมในบริบทประเทศไทยมาตลอดแตกต่างกับผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนอีกทั้งหมด 7 คนที่เหลือซึ่งเป็นผู้เล่นชาวต่างชาติที่เดบิวต์ แข่งขัน และฝึกซ้อมมาในบริบทที่แตกต่างจากประเทศไทย จึงทำให้มุมมองความคิดกระบวนการหรือประสบการณ์อาจแตกต่างจนทำให้การนำข้อค้นพบมาประยุกต์ใช้ในบริบทประเทศไทยไม่ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการคิดตัดสินใจในการทำประตูในระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่จะใช้ในการพัฒนาแบบฝึกตรงและเหมาะสมสอดคล้องกับเยาวชนไทยต่อไป

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษา (Case Study Research Method) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้

4.2.1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมเพื่อสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยออกมาเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์
วันเดือนปี เวลา และสถานที่

ส่วนที่ 2 คำถามปลายเปิดในการสัมภาษณ์จำนวน 2 ข้อ

นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระดับประเทศอย่างน้อย 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางสาขาพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬานั้น ผลค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่าใช้ได้

4.2.2 แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตูของผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 จากการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) นำมาสร้างแบบสังเกตเพื่อใช้ในการตรวจสอบ (Checklist) ในระหว่างที่มีการสังเกตสถานการณ์การทำประตูระยะ 3 คะแนนของกลุ่มเป้าหมายผ่านวีดิทัศน์การแข่งขันรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 ในทุก ๆ ครั้งที่กลุ่มเป้าหมายสามารถทำประตูระยะ 3 คะแนนได้สำเร็จ เครื่องมือฉบับนี้ผ่านการตรวจค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ

วัตถุประสงค์ (IOC) ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระดับประเทศอย่างน้อย 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางสาขาพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬานั้น ผลค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่าใช้ได้

4.2.3 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

ใช้ในการบันทึกการสนทนากลุ่มแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ วันเดือนปี เวลา และสถานที่ ส่วนที่ 2 คำถามปลายเปิดในการสัมภาษณ์จำนวน 2 ข้อ นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพด้านความตรงเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจทำประตูของผู้เฝ้าการทำประตูระยะ 3 คะแนน ซึ่งเป็นนักบาสเกตบอลอาชีพตำแหน่งตัวยิง (Shooting Guard) ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจำนวน 12 คน เป็นผู้เล่นที่มีประสบการณ์แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระดับประเทศอย่างน้อย 10 ปี และเครื่องมือฉบับนี้ผ่านการตรวจค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระดับประเทศอย่างน้อย 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางสาขาพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬานั้น ผลค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่าใช้ได้

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) โดยการวิจัยในครั้งนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 แบบได้แก่ 1) การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) 2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) และ 3) การสนทนา

กลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของข้อมูลว่าผลวิจัยนั้นอยู่ในทิศทางเดียวกันหรือไม่

4.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษา (Case Study Research Method) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งมีลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างข้อสรุปดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) จากผู้ดำเนินการทำประตูระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 เพื่อให้ได้มาซึ่งร่างประเด็นข้อบ่งชี้ที่ต้องการจะศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมผ่านวิดีโอทัศนการแข่งขันในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 ที่ผ่านมาเพื่อตรวจสอบสังเกตกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คน ว่ามีพฤติกรรมการตัดสินใจการทำประตูตามร่างข้อบ่งชี้ที่ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างหรือไม่

ขั้นตอนที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) จากนักบาสเกตบอลอาชีพที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจำนวน 12 คน เพื่อร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับร่างประเด็นข้อบ่งชี้ที่ต้องการจะศึกษาและสรุปเป็นประเด็นตามมติการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างข้อสรุปโดยผู้วิจัย ซึ่งได้มีการทบทวนวรรณกรรมและนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) และสร้างข้อสรุปสุดท้ายของงานวิจัยฉบับนี้

5. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 วิธี และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) 2) ข้อมูลจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) 3) ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และ 4) การสร้างข้อสรุปข้อบ่งชี้ในการตัดใจทำประตู่ของผู้นำการทำประตู่ระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก

5.1 ข้อมูลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

จากการสัมภาษณ์ผู้นำการทำประตู่ระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีกทั้ง 3 คน สรุปข้อบ่งชี้ในการตัดใจทำประตู่ระยะ 3 คะแนน ซึ่งแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อบ่งชี้ในการตัดใจทำประตู่จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

ประเด็นข้อบ่งชี้	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	สรุป ความถี่ข้อบ่งชี้
1. พื้นที่ว่าง	✓	✓	✓	3
2. การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้	✓	✓	✓	3
3. การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม	✓	✓	✓	3
4. สถานการณ์เกมการแข่งขัน	✓	✓	✓	3
5. ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม		✓	✓	2

ประเด็นข้อบ่งชี้	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	สรุป ความถี่ข้อบ่งชี้
6. กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม	✓	✓		2
7. ความเหนียวแน่น		✓	✓	2
8. ความมั่นใจของตนเอง	✓	✓	✓	3

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าข้อบ่งชี้ที่เห็นพ้องตรงกันทั้ง 3 คน ได้แก่ พื้นที่ว่าง การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้ สถานการณ์เกมการแข่งขัน การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม และความมั่นใจของตนเอง อีกทั้งข้อบ่งชี้ที่เห็นตรงกันเพียง 2 คน ได้แก่ ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม และความเหนียวแน่น ดังนั้น จึงสามารถตั้งข้อสรุปชั่วคราวจากการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างของผู้นำการทำประตูระยะ 3 คะแนน สักยชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีกทั้ง 3 คน ทั้งหมด 8 ประเด็น ดังนี้

- 1) พื้นที่ว่าง
- 2) การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้
- 3) การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม
- 4) สถานการณ์เกมการแข่งขัน
- 5) ความมั่นใจของตนเอง
- 6) ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม
- 7) กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม
- 8) ความเหนียวแน่น

5.2 ข้อมูลจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

จากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมผ่านวิดีโอทัศน์ย้อนหลังของผู้นำการทำประตुरยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีกทั้ง 3 คน ได้มาซึ่งข้อบ่งชี้ในการทำประตุดูจากวิดีโอทัศน์ย้อนหลังซึ่งแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมผ่านวิดีโอทัศน์ย้อนหลังของผู้นำการทำประตुरยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีกทั้ง 3 คน

ประเด็นข้อบ่งชี้	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	สรุป ความถี่ข้อบ่งชี้
1. พื้นที่ว่าง	33	20	15	68
2. การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้	4	12	14	30
3. การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม	5	4	3	12
4. สถานการณ์เกมการแข่งขัน	6	2	5	13
5. ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม	3	2	2	7
6. กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม	3	1		4
7. ความเหนื่อยล้า				ไม่สามารถ สังเกตได้
8. ความมั่นใจของตนเอง				ไม่สามารถ สังเกตได้
ผลสำเร็จการทำประตुरยะ 3 คะแนน ทั้งหมดของแต่ละท่าน	54	41	39	

จากการตารางที่ 2 จากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมผ่านวิดีโอ ย้อนหลังของผู้นำการทำประตูละยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีกทั้ง 3 คน พบว่าความถี่ของข้อบ่งชี้ที่มากที่สุดคือ พื้นที่ว่าง จำนวน 68 ครั้ง รองลงมาคือ การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้ จำนวน 30 ครั้ง และน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีมจำนวน 4 ครั้ง แต่อย่างไรก็ตามในประเด็นของความเหนื่อยล้า และความมั่นใจในตนเอง ไม่สามารถสังเกตจากภายนอกได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอตั้งข้อสรุปชั่วคราวจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมได้ดังนี้

- 1) พื้นที่ว่าง
- 2) การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้
- 3) สถานการณ์เกมการแข่งขัน
- 4) การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม
- 5) ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม
- 6) กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม

5.3 ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

จากการสนทนากลุ่มจากนักบาสเกตบอลอาชีพที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน เป็นผู้เล่นที่มีประสบการณ์แข่งขันกีฬาสเกตบอลระดับประเทศอย่างน้อย 10 ปี จึงสามารถสรุปประเด็นและเพิ่มเติมข้อมูลในข้อบ่งชี้ด้านพื้นที่ว่าง ได้แก่ 1) พื้นที่ว่างโดยสถานการณ์ และ 2) พื้นที่ว่างที่สร้างด้วยตนเอง

5.4 การสร้างข้อสรุปของข้อบ่งชี้การตัดสินใจในการทำประตู่ของผู้นำ การทำประตู่ระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดทั้ง 3 วิธี และมีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) พบว่ามีข้อมูลที่สอดคล้องกันซึ่งสามารถแสดงให้เห็นข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนทั้งหมด 8 ประเด็นพร้อมนิยามและลักษณะของบ่งชี้ทั้งหมดดังนี้

- 1) พื้นที่ว่าง
 - 1.1) พื้นที่ว่างโดยสถานการณ์
 - 1.2) พื้นที่ว่างที่สร้างด้วยตนเอง
- 2) การเข้าหาและท่าทางของคู่ต่อสู้
- 3) การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม
- 4) สถานการณ์เกมการแข่งขัน
- 5) ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม
- 6) กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม
- 7) ความเหนื่อยล้า
- 8) ความมั่นใจของตนเอง

6. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจในการทำประตู่ของผู้นำการทำประตู่ระยะ 3 คะแนนสัญชาติไทยในรายการไทยแลนด์บาสเกตบอลลีก 2023 จากผลวิจัยสามารถค้นพบข้อบ่งชี้แบ่งออกเป็น 8 ข้อบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

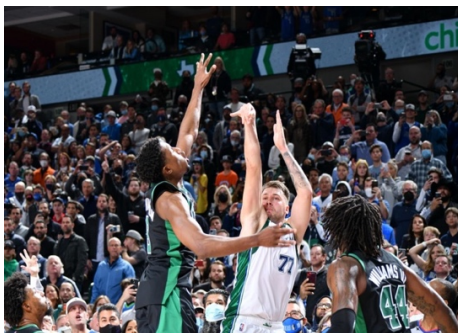
1) **พื้นที่ว่าง** คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์การทำประตูดุโดยไม่มีคู่ต่อสู้มาป้องกันซึ่งหน้า สอดคล้องกับ basketball Immersion (2018) ได้กล่าวว่าการตัดสินใจในการทำประตูดุนั้นต้องพิจารณาจากพื้นที่ว่างเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถทำให้โอกาสที่สำเร็จนั้นเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากไม่มีการรบกวนจากคู่ต่อสู้เพียงแต่ผู้ทำประตูดุนั้นต้องมีความมั่นใจในตนเอง พื้นที่ว่างสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) พื้นที่ว่างโดยสถานการณ์ สถานการณ์การทำประตูดุซึ่งได้รับการสร้างโอกาสโดยเพื่อนร่วมทีม หรือได้รับโอกาสด้วยความบังเอิญของเกมการแข่งขัน เช่น ลูกบอลเด้งมาเข้ามือพอที่จะมีพื้นที่ว่างจนทำประตูดุได้สำเร็จ เป็นต้น และ 2) พื้นที่ว่างที่สร้างเอง สถานการณ์การทำประตูดุซึ่งผู้เล่นสร้างโอกาสได้ด้วยตนเองโดยการใช้ทักษะการเลี้ยง ทักษะการใช้เพื่อนร่วมทีมก้ำบัง (Screen) แล้วจึงทำประตูดุ

2) **การเข้าหาและทำทางของคู่ต่อสู้** คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์พฤติกรรมทำทางการเข้าหาและระยะห่างของตัวประกอบซึ่งแสดงถึงความไม่พร้อมในการป้องกัน เช่น ตัวประกอบไม่ได้ยกแขนป้องกันขณะทำประตูดุ ถึงแม้ว่าจะอยู่ในระยะที่ป้องกันได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ Lidor, et al. (2022) ได้ค้นพบว่าการทำประตูดุขณะที่มีคู่ต่อสู้มาป้องกันในลักษณะที่ไม่พร้อมป้องกันส่งผลทำให้ค่าเปอร์เซ็นต์การทำประตูดุสูงกว่าการทำประตูดุที่คู่ต่อสู้มีความพร้อมในการป้องกัน

3) **การส่งบอลที่ดีจากเพื่อนร่วมทีม** คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์การส่งบอลจากเพื่อนร่วมทีมที่ดีส่งผลทำให้ง่ายต่อการรับและเหมาะสมต่อการทำประตูดุให้สำเร็จต่อไป สอดคล้องกับวิจัยของ Gryko, et al.

(2020) พบว่าการส่งบอลในลักษณะที่ดีทำให้เพื่อนร่วมทีมรับบอลลายและพร้อมต่อการทำประตูส่งผลให้โอกาสการทำประตูในครั้งนั้นสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4) สถานการณ์เกมการแข่งขัน คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์ซึ่งเวลาการแข่งขันใกล้จะหมดลง หรือสถานการณ์ที่ทีมต้องการ 3 คะแนนเพื่อไล่ตามคะแนนตามฝั่งตรงข้าม โดยไม่ต้องคำนึงถึงไม่ต้องการข้อบ่งชี้อื่น ๆ เช่น พื้นที่ว่าง การเข้าหาและท่าทางของตัวประกอบ เป็นต้น สอดคล้องกับ Rader (2021) ได้กล่าวว่าเหตุการณ์สำคัญที่ผู้เล่นทีม Meverrick อย่าง Luka Dončić ทำประตูในจังหวะที่มีเวลาเหลือเพียง 1.08 วินาที ถึงแม้จะมีผู้เล่นจากทีม Boston ป้องกันอย่างแน่นหนา (ภาพที่ 2) ก่อนที่จะสามารถพาทีมได้รับชัยชนะในครั้งนั้นมาได้ ดังนั้น การตัดสินใจตามข้อบ่งชี้นี้เป็นไปตามสถานการณ์เกมการแข่งขันจริงโดยพิจารณาจาก เวลาที่เหลือในการแข่งขัน คะแนนนำหรือคะแนนตาม เป็นต้น

ภาพที่ 3 : Luka Dončić ทำประตูในจังหวะที่มีเวลาเหลือเพียง 1.08 วินาที ถึงแม้จะมีผู้เล่นจากทีม Boston ป้องกันอย่างแน่นหนา

ที่มา : Rader (2021 อ้างถึงใน James, 2021)

5) **ตำแหน่งของเพื่อนร่วมทีมในสนาม** คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าเพื่อนร่วมทีมในตำแหน่งเซนเตอร์หรือตำแหน่งอื่น ๆ ได้เปรียบในเชิงพื้นที่ใกล้ห่วงประตูของฝั่งคู่ต่อสู้ในการกระโดดแย่งบอล (Rebound) สอดคล้องกับข้อมูลค่าเฉลี่ยของการทำประตูระยะ 3 คะแนนของทีมใน NBA อย่าง Golden State Warrior พบว่า ค่าเฉลี่ยการทำประตูระยะ 3 คะแนนของ Stephen Curry นั้นอยู่ที่ 4.6 ลูกต่อเกมในปี 2010 แตกต่างจากปี 2012, 2013, 2014 และ 2015 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นอยู่ที่ 7.7, 7.9, 8.1 และ 11.2 ลูกต่อเกมมากขึ้นตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมากของจำนวนค่าเฉลี่ย เหตุผลเพราะว่าในปี 2012-2015 เป็นปีที่ทีมนั้นได้มีผู้เล่นวงในอย่าง Daymond Green ซึ่งมีทักษะการกระโดดแย่งบอล (Rebound) อยู่ในระดับดีเลิศ โดยผู้เล่นคนนี้ใช้วิธีการหาพื้นที่และอยู่ในตำแหน่งที่ดีพร้อมกระโดดแย่งบอลทุกครั้งทำให้ Stephen Curry มีความมั่นใจในการทำประตูมากยิ่งขึ้นและส่งผลให้ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามลำดับอย่างที่กำลังกล่าวมาข้างต้น (basketball-reference, 2024) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่เพื่อนร่วมทีมอยู่ในตำแหน่งที่พร้อมกระโดดแย่งบอลในขณะที่ผู้เล่นจะทำประตูนั้นส่งผลอย่างมากต่อการตัดสินใจในการทำประตูระยะ 3 คะแนน

กลยุทธ์และแผนการเล่นของทีม คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์ที่แสดงถึงแบบแผนการเล่นของทีมนั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องการทำประตูระยะ 3 คะแนนซึ่งถูกกำหนดและฝึกฝนให้ต้องทำประตูในจังหวะที่ผู้ฝึกสอนได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับแบบแผนการเล่นของทีม NBA อย่าง Golden State Warrior ที่มีกลยุทธ์แบบแผนที่มีชื่อว่า Warrior Split The post Motion เกี่ยวข้องการทำประตูระยะ 3 คะแนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการทำความเข้าใจให้ผู้ทำประตุมิพื้นที่ว่างและมีเวลาตัดสินใจทำประตุมากยิ่งขึ้นทำให้โอกาสในการทำประตูสำเร็จได้โดยง่าย (Basketball Development LAB, 2022) ดังนั้น กลยุทธ์และแบบแผนการเล่นนั้นจึงมีความสำคัญในการตัดสินใจทำประตูระยะ 3 คะแนน

ความเหนียวลำ คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงสถานการณ์ที่ผู้ทำประตูรับรู้ได้ว่าตนเองรู้สึกเหนียวและรับรู้ว่าการทำประตูในสถานการณ์นี้อาจส่งผลให้โอกาสเกิดผลสำเร็จน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rashid, et al. (2020) พบว่า ความเหนียวลำของบางมัดกล้ามเนื้อทำให้ความแม่นยำในการทำประตูลดลงอย่างมีนัยทางสถิติ ดังนั้น ในทุกครั้งที่ต้องมีการตัดสินใจในการทำประตูระยะ 3 คะแนน ต้องผู้เล่นต้องพิจารณาเรื่องของความเหนียวลำด้วยเพื่อให้การตัดสินใจในการทำประตูในแต่ละครั้งประสบผลสำเร็จแต่อย่างไรก็ตามต้องอาศัยความสามารถในการรับรู้ความเหนียวลำของตนเองให้ได้

ความมั่นใจของตนเอง คือ ข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเองในการทำประตูในทุก ๆ ครั้ง ซึ่งนำมาสู่การคาดหวังว่าการทำประตูทุกครั้งนั้นประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับผลวิจัยของ Lu and Li (2022) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความแม่นยำในการทำประตูในกีฬาบาสเกตบอล ผลวิจัยพบว่า ความมั่นใจในการทำประตูส่งผลทำให้ผู้เล่นสามารถจัดการกับสิ่งเร้าที่กำลังพบเจอได้ในเกมการแข่งขันจริงจนนำมาซึ่งการทำประตูได้สำเร็จ โดยความมั่นใจเหล่านี้เกิดจากการมีประสบการณ์และการฝึกซ้อมที่มากพอ

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

7.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นประเด็นในการคิดค้นพัฒนาแบบฝึกการตัดสินใจการทำประตुरะยะ 3 คะแนนได้จากการนำข้อบ่งชี้เหล่านี้เป็นหลักในการกระบวนการฝึก

7.2 เสนอแนะให้มีการวิจัยในครั้งต่อไปที่เกี่ยวกับข้อบ่งชี้ในการตัดสินใจการทำประตुरะยะ 3 คะแนน โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่าวิจัยฉบับนี้เพื่อหาข้อค้นพบที่แตกต่างออกไปหรือเพื่อยืนยันข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอบพระคุณกลุ่มเป้าหมาย ผู้ให้ข้อมูล และผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนที่มีส่วนให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอบพระคุณเอกองค์อัลลอฮ์ที่ประทานสติปัญญาให้ข้าพเจ้าได้เขียนผลงานวิชาการที่อาจจะเป็นประโยชน์กับวงการกีฬาบาสเกตบอลไม่มากนัก

9. เอกสารอ้างอิง

ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์. (2553). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำระดับเยาวชน*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. สาขาพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2567, จาก https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/28813/1/Tanin_bo.pdf

นิวัฒน์ บุญสม และวรรณวิสา บุญมาก. (2565). การพัฒนาการกระโดดยิงประตูในกีฬาบาสเกตบอล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 20(2), 43-54.

วิรุฒ เหลืองเพชรงาม, วุฑฐิ ฤทธิวัชร และพรเทพ ราชนาวิ. (2563). ชีวกลศาสตร์ของการยิงประตูระยะ 3 คะแนนในนักบาสเกตบอลมืออาชีพ และมือสมัครเล่น. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*. 12(3), 23-32.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). *ตัวชี้วัด, ตัวบ่งชี้ (indicator)* [อ้างอิงจากโพสต์เฟซบุ๊ก]. สืบค้นเมื่อ 26 เมษายน 2567, จาก <https://www.facebook.com/RatchabanditThai/photos/a.1897228363668583/1897231513668268/?type=3z>

Basketball Development LAB. (2022). *Why the Golden State Warriors POST UP SPLIT MOTION is unstoppable - Poetry in Motion Breakdown*. Retrieved January 20, 2024, from <https://www.youtube.com/watch?v=nJZ0nsswx8s>

Basketball Immersion. (2018). *Teaching the Shoot or Drive Basketball Decision*. Retrieved January 20, 2024, from <https://basketballimmersion.com/the-shoot-or-drive-basketball-decision/#>

França, C., Gomes, B. B., Gouveia, É. R., Ihle, A., and Coelho-E-Silva, M. J. (2021). The jump shot performance in youth basketball:

a systematic review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 18(6), 3283.

Genius Sports. (2023). *3 Points made Leaders*. Retrieved April 27, 2024, from <https://tba.web.geniussports.com/competitions/?WHurl=%2Fleaders%3F>

Gou, Q., and Li, S. (2023). Study on the correlation between basketball players' multiple-object tracking ability and sports decision-making. *Plos one*. 18(4), e0283965.

Gryko, K., Mikołajec, K., Marszałek, J., Adamczyk, J. G., Molik, B., Waśkiewicz, Z., ... and Knechtle, B. (2020). How did basketball teams win EuroBasket 2015? A non-standard analysis of performance based on passes, dribbling and turnovers. *International Journal of Performance Analysis in Sport*. 20(3), 339-356.

International Basketball Federation. (2022). *Official Basketball Rules 2020*. Retrieved January 20, 2024, from https://assets.websitefiles.com/5d24fc966ad064837947a33b/5fbf0802c279828240ffa81f_CBOC%20-%20FIBAOOfficialBasketballRules2020_v1.0.pdf

International Basketball Federation. (2022). *The birth of the three-point line*. Retrieved January 20, 2024, from <https://www.fiba.basketball/news/the-birth-of-the-three-point-line>

- Lidor, R., Lipshits, L., Arnon, M., and Bar-Eli, M. (2022). “Don't think, just shoot”–The paradox of shooting three-point shots in basketball. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*. 20(6), 1523-1541.
- Lu, Y., and Li, W. (2022). Psychological Factors in Training of Basketball Players to Improve Their Shooting Accuracy. *Mobile Information Systems*, 2022(6), 1-9.
- Morelli, M., Casagrande, M., and Forte, G. (2022). Decision making: a theoretical review. *Integrative Psychological and Behavioral Science*. 56(3), 609-629.
- Pagkalinawan, J. (2022). *Visualizing the NBA's Three-Point Revolution*. Retrieved January 20, 2024, from <https://medium.com/boundless-ballin/visualizing-the-nbas-three-point-revolution-fef821e27a7a>
- Prokofyev, B. (2018). *How Basketball Players Can Improve Their On-Court Decision-Making Skills*. Retrieved January 20, 2024, from <https://www.stack.com/a/how-basketball-players-can-improve-their-on-court-decision-making-skills/#:~:text=Decision%2Dmaking%20is%20a%20skill,read%20the%20defense%20and%20react>
- Rader, D. (2021). *How the Mavericks reacted to Luka Doncic's game-winning shot against the Celtics*. Retrieved January

20, 2024, from <https://www.mavsmoneyball.com/2021/11/7/22768419/luka-doncic-game-winning-shot-boston-celtics-dallas-mavericks-quotes>

Rashid, D. M. S., Faraj, S. M. S., & Hedayatpour, N. (2020). The effect of triceps brachii fatigue on shot accuracy of male and female basketball players. *International Journal of Performance Analysis in Sport*. 20(2), 206-218.

Rochniak, A., Kostikova, I., Fomenko, K., Khomulenko, T., Arabadzhy, T., Viediarnikova, T., ... and Kuznetsov, O. (2020). Effect of young basketball players' self-regulation on their psychological indicators.

Sport reference. (2022). *NBA League Averages - Per Game*. Basketball Reference. Retrieved January 20, 2024, from https://www.basketball-reference.com/leagues/NBA_stats_per_game.html

Sport Reference. (2024). *Golden State Warriors Roster and Stats*. Basketball Reference. Retrieved January 20, 2024, from https://www.basketball-reference.com/leagues/NBA_stats_per_game.html

Stelter, N. (2022). *I watched an NBA game from every decade* [Video YouTube]. Retrieved October 14, 2023, from <https://www.youtube.com/watch?v=AoeTN2-q7l4&t=22s>

การส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา :
กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ
อำเภอละงู จังหวัดสตูล

PROMOTION OF TOURISM IN MU KOH PHETRA
NATIONAL PARK: KHAO YAI ISLAND
CASE STUDY BAN PAK BARA COMMUNITY, PAK NAM
SUB-DISTRICT, LA-NGU DISTRICT, SATUN PROVINCE

จารุณี คงกุล^{1*}, นัสยมี กระจาย², กรรณิการ์ เงินลา³
และพัณวสา หรีมหนี⁴

Jarunee Khongkun^{1*}, Nasyamee Krajai², Kannika Ngoenla³
and Panwasa Reemni⁴

Received date: March 17, 2024

Revised date: August 6, 2024

Accepted date: August 6, 2024

¹ อาจารย์, สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²⁻⁴ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

* Corresponding author, E-mail: jarunee.k@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับศักยภาพการท่องเที่ยวและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน คือ การวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่บ้านปากบารา จำนวน 400 คน ตอบแบบสอบถามโดยการสุ่มแบบเจาะจง และแบบบังเอิญ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน ด้วยการสัมภาษณ์โดยการเลือกแบบเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ศักยภาพการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว คือ อ่าวโต๊ะบะ อ่าวฟอสซิล ปราสาทหินพันยอด อ่าวมะขาม และอ่าวก้ามปูมีระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) ส่วนระดับศักยภาพการท่องเที่ยว คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึง ด้านที่พัก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) (2) แนวทางการส่งเสริม การท่องเที่ยว ได้แก่ ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติให้ยั่งยืน เป็นต้น ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการพื้นที่ ควรมีป้ายแสดงข้อมูลที่ชัดเจน ควรมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ควรพัฒนากิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว

ทุกวัยควรพัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้เป็นเอกลักษณ์ ควรมีสถานที่ที่มีมาตรฐาน
เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ ควรให้เจ้าหน้าที่ดูแลและบำรุงรักษาสิ่ง
อำนวยความสะดวกในพื้นที่

คำสำคัญ : การท่องเที่ยว, การส่งเสริม, ศักยภาพ, อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะ
เกตุรา

Abstract

To study the level of tourism potential and guidelines to promote tourism in Mu Koh Phetra National Park a case study of Koh Kao Yai, Ban Pak Bara Community, Pak Nam Subdistrict, La-ngu District, Satun Province. This study used a combination of data collection methods (mixed method): quantitative and qualitative research. The sample group consisted of 400 people and tourists in Ban Pak Bara area responded to the questionnaire by using purposive and random sampling. There were also 10 key informants, using purposive selection, were interviewed. The data analysis involved using percentages, means, standard deviations, and content analysis.

The research found that (1) The potential of tourism in Mu Koh Phetra National Park: a case study of Koh Kao Yai, Ban Pak Bara Community, Pak Nam Subdistrict, La-ngu District, Satun

Province is tourist attractions which are To Ba Bay, Fossil Bay. Prasat Hin Phan Yod, Makham Bay, and Kampu Bay.

Potential level of tourist attractions within Khao Yai Island is at a high level ($\bar{x} = 4.11$). As for the potential level of tourism concerning about attraction, activities in tourism, accessibility, accommodation and facilities are at a high level ($\bar{x} = 4.07$)

(2) Guidelines for promoting tourism includes: Public relations should be done to promote tourism continuously: promoting tourists to participate in Corporate Social Responsibility (CSR) such as sustainable nature conservation, etc. Giving importance to space management; providing clear signs displaying accurate information; safety equipment for tourists should be prepared and ready to use; activities for tourists of all ages should be developed; local products should be developed to be unique; places with standards should be provided enough for tourists. Staff should regularly take care and maintain the facilities in the area.

Keywords: Tourism, Promotion, Potential, Mu Koh Phetra National Park

1. บทนำ

ภาคใต้ของประเทศไทยขึ้นชื่อว่าเป็นสวรรค์แห่งการท่องเที่ยวที่รวมแหล่งท่องเที่ยวไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือวัฒนธรรมที่มีมาแต่โบราณ อีกทั้งยังเป็นจุดเศรษฐกิจหลักของประเทศไทยที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาอย่างคับคั่ง จุดเด่นของทางภาคใต้ คือ ภูมิภาคที่ขนาบข้างด้วยทะเล 2 ฝั่ง ทั้งทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลไปในทุกจังหวัด อีกทั้งยังมีหมู่เกาะต่าง ๆ อีกมากมาย ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามระดับโลกมาแล้ว ยังไม่รวมถึงธรรมชาติ ป่าไม้ที่หลากหลาย และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สวยงาม มีประวัติศาสตร์อย่างยาวนาน (ไทยรัฐออนไลน์, 2566)

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางทะเลที่โดดเด่น สวยงาม ทั้งเป็นอุทยานธรณีโลก หรือ Satun UNESCO Global Geopark แหล่งแรกของประเทศไทย และเป็นแหล่งที่ 5 ของอาเซียน จังหวัดสตูลยังเป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว โดยเฉพาะระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม ถึง 15 พฤษภาคมของทุกปี เพราะเป็นช่วงเวลาที่จังหวัดสตูลเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยวทางทะเล ทำให้การท่องเที่ยวบริเวณเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดสตูลได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวหลักที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปยังเกาะหลีเป๊ะ เกาะตะรุเตา และนักท่องเที่ยวบางส่วนใช้จังหวัดสตูลเป็นทางผ่านไปยังเกาะลังกาวี ประเทศมาเลเซีย นอกจากนั้นจังหวัดสตูลยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ (ควหาสน์ภูเติน) มัสยิดกลางประจำจังหวัด อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติทะเลบัน

เกาะอาดัง เกาะหลีเป๊ะ น้ำตกวังสายทอง น้ำตกธาราสวรรค์ ถ้ำเลสโตโกตอน ถ้ำเจ็ดคต ถ้ำภูผาเพชร สะพานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ากาลเวลา ปราสาทหินพันยอด เป็นต้น (สำนักงานจังหวัดสตูล, 2565) จังหวัดสตูลมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีความโดดเด่น ความแตกต่าง และมีเอกลักษณ์ เพราะแวดล้อมด้วยภูเขา ทะเล และหมู่เกาะ ทั้งอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าธรรมชาติและป่าชายเลน จังหวัดสตูลยังเป็นจังหวัดที่สงบ สิ่งเหล่านี้ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติที่ทรงคุณค่า อันเป็นทางออกของการท่องเที่ยวในยุคสมัยใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยสร้างคุณค่าให้กับชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวจึงทำให้เกิดการอนุรักษ์และหวงแหนทรัพยากรท้องถิ่นและร่วมกันอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่หรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ห้าวหาญ ทวีแสง, ปานแพร เซวาร์ประยูร และเฉลิมชัย ปัญญาดี, 2563) ด้วยเหตุนี้องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ด้านการพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวจึงส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสตูลให้เป็นที่รู้จัก ซึ่งจากสถิติที่ผ่านมาพบว่า ใน พ.ศ. 2565 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสตูลรวมทั้งสิ้น 1,595,361 คน สามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดสตูลจำนวน 5,972 ล้านบาท หลังจากนั้นพบว่า การเข้ามาของนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มและรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) สำหรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราตามข้อมูลของสำนักอุทยานแห่งชาติ พบว่า ใน พ.ศ. 2564 มีนักท่องเที่ยวเข้ามา จำนวน 74,504 คน

พ.ศ. 2565 จำนวน 128,770 คน และ พ.ศ. 2566 จำนวน 147,199 คน ตามลำดับ (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2567)

ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูลมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ เกาะเขาใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ปราสาทหินพันยอดเป็นประติมากรรมธรรมชาติที่มีลักษณะคล้ายปราสาทหินที่มียอดแหลมนับพันยอด นอกจากนั้นยังมีสะพานธรรมชาติยื่นโค้งไปในทะเลซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถพบกับความอลังการของปราสาทหินแห่งนี้และสามารถชมความสวยงามได้ บนเกาะเขาใหญ่ยังมีอ่าวก้ามปูซึ่งภายในมีน้ำตกไหลเป็นลำธารเล็ก ๆ ทั้งเป็นอ่าวที่สงบปราศจากคลื่นลมตลอดทั้งปี เมื่อน้ำทะเลลดระดับต่ำสุดทำให้สามารถเห็นแนวปะการังและสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเลได้ตลอดแนวชายฝั่ง บริเวณอ่าวก้ามปูยังมีเตาทะเลขึ้นมาวางไขในฤดูวางไขอีกด้วย บริเวณนี้นักท่องเที่ยวสามารถพายเรือคายัคชมสันหลังมังกรตัวเล็กหรือทะเลแหวกที่อยู่ไม่ไกลจากชายหาดบ้านปากบารา นอกจากนี้ยังมีอ่าวหินงาม ถ้าลัดพบรักอีกด้วย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564)

กลุ่มผู้วิจัยได้ตระหนักถึงศักยภาพของอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา จังหวัดสตูลซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและมีคุณค่า ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมเข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณดังกล่าวจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้สภาพของแหล่งท่องเที่ยวเริ่มเสื่อมโทรมจากการเข้ามาของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ดังนั้นกลุ่มผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาศักยภาพและ แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา

ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อีกทั้งกลุ่มผู้วิจัยสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษามอบให้แก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปวางแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับศักยภาพการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา ภูมิศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา ภูมิศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

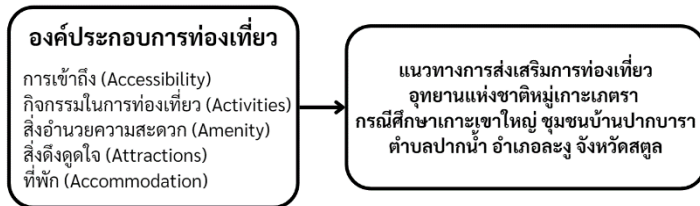
แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาปรับใช้กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา ภูมิศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล ได้แก่ แนวคิดการท่องเที่ยว ซึ่งมีผู้ให้นิยามการท่องเที่ยวไว้หลากหลาย คือ กมลพร อัสวมงคลสว่าง (2552) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการรูปแบบหนึ่ง โดยเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ อรพรรณ แพลงเงิน (2559) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เกิดจาก

ความต้องการของบุคคลที่ทำให้เกิดการเดินทางไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อความเพลิดเพลิน พักผ่อนหย่อนใจ และสอดคล้องกับ ออร์กี๊ แวคคล้ายหงษ์ (2565) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจหรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์อื่นใดที่มีไว้เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการท่องเที่ยวมี 3 ประการ คือ ต้องมีการเดินทาง ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน และต้องมีจุดหมายของการเดินทาง โดยมีไว้เพื่อการประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำ โดยองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย การเข้าถึง (Accessibility) กิจกรรมในการท่องเที่ยว (Activities) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) และที่พัก (Accommodation) (Dickman, 1996)

แนวคิดการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยฉนิษฐาพิชญ์ กลิ่นชื่น และชวลีย์ ณ กลาง (2560) ให้ความหมายการส่งเสริมการท่องเที่ยว คือ กระบวนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3 ด้าน ได้แก่ แนวทางพัฒนาด้านแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยว แนวทางพัฒนาด้านการบริการการท่องเที่ยว และแนวทางพัฒนาด้านการตลาดการท่องเที่ยว (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550) ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว โดยมีหลักการดำเนินการที่สำคัญ คือ การเร่งพัฒนา บุคลากร ฟื้นฟู

มรดก และสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม การเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้มีรูปแบบต่าง ๆ การเพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก การสร้างความปลอดภัยและป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพ การบริการการท่องเที่ยว รวมทั้งการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นในรูปแบบที่หลากหลาย

สำหรับชุมชนบ้านปากบาราได้มีการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถรองรับการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวได้ โดยด้านการวางแผนมีการกำหนดวัตถุประสงค์และหลักการจัดการท่องเที่ยว การกำหนดโครงสร้างการจัดการท่องเที่ยว ด้วยการตั้งคณะกรรมการจัดการท่องเที่ยว การกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับการท่องเที่ยว การกำหนดบริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และแหล่งทรัพยากรปาลายเลนให้เป็นพื้นที่ควบคุมการให้บริการ การกำหนดราคาบริการนำเที่ยว การกำหนดแผนการตลาด การกำหนดกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ด้านการปฏิบัติมีการบริหารการทำงานของกลุ่ม การดูแลความปลอดภัย การตลาด การจัดการพื้นที่ การประชาสัมพันธ์ การจัดการการกระจายรายได้ด้านการตรวจสอบ โดยการตรวจสอบราคานำเที่ยว การตรวจสอบด้านความปลอดภัย ด้านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากผลการตรวจสอบด้วยการทบทวนแผนงานเพื่อปรับปรุงระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องตามขั้นตอนการพิจารณา เพื่อให้ชุมชนบ้านปากบารามีรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยว (ประจวบ ทองศรี และ รุยัยดา อาหมัน, 2564)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ที่มา : ผู้วิจัย (2566)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผสานกับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่บ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนแน่นอนตามสูตรการคำนวณของคอคแรน (Cochran, 1977 อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) โดยประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนเท่ากับร้อยละ 5 ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน แต่ผู้ศึกษาวิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) มาใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

(Key Informants) ที่มีคุณสมบัติที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตุรา โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ หน่วยงานราชการ 3 คน ผู้นำชุมชน 3 คน มีคฤหัสถ์ชุมชน 2 คน และประชาชนในพื้นที่ 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน ซึ่งใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

4.2.1 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นศักยภาพการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตุรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และสถานะ ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)

ตอนที่ 2 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่ และศักยภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่ ตามแนวคิดของ Dickman (1996) ประกอบด้วย ด้านการเข้าถึง ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านที่พัก ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นชนิดปลายเปิด (Open Ended)

4.2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ Dickman (1996) ประกอบด้วย ด้านการเข้าถึง ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านที่พัก

4.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้อง ด้านการใช้ภาษา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency: IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามผ่านเกณฑ์ (วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ, 2565) โดยผลการประเมินเครื่องมือ พบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ อยู่ที่ 0.83

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytics) โดยใช้สถิติเบื้องต้น ได้แก่ แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลค่าเฉลี่ย 5 ระดับตามเกณฑ์ของธานินทร์ ศิลป์จารุ (2557) ดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีศักยภาพมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง มีศักยภาพมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีศักยภาพปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีศักยภาพน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีศักยภาพน้อยที่สุด

4.4.2 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) สรุปประเด็นเชิงเนื้อหาในภาพรวม โดยการนำมาจัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงประเด็นในการศึกษา เพื่อให้เป็นเรื่องเดียวกันและนำมาเปรียบเทียบ ซึ่งครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

5. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.1 ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 232 คน (ร้อยละ 58.00) และคนในชุมชน จำนวน 168 คน (ร้อยละ 42.00) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 208 คน (ร้อยละ 52.00) มีช่วงอายุ 20-29 ปี มากที่สุด จำนวน 112 คน (ร้อยละ 28.00) การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน (ร้อยละ 45.00) มีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว จำนวน 134 คน (ร้อยละ 33.50)

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่และศักยภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่ พบว่า ศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่ มีค่าเฉลี่ยของระดับศักยภาพแต่ละแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ อ่าวโต๊ะบะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =$

4.22) อ่าวฟอสซิลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) ปราสาทหินพันยอดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) อ่าวมะขามอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) และอ่าวก้ามปูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ภายในเกาะเขาใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ปราสาทหินพันยอด	4.17	0.76	มาก
อ่าวโต๊ะบะ	4.22	0.70	มาก
อ่าวก้ามปู	3.87	1.09	มาก
อ่าวฟอสซิล	4.20	0.81	มาก
อ่าวมะขาม	4.10	0.85	มาก
ภาพรวมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ภายในเกาะเขาใหญ่	4.11	0.84	มาก

ศักยภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับศักยภาพแต่ละด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสิ่งดึงดูดใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) ด้านการเข้าถึงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) ด้านที่พักอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ศักยภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่

ศักยภาพการท่องเที่ยว เกาะเขาใหญ่	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการเข้าถึง	4.06	0.81	มาก
ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว	4.09	0.93	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.99	0.81	มาก
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	4.14	0.77	มาก
ด้านที่พัก	4.05	0.80	มาก
ภาพรวมศักยภาพ การท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่	4.07	0.82	มาก

เมื่อพิจารณาศักยภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่เป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับศักยภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่ ดังนี้

ด้านการเข้าถึง (Accessibility) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) โดยเมื่อพิจารณาประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็น ได้แก่ ความปลอดภัยในการเดินทาง ($\bar{x} = 4.20$) การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.09$) และการรับบริการข่าวสาร ($\bar{x} = 4.04$) ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว (Activities) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) โดยเมื่อพิจารณาประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็น ได้แก่ กิจกรรมชมซากฟอสซิล ($\bar{x} = 4.16$) กิจกรรมชมสันหลังมังกร ($\bar{x} = 4.14$) และกิจกรรมการพายเรือคายัค ($\bar{x} = 4.11$) ตามลำดับ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) โดยเมื่อพิจารณาประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็น ได้แก่ มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย เช่น เสื้อชูชีพ ห่วงชูชีพ และเชือก ($\bar{x} = 4.18$) จุดถ่ายรูป และบรรยากาศโดยรวม ($\bar{x} = 4.10$) และป้ายเตือนเขตอันตรายและเขตหวงห้าม ($\bar{x} = 4.05$) ตามลำดับ

ด้านดึงดูดใจ (Attraction) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) โดยเมื่อพิจารณาประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็น ได้แก่ ความสวยงามแปลกตาของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.27$) ความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.19$) และความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.14$) ตามลำดับ

ด้านที่พัก (Accommodation) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$) โดยเมื่อพิจารณาประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็น ได้แก่ สถานที่รับประทานอาหารสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ($\bar{x} = 4.16$) บรรยากาศโดยรวมของสถานที่พัก ($\bar{x} = 4.15$) และสถานที่พักมีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{x} = 4.08$) ตามลำดับ

5.1.3 ประวัติ ความเป็นมา และความสำคัญ พบว่า เกาะเขาใหญ่เป็นประติมากรรมธรรมชาติที่คล้ายกับปราสาทหิน มีสะพานธรรมชาติยื่นโค้งไปในทะเลเมื่อน้ำลดสามารถพายเรือลอดได้ เกาะเขาใหญ่เป็นเกาะที่มีความสวยงามในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราซึ่งในเกาะแห่งนี้มีปราสาทหินพันยอด ภายในปราสาทหินพันยอดมีชายหาดและน้ำทะเลสีเขียวมรกตซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางหินที่มีลักษณะคล้ายปราสาทที่มียอดแหลมซึ่งเป็นประติมากรรมทางธรรมชาติคล้ายปราสาทเจดีย์จำนวนมาก เกิดจากการยก

ตัวของเปลือกโลกมากกว่าหลายร้อยล้านปี ทำให้หินมีรูปร่างแปลกตา การมาเที่ยวปราสาทหิน พันยอดต้องพายเรือคายัคลอดผ่านช่องแคบเข้าไปซึ่งจะพบกับความอลังการของหินทรงปราสาท ภายในเกาะเขาใหญ่ยังมีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ประกอบด้วย อ่าวโต๊ะบะเป็นที่แวะพักรับประทานอาหาร อ่าวฟอสซิลเป็นอ่าวที่มีฟอสซิลจำพวกนอตลอยด์และแอมโมนอยด์ อ่าวมะขามเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวสามารถดำน้ำได้ ถ้ำลอดมีลักษณะเป็นหัวใจครึ่งหนึ่งหรือหัวใจเลี้ยวพบได้ในช่วงน้ำทะเลลง

5.2 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเกตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

5.2.1 ด้านการเข้าถึง (Accessibility) พบว่า จังหวัดสตูลควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบาราด้วยสื่อโซเชียลมีเดีย หรือช่องทางสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ดังที่คุณสหัสรัฐ ยาทยาหมั่น และคุณสมจิตร หมั่นเพียร ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเกตราควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ สื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) อินสตาแกรม (Instagram) เป็นต้น” (สหัสรัฐ ยาทยาหมั่น, 2565, สัมภาษณ์ และคุณสมจิตร หมั่นเพียร, 2565, สัมภาษณ์) ควรมีบุคลากรสำหรับปรับปรุงข้อมูลและนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย สำหรับการเดินทางเข้าสู่อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเกตรา นักท่องเที่ยวสามารถขับรถยนต์ส่วนบุคคลหรือใช้บริการรถตู้ปรับอากาศจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อเดินทางไปยังท่าเรือชุมชนบ้านปากบารา ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากท่าเทียบเรือ

ปากบาราไม่มากนัก หรือประมาณ 500 เมตร อย่างไรก็ตามทางเข้า-ออก และบริเวณท่าเรือชุมชนบ้านปากบาราเป็นพื้นที่ของเอกชนจึงเป็นเรื่องยาก สำหรับการให้หน่วยงานท้องถิ่นในพื้นที่เข้าไปพัฒนา ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จึงควรร่วมกันหาทางออกเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับการบริการที่สะดวก และสามารถพัฒนาให้มีพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งนี้ควรให้ความสำคัญในการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อป้องกันความเสื่อมโทรมของธรรมชาติ

5.2.2 ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว (Activities) พบว่า แหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่มีความหลากหลาย เช่น อ่าวโต๊ะบะ อ่าวฟอสซิล อ่าวมะขาม ปราสาทหินพันยอด อ่าวกำปู เป็นต้น โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย สอดคล้องกับคุณชัยวัฒน์ สอและ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรามีกิจกรรม การท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น การพายเรือคายัคเพื่อชมประติมากรรมทางธรรมชาติ” (ชัยวัฒน์ สอและ, 2565, สัมภาษณ์) การชมฟอสซิลของสัตว์ประหลาดไดโนเสาร์และแอมโมไนต์ การดำน้ำในพื้นที่จัดสรร เป็นต้น แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวจึงควรส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) โดยสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยว ดังที่คุณจุติพร ขาเดร์ และสมจิตร หมั่นเพียรได้ให้สัมภาษณ์ว่า “กิจกรรมในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราควรมีการเก็บขยะทางทะเลบริเวณเกาะเขาใหญ่เพื่อช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติ” (จุติพร ขาเดร์, 2565, สัมภาษณ์ และสมจิตร หมั่นเพียร, 2565, สัมภาษณ์)

5.2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) พบว่า การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ สัญญาณโทรศัพท์ ร้านค้าชุมชน ร้านกาแฟ เจ้าหน้าที่ยูทยานฯ เป็นต้น แต่บริเวณท่าเรือชุมชนบ้านปากบารา มีข้อจำกัดด้านพื้นที่ จึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่ให้มีความเหมาะสมและสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ โดยคุณมาชินี สาเก้น ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ควรมีพื้นที่พักรอสำหรับนักท่องเที่ยว และพื้นที่รับ-ส่งนักท่องเที่ยว” (มาชินี สาเก้น, 2565, สัมภาษณ์) นอกจากนั้นควรส่งเสริมการบำรุงรักษา สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่รอบเกาะ รวมถึงการสร้างความปลอดภัย และความชัดเจนของป้ายบอกรายละเอียด

5.2.4 ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) พบว่า การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา มีสิ่งดึงดูดใจ ได้แก่ ชุมชนบ้านปากบาราเป็นชุมชนที่มีท่าเรือชุมชนและมีการจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชน ส่งผลให้คนในชุมชนมีอาชีพและรายได้ นอกจากนี้ในพื้นที่ใกล้เคียงชุมชนบ้านปากบารายังมีท่าเทียบเรือปากบารา ซึ่งเป็นท่าเทียบเรือที่สำคัญของจังหวัดสตูลสำหรับใช้เดินทางไปยังเกาะตะรุเตาและเกาะหลีเป๊ะ แนวทางการส่งเสริมจึงควรส่งเสริมการพัฒนาเกี่ยวกับอาชีพ พัฒนาความรู้ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เช่น พัฒนาศักยภาพการให้บริการเพื่อสร้างความประทับใจ พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวทุกวัย พัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นต้น สำหรับเกาะเขาใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางธรรมชาติ ธรณีวิทยา และการอนุรักษ์ควบคู่กับการเรียนรู้ แนวทางการส่งเสริมจึงควร

เน้นกิจกรรมการอนุรักษ์ การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งพอสซิล เพื่อให้คงสภาพความสวยงามและความสำคัญไว้

5.2.5 ด้านที่พัก (Accommodation) พบว่า ด้วยเกาะเขาใหญ่ ตั้งอยู่ภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา “ทำให้ที่พักภายในเกาะเขาใหญ่เป็นจุดพักผ่อน จุดพักรับประทานอาหาร” ตามการให้สัมภาษณ์ของจิตติพร ขาเดร์ (2565, สัมภาษณ์) ส่วนแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านที่พักจึงควรให้ความสำคัญเรื่องจำนวนและความเพียงพอของที่พัก เพื่อให้สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้ รวมถึงการมีมาตรฐานและความปลอดภัยของที่พักภายในเกาะเขาใหญ่ให้นักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูลเพิ่มเติม คือ เกาะเขาใหญ่ซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา นักท่องเที่ยวจึงควรให้ความสำคัญกับข้อปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา รวมถึงควรมีความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ในการดำเนินงานที่ร่วมกับทุกฝ่าย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาและอนุรักษ์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือแหล่งศึกษาเรียนรู้แก่คนรุ่นหลังต่อไป

อย่างไรก็ตามภายในชุมชนบ้านปากบารายังเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือชุมชนปากบาราซึ่งมีชุมชนเป็นผู้ดูแล และบริเวณใกล้เคียงยังเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือปากบารา ซึ่งอยู่ในการดูแลของหน่วยงานระดับจังหวัดสตูล จึงควรส่งเสริมให้มีัคคุเทศก์น้อยในชุมชนเพื่อหารายได้ให้แก่เยาวชน ควรพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการประชาสัมพันธ์และการตลาด เป็นต้น

ภาพที่ 2 สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย (2566)

6. อภิปรายผลการวิจัย

ระดับศึกษาสภาพการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกะเกรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล พบว่า สภาพแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเขาใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) ได้แก่ อ่าวโต๊ะบะ อ่าวฟอสซิล ปราสาทหินพันยอด อ่าวมะขาม และอ่าวกำมปู ตามลำดับ และศึกษาสภาพการท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึง ด้านที่พัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา สุคันธสิริกุล (2556) พบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) ศักยภาพในการดึงดูดใจในด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิตภูมิปัญญา และองค์ความรู้ในงานประเพณีส่วนใหญ่เป็นไปในทางพระพุทธศาสนา การประกอบพิธีกรรมสืบทอดกันมาจากอดีตถึงปัจจุบัน กิจกรรมเสริมเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและน่าสนใจ และความงามทางศิลปวัฒนธรรม (2) ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีข้อจำกัดบางประการในการพัฒนาต่อไปในอนาคตไม่ว่าจะเป็นลักษณะภูมิประเทศ การวางผังเมืองและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ไม่สามารถขยายได้ เป็นต้น โดยหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกันให้การสนับสนุนการจัดการด้านนโยบายงบประมาณ และบุคลากร เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและชุมชน (3) การบริหารจัดการมีการจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การรักษาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและปรับปรุงสภาพแวดล้อมเป็นอย่างดีและมีหน่วยงานในการประเมินผลการทำงาน แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่งผลให้การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวอาจเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับกิจกรรมและการดำเนินงานต่าง ๆ ในรูปของการให้ความรู้และเผยแพร่ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุณี คงกุล (2565) พบว่า ศักยภาพของแหล่งประวัติศาสตร์ตำบลเทพกระษัตรีอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) ได้แก่

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ การเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ความชัดเจนของป้ายบอกเส้นทาง ป้ายสัญลักษณ์ ความเพียงพอและความปลอดภัยด้านสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว คือ ความสำคัญ ความมีชื่อเสียง และความเป็นเอกลักษณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ คือ การประชาสัมพันธ์ การเข้าถึงและความน่าสนใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากนักท่องเที่ยวต้องการไปท่องเที่ยวในสถานที่ใดนั้น สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรมการท่องเที่ยว การเข้าถึง ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวคำนึงถึงเมื่อไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อการพักผ่อนและการผ่อนคลายจากการทำกิจวัตรประจำวันเป็นประจำ

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา กรณีศึกษาเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล พบว่า แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนี้ (1) ด้านการเข้าถึง ควรมีการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักด้วย สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยให้มีบุคลากรปรับปรุงและนำเสนอข้อมูลอยู่เสมอ เพื่อนำเสนอข้อมูลใหม่ ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวได้รับทราบสำหรับการเดินทางสามารถขั้รถยนต์ส่วนบุคคล หรือใช้บริการรถตู้ปรับอากาศไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ (2) ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) เช่น การช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นต้น และจะทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และรักษาธรรมชาติ (3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการพื้นที่ การให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลและบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่บริเวณเกาะ ควรมีป้ายบอก

รายละเอียดที่ชัดเจน และควรมีอุปกรณ์ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว (4) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ควรส่งเสริมการให้บริการ การพัฒนากิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวทุกวัย การพัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้เป็นเอกลักษณ์ และควรอนุรักษ์ความสวยงามที่มีอยู่ตามธรรมชาติให้ยั่งยืน (5) ด้านที่พัก ควรมีสถานที่ที่มีมาตรฐานและปลอดภัยสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยธวัช ศิริบรรพพิทักษ์ (2560) พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดมหาสารคาม มีประเด็นดังนี้ (1) ด้านการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลักที่เสื่อมโทรมและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด (2) ด้านการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพ (3) ด้านการส่งเสริมการใช้อีคอมMERCE และเทคโนโลยีใหม่ ๆ วางแผน การบริหารจัดการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุล (4) ด้านการยกระดับตำแหน่งตราสินค้าของการท่องเที่ยวจังหวัดมหาสารคาม ให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น (5) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดและระหว่างภูมิภาค (6) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เรียนรู้ภายใต้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญยวีร์ วิเศษสุนทรสกุล, ชวลีย์ ณ ถลาง, ชมพูนุช จิตติถาวร และสหพันธ์ ตั้งเบญจสิริกุล (2563) พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดนครราชสีมา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการเข้าถึงและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการทำการตลาดเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน และยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมองค์กรชุมชนด้านกระบวนการมีส่วนร่วม และสร้างจิตสำนึกรักชุมชน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัด นครราชสีมา

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

7.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ผู้ปฏิบัติงานภาครัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่นควรเข้ามาช่วยเหลือ และส่งเสริมการของบประมาณและพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะเขาใหญ่
- 2) หน่วยงานภาครัฐควรทำการส่งเสริมบริเวณเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูลให้เป็นพื้นที่มั่นคงปลอดภัย และเป็นที่พักของคนทั่วไปมากขึ้น
- 3) ควรให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อเน้นความเข้าใจต่อเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล
- 4) ควรปลูกฝังให้คนในชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความหวงแหน และร่วมกันเพื่อดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
- 5) ควรมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาดบริเวณเกาะเขาใหญ่ ชุมชนบ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรทำการวิจัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสื่อสำหรับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเกาะเขาใหญ่
- 2) ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาจุดพักของนักท่องเที่ยวก่อนลงเรือให้เพียงพอเพื่อรองรับและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- 3) ควรทำการวิจัยเพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ให้เกาะเขาใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งศึกษาเรียนรู้แก่คนรุ่นหลังต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

- กมลพร อัครมงคลสว่าง. (2552). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2550). มาตรฐานการส่งเสริมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). ปราสาทหินพันยอด (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา). สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565, จาก <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/attraction/3914>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2565 (Tourism Statistics 2022). สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2566, จาก <https://www.mots.go.th/news/category/655>

- กาญจนา สุคันธสิริกุล. (2556). *การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565, จาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_Doi=10.14457/SUT.res.2013.8
- จารุณี คงกุล. (2565). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต. *มนุษยสังคมสาร (มสส.)*. 20(2), 1-22.
- จุติพร ขาเดร์. (2565, 31 ตุลาคม). *การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ [สัมภาษณ์]*. ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา.
- ชัยรัช ศิริบรรพตพิทักษ์. (2560). การวางแผนพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. 8(2), 73-88.
- ชัยวัฒน์ สอและ. (2565, 3 พฤศจิกายน). *การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ [สัมภาษณ์]*. เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา.
- นิชาพิชญ์ กลิ่นชื่น และชวลีย์ ณ ถลาง. (2560). แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวบนถนนการ จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*. 11(1), 167-183.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2566). *อัปเดต 5 ที่เที่ยวใหม่สุดฮอตขึ้น ของ “ภาคใต้” ประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2566, จาก <https://www.thairath.co.th/lifestyle/travel/thaitravel/2708365>

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย Spss และ Amos* (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี: เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ประจวบ ทองศรี และรวิดา আহมัน. (2564). แนวการพัฒนากระบวนการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอ่าวปากบารา อำเภอลงู จังหวัดสตูล. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*. 38(1), 107-150.
- ปุนยวีร์ วิเศษสุนทรสกุล, ขวลิย์ ณ ถลาง, ชมพูนุช จิตติถาวร และ สหนนท์ ตั้งเบญจสิริกุล. (2563). แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*. 10(3), 22-33.
- มาชีนี สาเก็น. (2565, 3 พฤศจิกายน). *การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่* [สัมภาษณ์]. ประชาชนในชุมชนบ้านปากบารา.
- วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ. (2565). การศึกษาเปรียบเทียบการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยด้วยเทคนิค IOC, CVR และ CVI. *รังสิตสารสนเทศ*. 28(1), 169-192.
- สมจิตร หมั่นเพียร. (2565, 1 พฤศจิกายน). *การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่* [สัมภาษณ์]. มัคคุเทศก์ชุมชน.
- สหรัฐ ยาหาหมัน. (2565, 31 ตุลาคม). *การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่* [สัมภาษณ์]. มัคคุเทศก์ชุมชน.
- สำนักงานจังหวัดสตูล. (2565). *ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสตูล*. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2565, จาก https://www.satun.go.th/news_devpro1

- สำนักอุทยานแห่งชาติ. (2567). จำนวนเงินอุทยานแห่งชาติ นักท่องเที่ยว และยานพาหนะ. สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2567, จาก <https://portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=20014>
- ห้าวหาญ ทวีแสง, ปานแพร เชวณัฏฐ์ และเฉลิมชัย ปัญญาดี. (2563). ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จังหวัดสตูล. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*. 15(1), 3-16.
- อรกิติ์ แวคาลัยหงษ์. (2565). การจัดการการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต]. คณะการจัดการการท่องเที่ยว, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรพรรณ แปลงเงิน. (2559). แนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ บนเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี. [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์, สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.
- Cochran, W. G. (1977). *Wiley: Sampling Techniques*. (3rd ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Dickman, S. (1996). *Tourism: An Introductory Text*. (2nd ed.). Sydney: Hodder Education.

องค์ความรู้การเต้นรอนเง้งปัตตานี
ตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร
KNOWLEDGE OF PATTANI RONGNGENG DANCE
ACCORDING TO KHUN JARU WISET SUKSA KORN

กิตติภพ แก้วย้อย^{1*} และสุรรัตน์ จันทพงษ์²
Kittipop Kaewyoy^{1*} and Sureerat Chinpong²

Received date: March 4, 2024

Revised date: August 20, 2024

Accepted date: August 20, 2024

¹ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

* Corresponding author, E-mail: kittipop7064@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้การเดินรองเงิ้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผลการวิจัยพบว่า องค์ความรู้สำคัญของการเดินรองเงิ้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร คือ องค์ประกอบการแสดง 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. นักแสดงชาย-หญิง เด่นคู่กัน 1 คู่ขึ้นไป และนักดนตรี 4-6 คน 2. การแต่งกายนักเดินชายสวมชุดสลิ้น นักเดินหญิงสวมชุดบานง นักดนตรีสวมเสื้อเชิ้ตลายปาเต๊ะ ซึ่งพัฒนาไปตามยุคสมัยจนมีเอกลักษณ์เฉพาะ 3. เพลงแสดงมีทั้งหมด 10 เพลง 4. เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงมีการพัฒนาเพิ่มเติมจากอดีต โดยนำแทมบูรินและระฆังราวมาผสมวงด้วย 5. วิธีการแสดงก่อนและจบการแสดงนักเดินจะแสดงความเคารพต่อผู้ชมและคู่เต้นด้วยการสลามผู้ชมและสลามคู่ 6. ทำเด็นนำเสนอการเกี่ยวพาราสีนาฏยลักษณะเฉพาะของทำเด็นนมีจังหวะของแต่ละเพลงเป็นตัวกำหนดมือและเท้า 7. รูปแบบแถวพัฒนาให้มีความหลากหลายตามยุคสมัย 8. อุปกรณ์การแสดงของนักเดินหญิง คือ ผ้าคลุมไหล่ นักเดินชาย คือ ผ้าเช็ดหน้า ใช้เพื่อประกอบการแสดงเพื่อสื่อความหมายถึงการแลกสิ่งของและระลึกถึงกันและกัน 9. โอกาสในการแสดงใช้ต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองและงานรื่นเริงต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาการแสดงรองเงิ้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร โดยได้ทราบถึงองค์ประกอบการแสดงตั้งแต่อดีตและมีการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน

คำสำคัญ : องค์ความรู้, การเดินรองเงิ้งปัตตานี, ขุนจารุวิเศษศึกษากร

Abstract

The purpose of this research is to study and collect knowledge of the Pattani Rongngeng dance according to Khun Jaruwiset Suksakarn's style using a qualitative research approach. The research found that the important knowledge of the Pattani Rongngeng dance according to the style of Khun Jaruwiset Suksakarn is the 9 elements of the performance: 1. Male and female dancers dance together in 1 or more pairs and 4 - 6 musicians. 2. Male dancers dress in Saleenae, female dancers wear Banong and the musicians wear a batik shirt which has evolved with the times until it became unique. 3. There are 10 songs in total. 4. The musical instruments of the Rongngeng band have further developed, namely, Tambourines and bells also come into the mix. 5. Before and at the end of the dance, the dancers show respect to the audience and partner. 6. The dance moves suggest lovemaking. The specific style of the dance has its rhythm in each song that determines the hands and feet. 7. The row format has evolved to be diverse with the times. 8. The female dancer's performance equipment is a shawl, and the male dancer's is a handkerchief. It is used in the performance to convey the meaning of exchanging things and remembering each other. 9. Performance

opportunity is used to welcome guests and at various festivities both in Thailand and abroad.

In addition, this study is beneficial to those who are interested in studying the Pattani Rongngeng dance according to Khun Jaruwiset Suksakarn's style by learning about the elements of the show from the past and how it has developed until the present.

Keywords: Knowledge, Pattani Rongngeng Dance, Khun Jaruwiset Suksa Korn

1. บทนำ

ขุนจรรูวิเศษศึกษารศึกษาธิการอำเภอเมืองปัตตานี ได้พัฒนาการเต้นรอนเง้งปัตตานีในปี พ.ศ. 2494 โดยมีแนวคิดสร้างรอนเง้งให้มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานตามแบบอย่างร่าวงมาตรฐาน โดยในระยะแรกของการริเริ่มสร้างสรรค์ท่านขุนจรรูวิเศษศึกษารได้นำเอาเพลงรอนเง้งที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากนายยัง คือ บทเพลงลาซูดอและเมาะอีนังชวามาสร้างสรรค์และกำหนดท่าเต้นขึ้นโดยเฉพาะ ใช้แสดงในวันปิดอบรมการศึกษาภาคฤดูร้อนของปัตตานี นับเป็นครั้งแรกของรอนเง้งรูปแบบใหม่ที่ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ออกสู่สาธารณะชน (พรเทพ บุญจันทร์เพ็ชร และสุภาวดี โพธิเวชกุล, 2562) จากนั้นจึงได้สร้างสรรค์บทเพลงรอนเง้งเพิ่มเติมขึ้นใหม่ อีก 8 บทเพลง ประกอบด้วยบทเพลงเลนัง บูโจะปีซัง เมาะอีนังชวา จินตาชายัง อาเนาะดีดี บุษงารำไป มาสแมเราะห์และบทเพลงโดนดังชายัง ทำให้การแสดงรอนเง้งปัตตานีมีบทเพลงที่เป็นมาตรฐานครบ 10 เพลง โดยนักเต้นรอนเง้งในยุคแรกท่านขุนจรรูวิเศษศึกษารได้ถ่ายทอดให้กับกลุ่มข้าราชการครูในจังหวัดปัตตานี ซึ่งในปัจจุบันปรากฏหลงเหลือศิลปินผู้สืบทอดที่สำคัญ คือ ครูนพมาศ พรหมนาธิป ข้าราชการบำนาญและครูภูมิปัญญาไทยด้านศิลปะการแสดงรอนเง้ง จากนั้นจึงสืบทอดต่อ ๆ กันมาตามลำดับชั้นของลูกศิษย์ คือ ศิลปินพื้นบ้านและผู้เชี่ยวชาญด้านการเต้นรอนเง้งครูก่อเกียรติ สุขทรานนท์ สืบทอดไปยังอีกลำดับชั้น คือ ครูเชาว์ จันทรจิตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศนียา คัญทะชา บุคคลทั้งสามนี้ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทำหน้าที่สืบทอดและพัฒนาการเต้นรอนเง้งปัตตานีฉบับขุนจรรูวิเศษศึกษารให้การเต้นพื้นบ้านประเภทนี้ยังดำรงอยู่ได้ในแต่ละสภาพสังคมที่ผ่านมา

ในปัจจุบันร่องเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรหลงเหลือบทเพลงที่ใช้สำหรับการเต้นเพียง 8 เพลงเท่านั้น เนื่องจากท่าเต้นได้สูญหายไป 2 บทเพลง เมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว คือ เพลงมาสแมเราะห์ และเพลงดงขางยังโดยทั้ง 2 เพลงเป็นเพลงร่องเงืงที่ใช้จังหวะอัสนี ซึ่งจากการบอกเล่าของกลุ่มศิลปินร่องเงืงเล่าว่า ทั้ง 2 บทเพลงนั้นมีจังหวะช้า ผู้เต้นต้องแสดงออกท่าทางอย่างนิ่มนวลซึ่งกลุ่มนักเต้นผู้ชายจะไม่นิยมเต้นกันด้วยเหตุผลที่ว่า “ตนนั้นเต้นไม่สวยความอ่อนช้อยไม่เหมือนอย่างท่านขุนจารุวิเศษศึกษากร” ทั้งยังไม่มีการบันทึกท่าเต้นเก็บไว้ทั้ง 2 เพลง ท่าเต้นจึงสูญหายไปในที่สุด (ทัศนียา คัญทะชา, 2551) นอกจากปัญหาการสูญหายของท่าเต้นแล้วนั้น ร่องเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรยังต้องประสบกับผลกระทบของเหตุการณ์อิสลามิกวัฒนธรรมหรือเรียกอีกอย่างว่า อิสลามยุคใหม่ กำหนดให้ชาวมลายูที่นับถือศาสนาอิสลามงดเว้นจากการเต้นรำ มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับหลักการและบทบัญญัติของศาสนาเกี่ยวกับเรื่อง การสมาคมระหว่างชายและหญิงที่มีไข่คนในครอบครัวซึ่งเป็นสายเลือดเดียวกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการแสดงโดยใช้ผู้แสดงชายและหญิงแสดงร่วมกันจึงขัดต่อหลักการของศาสนาอิสลาม (เจษฎา เนตรพลับ และวีรชาติ เปรมานนท์, 2559) กลุ่มนักเต้นร่องเงืงดั้งเดิมบางท่านที่นับถือศาสนาอิสลามจำต้องเลิกเต้นไปในที่สุด ด้วยเหตุผลที่ว่าหากกระทำไปจะผิดต่อหลักการของศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ตามแบบดั้งเดิมที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาจึงเริ่มลดความจำเป็นและยุติลงภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมชาวมลายูมุสลิม (วลัยลักษณ์ ทรงศิริ, 2553) อีกประการที่สำคัญคือปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทำให้ศิลปินร่องเงืง

ไม่มีงานแสดงส่งผลให้ศิลปินร้องเง้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ค่อย ๆ หายุดันไป ปัจจุบันจึงไม่มีศิลปินร้องเง้งรุ่นเก่าแสดง

จากข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้ทราบถึงปัญหาและความสำคัญของการเต้นร้องเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร ซึ่งเป็นการเต้นที่ผ่านกระบวนการปรับตัวและสร้างสรรค์ให้สามารถสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นมาได้จนถึงปัจจุบัน ผู้สืบทอดเป็นลูกศิษย์รุ่นที่สาม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแบบเฉพาะการเต้นร้องเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร เพื่อวิเคราะห์องค์ความรู้ รวบรวม อนุรักษ์การเต้นชนิดนี้ให้ยังคงดำรงอยู่ ประกอบกับเป็นแหล่งข้อมูลทางความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจและต้องการใช้ความรู้การเต้นประเภทนี้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้การเต้นร้องเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

3.1 ทฤษฎีนาฏยลักษณ์

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2544) กล่าวถึง นาฏยลักษณ์ คือ ลักษณะของนาฏยศิลป์สกุลใดสกุลหนึ่งโดยเฉพาะ นาฏยลักษณ์เป็นเครื่องบ่งชี้รูปแบบโครงสร้าง เนื้อหา และวิธีการที่ทำให้เห็นความแตกต่างของการแสดงชุดต่าง ๆ จึงสามารถแยกแยะและนำเอาลักษณะเฉพาะออกมาให้ปรากฏชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญคือ

3.1.1 เครื่องแต่งกายสำหรับการแสดงนาฏศิลป์มักมีลักษณะเฉพาะ โดยเฉพาะนาฏศิลป์ที่ได้พัฒนามาเป็นเวลานานจนเกิดมีระเบียบแบบแผน หรือบัญญัตินิยมในเรื่องเครื่องแต่งกาย

3.1.2 อุปกรณ์การแสดงที่นับได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้นาฏยลักษณะของการแสดงชุดใดชุดหนึ่งได้อีกประการหนึ่ง

3.1.3 ดนตรี ดนตรีเป็นสิ่งที่คนดูสดับรับฟัง ซึ่งเกิดความรู้สึกเป็นปฏิกริยาตอบสนอง เช่นเดียวกับเครื่องแต่งกาย แสดงนาฏยลักษณะได้ 3 ประการคือ คุณลักษณะของเสียง วิธีการบรรเลง และสำเนียงดนตรี

3.1.4 การแสดง สามารถจำแนกให้เห็นลักษณะเด่นได้ 5 แนว คือ การจำแนกตามองค์ประกอบการแสดง การจำแนกตามคุณสมบัติของการแสดง การจำแนกตามหน้าที่ของการแสดง การจำแนกตามเพศตามวัยของผู้แสดง และการจำแนกตามโครงสร้างของการแสดง

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการรื้อฟื้นวัฒนธรรม

Voget (1956) นำความคิดเรื่อง "ชาติภูมินิยม" (Nativism) ของ Linton มาขยายความเพิ่มเติม โดยอธิบายว่ากลุ่มคนพื้นเมืองหรือกลุ่มชาติพันธุ์จะมีการปรับตัวและตอบโต้กับวัฒนธรรมใหม่ที่เข้ามาใน 3 ลักษณะ คือ 1. การรื้อฟื้นวัฒนธรรมเก่าขึ้นมาใหม่ (Revivalistic Nativism) 2. การนำเอาวัฒนธรรมใหม่มาปฏิบัติ (Adjustive Nativism) 3. การนำเอาวัฒนธรรมเก่าของตัวเองมาผนวกรวมเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ (Reformative Nativism)

การปรับตัวทางวัฒนธรรมนี้ เชื่อว่าเป็นการผสมผสานทางวัฒนธรรมทั้งแบบเก่าและใหม่คือวิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้คนพื้นถิ่นสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นใจ และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัย

โดยจะไม่ยึดติดอยู่กับขนบธรรมเนียม ประเพณีแบบเก่า คำอธิบายดังกล่าวนี้คือการใช้กระบวนการทัศน์แบบเหตุผลนิยม ซึ่งเชื่อว่าคนพื้นเมืองต้องปรับปรุงวัฒนธรรมของตัวเองให้มีความเจริญก้าวหน้า เหมือนสังคมตะวันตก

Wallace (1956) อธิบายว่ากระบวนการรื้อฟื้นให้วัฒนธรรมมีชีวิตขึ้นมาใหม่ หมายถึง ความพยายามของกลุ่มคนที่ต้องการสร้างวัฒนธรรมให้เป็นที่น่าพอใจมากกว่าวัฒนธรรมเดิม (Satisfying Culture) ความพยายามนี้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตทางสังคมที่สมาชิก ตระหนักู้และมองดูวัฒนธรรมของตัวเองในฐานะเป็นสิ่งที่ต้องถูกจัดการให้สอดคล้องกับความต้องการใหม่ ๆ กระบวนการรื้อฟื้นและฟื้นฟูวัฒนธรรมจึงมิได้เป็นการเก็บรักษาและการแข่งชิงวัฒนธรรม หากแต่เป็นการจัดการให้วัฒนธรรมมีรูปร่างหน้าตาที่น่าพอใจและถูกเอาไปใช้ประโยชน์ในสังคม

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูภูมิปัญญา ครูทรงคุณค่า ปราชญ์ ศิลปิน และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการเดินร่องเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษา

4.1 การกำหนดประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ครูภูมิปัญญา ครูทรงคุณค่า ปราชญ์ ศิลปิน และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการเดินร่องเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรไม่ต่ำกว่า

10 ปี โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มประกอบด้วย

4.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลองค์ประกอบการเดินรองเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาการประเต็นนักแสดง เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์รูปแบบแนว วิธีการแสดง กระบวนท่าเต้น และโอกาสการแสดงโดยลำดับชั้นประชากรในกลุ่มนี้ตั้งแต่รุ่นลูกศิษย์ของขุนจารุวิเศษศึกษาการมาจนถึงรุ่นลูกศิษย์ในปัจจุบัน

4.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลองค์ประกอบการเดินรองเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาการประเต็นนักแสดง เครื่องดนตรี และบทเพลง

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 แบบสำรวจข้อมูล ผู้วิจัยใช้ในการสำรวจครุภูมิปัญญาครูทรงคุณค่า ปราชญ์ ศิลปินและผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการเดินรองเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาการ เพื่อกำหนดพื้นที่และกลุ่มประชากรในการวิจัย

4.2.2 แบบสังเกตการณ์ ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตการณ์ แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม โดยได้กำหนดประเด็นในการสังเกตการณ์ประกอบด้วยองค์ประกอบเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ เครื่องดนตรี บทเพลง รูปแบบแนว วิธีการแสดง กระบวนท่าเต้น และโอกาสแสดงการเดินรองเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาการ

4.2.3 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างและแบบไม่มีโครงสร้าง โดยได้กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบเครื่องแต่งกาย เครื่องดนตรี บทเพลง รูปแบบแนว วิธีการแสดง

กระบวนท่าเต้น และโอกาสการแสดงการเต้นรองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับชุมชน
จารุวิเศษศึกษการ

4.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใน
ภาคสนาม เพื่อให้แน่ใจว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถเก็บข้อมูลได้ครอบคลุม
และถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยลำดับวิธีการดังนี้

4.3.1 นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตการณ์ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ในการเขียนงานวิจัยและมีประสบการณ์ในการสร้าง
ผลงานวิจัยการศึกษาและรื้อฟื้นด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 3 ท่าน
เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และการให้คำแนะนำขั้นตอน
การปรับปรุงแก้ไขและพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม

4.3.2 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้
แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตการณ์มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ในการวิจัย จากนั้นจึงนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล
ภาคสนาม

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการบันทึกด้วยวิดีโอ บันทึกเสียง
จดบันทึกและถ่ายภาพตามประเด็นศึกษาดังนี้

4.4.1 ศึกษาจากเอกสารตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
จากแหล่งรวบรวมเอกสารสำนักบริการวิชาการและสถานที่ต่าง ๆ

4.4.2 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์ครูภูมิปัญญา
ครูทรงคุณค่า ปราชญ์ ศิลปิน และผู้เชี่ยวชาญการเต้นรองเงืงปัตตานีตาม

แบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ) การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ) การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (ฝึกปฏิบัติกระบวนการทำต้น การบรรเลงดนตรี) และการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ โดยนำข้อมูลจากการศึกษามารวบรวมจัดประเด็นหมวดหมู่ของข้อมูลเพื่อให้มีความถูกต้องเพียงพอและมีประสิทธิภาพสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สำหรับการนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์พร้อมภาพประกอบ

5. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลองค์ความรู้การเต้นรอนเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร พบว่าประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ

5.1 นักแสดง ของการเต้นรอนเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักแสดงกลุ่มที่ 1 นักเต้น ศิลปินรอนเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรเรียกนักแสดงกลุ่มนี้ว่า “นักเต้น” ซึ่งใช้นักเต้นชายคู่นักเต้นหญิง จำนวน 1 คู่ขึ้นไป คุณสมบัติเฉพาะ ได้แก่ นักเต้นต้องเป็นชายจริงหญิงแท้ เนื่องจากการเต้นรอนเง้งปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรนั้น เป็นการนำเสนอการเกี่ยวพาราสีกันระหว่างนักเต้นชาย-หญิง ปัจจุบันแม้ว่านักเต้นผู้ชายอาจจะเป็น LGBT แต่ขณะเต้นต้อง

สวมบทบาทเป็นผู้ชายที่กำลังเกี่ยวพาราสีผู้หญิงคู่เต้นของตนเอง และนักเต้นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับจังหวะของเพลงร้องเง้ทั้ง 10 เพลง เนื่องจากจังหวะของเพลงเป็นตัวกำหนดท่าเต้นที่มีความเฉพาะของแต่ละจังหวะ

นักแสดงกลุ่มที่ 2 คือ นักดนตรี ร้องเง้ปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร คือ นักดนตรี จำนวน 4-6 คน ทำหน้าที่บรรเลงดนตรีบรรเลงเพลงประกอบการแสดง โดยมีคุณสมบัติเฉพาะหลายประการ ได้แก่ ต้องมีองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติด้านดนตรีสากล ดนตรีพื้นบ้านร้องเง้ ต้องมีความรู้เรื่องจังหวะที่ใช้ในการบรรเลง จดจำท่วงทำนองเพลงที่ใช้สำหรับบรรเลงประกอบการเต้นร้องเง้ มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม พร้อมพัฒนาตนเองแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอทั้งด้านทักษะปฏิบัติ และองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ในแหลมมลายูของชนชาติต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเชื่อมโยงกับสำเนียงและทำนองเพลงที่ใช้ประกอบการเต้นร้องเง้

5.2 เครื่องแต่งกาย ของการเต้นร้องเง้ปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 เครื่องแต่งกายนักเต้น ซึ่งแต่งกายตามวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวมลายูท้องถิ่นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ โดยนักเต้นชายแต่งกายด้วยชุดสลิ้น และนักเต้นหญิงแต่งกายด้วยชุดบานง ซึ่งใช้วัสดุในการตัดเย็บตามสมัยนิยมแต่ละยุค จนกระทั่งในยุคลูกศิษย์ของครูนพมาศ พรมนุชาธิป คือ นายก่อเกียรติ สุขธรรานนท์ เป็นศิษย์ชั้นที่ 2 ของขุนจารุวิเศษศึกษากร ได้พัฒนารูปแบบการแต่งกายแบบราชสำนักจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะด้วยลักษณะเด่น คือ การตัดเย็บและการตกแต่งที่มีความพิถีพิถัน ผ้าที่นำมาตัดเย็บใช้หลากหลายชนิด พร้อมทั้งใช้วัสดุตกแต่งให้มีความสวยงาม แวววาว

เครื่องประดับที่นำมาสวมใส่เข้ากับเสื้อผ้าและศีรษะ ทำให้การแต่งกายที่ได้รับการพัฒนานี้มีความสวยงาม หรุษรา ทนสมัย ซึ่งตรงตามทฤษฎีนาฏยลักษณ์ ที่กล่าวว่า ศิลปินแต่ละยุคได้พัฒนาเครื่องแต่งกายให้มีเอกลักษณ์เฉพาะและเป็นที่ยอมรับในสังคม นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการรื้อฟื้นวัฒนธรรม การนำเครื่องแต่งกายตามรูปแบบสมัยโบราณที่มีล้าสมัยมาพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัยเข้ากับสภาพสังคมปัจจุบัน เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ทำให้ร่องเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรยังคงสืบทอดและอยู่ได้จนมาถึงยุคปัจจุบัน ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพที่ 1 การแต่งกายราชสำนัก

ที่มา : กิตติภาพ แก้วย้อย (2566)

กลุ่มที่ 2. เครื่องแต่งกายนักดนตรี เป็นการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยตามจารีตของวัฒนธรรมลาย นิยมสวมเสื้อเชิ้ตแขนยาวที่ตัดด้วยผ้าปาเต๊ะ หรือผ้าที่มีลายลายเป็นสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมลาย สวมกางเกงขายาวสีดำ สวมหมวกซอฆะและรองเท้าสุภาพเรียบร้อย

5.3 บทเพลง เป็นบทเพลงที่บรรเลงกันในพื้นที่แหลมมลายูไม่ปรากฏชื่อผู้ประพันธ์บทเพลง ขุนจารุวิเศษศึกษาร ได้้นำเอาบทเพลง 10 บทเพลงมาใช้ประกอบท่าเต้น โดยไม่มีบทร้อง จำแนกออกเป็นกลุ่มจังหวะประกอบด้วย จังหวะโยเกิด 2 บทเพลง คือ ลาซูดวอและบูโจ๊ะปั้ง จังหวะอินัง 2 บทเพลง คือ อะยัมดิเคะและมะอินังลามะ จังหวะอินังผสมอินังสโลว์ 2 บทเพลง คือ เลงังและจินตาซายัง จังหวะอินังสโลว์ 1 บทเพลง คือ มะอินังชาว จังหวะรัมบ้า 1 บทเพลง คือ บูหาราไปและจังหวะอัลลี 2 บทเพลง คือ มาสแมเราะและโดนดังซายัง

5.4 เครื่องดนตรี เป็นการผสมผสานระหว่างเครื่องดนตรีตะวันตกและเครื่องดนตรีตะวันออก กล่าวคือ เครื่องดนตรีดั้งเดิมในพื้นที่แหลมมลายูและเครื่องดนตรีจากชาติต่าง ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่แหลมมลายูในยุคล่าอาณานิคม ซึ่งประกอบด้วยเครื่องดนตรีดำเนินทำนอง คือ ไวโอลิน แอคคอร์ดียน และแมนโดลิน เครื่องดำเนินจังหวะ คือ รำมะนาใหญ่ รำมะนาเล็ก เก็นดิง ฆ้อง แทมบูริน มาราкас เซเคเกอร์ และระฆังราว สำหรับการบรรเลงบทเพลงรองเง็งเครื่องดนตรีหลักที่มีความสำคัญและขาดไม่ได้ คือ ไวโอลินทำหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีหลักในการดำเนินทำนอง รำมะนาใหญ่ทำหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีหลักในการดำเนินจังหวะ และฆ้องทำหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีหลักในการกำกับจังหวะ ซึ่งเครื่องดนตรีทั้ง 3 ชิ้นนี้ ถือเป็นหัวใจหลักของการบรรเลง

บทเพลงร้องเงี้ยวทั้งนี้จำนวนเครื่องดนตรีในการบรรเลงแต่ละครั้งสามารถลดหรือเพิ่มได้ตามความเหมาะสมและความสามารถของนักดนตรีแต่ละคน

5.5 วิธีการแสดง คือ เต้นกันเป็นคู่โดยนักเต้นชายอยู่ทางด้านขวามือของนักเต้นหญิงและนักเต้นหญิงอยู่ทางด้านซ้ายมือของนักเต้นชาย ก่อนเริ่มการเต้น นักเต้นชายและนักเต้นหญิงจะแสดงความเคารพต่อผู้ชมและคู่เต้นตามรูปแบบการแสดงความเคารพในวัฒนธรรมมลายู เรียกว่า การสলাম ทั้งยังได้กำหนดให้บทเพลงลาฮูตูวเป็นบทเพลงไหว้ครู ใช้เป็นบทเพลงแรกในการแสดง ในอดีตจะเต้นครั้งละ 3 เพลงต่อเนื่องกัน บทเพลงมะอีนังลามาเป็นเพลงลาใช้เป็นเพลงสุดท้ายของการเต้น และเมื่อเสร็จสิ้นการเต้นก็จะมี การแสดงความเคารพต่อคู่เต้นและผู้ชมอีกครั้งเพื่อเป็นการอำลาเสร็จสิ้นการแสดง ปัจจุบันไม่กำหนดตายตัว สามารถเต้นกี่เพลงก็ได้ตามลักษณะงานที่ได้รับโอกาสแสดง

5.6 ท่าเต้น ปรากฏนาฏยลักษณะการใช้มือที่สำคัญในจังหวัดต่าง ๆ ประกอบด้วย จังหวัดโยเก็ดปรากฏมือกำ เก็บมือผู้ชายและเก็บมือผู้หญิง จังหวัดนังปรากฏมือร่ำสาย มือหนีผ้าเช็ดหน้า มือแทงและปรบมือ จังหวัดอินังสโลว์ปรากฏมือจีบไม้ตีด จังหวัดรุมบ้าปรากฏมือกำ ส่วนนาฏยลักษณะการใช้เท้าที่สำคัญในจังหวัดต่าง ๆ ประกอบด้วย จังหวัดโยเก็ดปรากฏการแตะปลายเท้า กดปลายเท้า กดส้นเท้าและปิดเท้า จังหวัดนังปรากฏการย่ำเท้าและเขย่งเท้า จังหวัดอินังสโลว์ปรากฏการแตะปลายเท้า จังหวัดรุมบ้าปรากฏการถัดเท้าลอย บทเพลงที่มีกระบวนท่าเต้นและวิธีการเกี่ยวพาราสีระหว่างนักเต้นชายและนักเต้นหญิง ประกอบด้วยบทเพลงลาฮูตูว บูโจ๊ะปีซัง มะอีนังลามา อะยัมดิเต๊ะ เลนัง จินตาซาอัง มะอีนังขวาและบุหงารำไป

สำหรับบทเพลงโตนดังชาวยังและบทเพลงมาสแมเราะ ทำเดินได้สูญหายไม่ปรากฏการเต้นในปัจจุบัน จากความทรงจำของศิลปินร้องเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร สรุปได้ว่าทำเดินบทเพลงมาสแมเรานั้นลักษณะทำเดินนักเต้นชายจะยืนบริเวณด้านหลังของนักเต้นหญิง นักเต้นหญิงจะปฏิบัติทำเดินในท่ายืนไข่ม้อยรำทำทางต่าง ๆ ด้วยความอ่อนช้อย

ภาพที่ 2 การเกี้ยวพาราสีระหว่างนักเต้นชายและนักเต้นหญิง
ที่มา : กิตติภพ แก้วย้อย (2566)

5.7 รูปแบบแถว ในยุคแรกเริ่มของการสร้างปรากฏการใช้รูปแบบแถวในลักษณะเดียว คือ การยืนเป็นแถวต่อกันเป็นคู่ ๆ คู่ข้างหน้าเท่านั้นที่ผู้ชมหน้าเวทีจะเห็นได้อย่างชัดเจน ต่อมาในยุคของครูนพมาศ พรมนุชาธิป ได้ปรับเปลี่ยนลักษณะรูปแบบแถวจากแถวตอนเป็นแถวปากพญ่ ครึ่งเมื่อนำการแสดงร้องเงืงร่วมเผยแพร่กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้ผู้ชมสามารถมองเห็นนักเต้นได้ทุกคู่ขณะเต้นและต่อมายุคของ ผศ.ทัศนียา คัญทะชา

ได้จัดให้มีการประกวดวงดนตรีพื้นบ้าน ประเภทวงรองเง็ง ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จึงได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบแถวการเดินรองเง็งเพื่อส่งทีมเข้าร่วมการประกวดในครั้งนั้น โดยได้นำแนวคิดในการแปรแถวตามรูปแบบตัวอักษรภาษาอังกฤษ A-Z ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากศิลปินชาวมาเลเซีย คือ Mohd Hazlami Bin Harun ซึ่งโครงสร้างของการแสดงรองเง็งในหนึ่งเพลงมีทำदनน้อยเน้นการแปรรูปแบบแถว เพื่อสอดคล้องกับท่วงทำนองของบทเพลงที่ฟังแล้วให้ความรู้สึกพลิ้วไหวและเดินการเคลื่อนที่ตลอดการแสดง จึงทำให้การแสดงรองเง็งติดตามนิबंधท่านขุนจารุวิชิตศึกษากรในยุคปัจจุบันมีความน่าสนใจและทันสมัยมากขึ้น

5.8 อุปกรณ์ เสมือนเครื่องแต่งกายประกอบด้วย ผ้าคลุมไหล่และผ้าเช็ดหน้า ปรากฏใช้ในบทเพลงมะอีนังลามาเพลงสุดท้ายของการเดิน เป็นการแลกเปลี่ยนสิ่งของที่เปรียบเสมือนของที่ระลึกให้แก่กันและกัน เป็นนัยยะที่บ่งบอกถึงความสำเร็จของการเกี่ยวพาราสีกันและได้มอบผ้าคลุมไหล่ของนักเดินหญิงและผ้าเช็ดหน้าของนักเดินชายเป็นของที่ระลึกแทนใจไว้ให้แก่กัน

5.9 โอกาสในการแสดง ในยุคที่ท่านขุนจารุวิชิตศึกษากรได้ทำการฟื้นฟูการเดินรองเง็งติดตามในปี พ.ศ. 2494 ใช้แสดงสำหรับต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองในงานเลี้ยงของสมาคมสมาฮัท ซึ่งเป็นสมาคมความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนการค้าระหว่างประเทศในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศมาเลเซีย ปัจจุบันใช้แสดงงานรื่นเริงต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6. อภิปรายผลการวิจัย

รองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาร เกิดจากการพัฒนาการเต็นร่าพื้นถิ่นจนกลายเป็นเอกลักษณ์และรูปแบบการเต็นรองเงืงเฉพาะตัว นับเป็นการผสมผสานและการปรับตัวทางวัฒนธรรมตามยุคสมัยที่มีการสืบทอดผ่านกาลเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2494 มาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลองค์ความรู้การเต็นรองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษารได้ดังนี้

รองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาร ศิลปินผู้สืบทอดแต่ละยุค ตั้งแต่ยุคของท่านขุนจารุวิเศษศึกษาร ยุคครูนพมาศ พรหมนาธิป ลูกศิษย์ชั้นที่ 1 ยุคครูก่อเกียรติ สุขธรรานนท์ ครูเชาว์ จันทรจิตร ลูกศิษย์ชั้นที่ 2 และยุคผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา คัญทะชา ลูกศิษย์ชั้นที่ 3 ศิลปินทุกยุคพัฒนาองค์ประกอบการแสดงทั้ง 9 องค์ประกอบให้มีความทันสมัยไปตามสภาพสังคมในยุคนั้น ๆ และตามกำลังที่ศิลปินทำได้ เพื่อให้การแสดงรองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษารยังคงดำรงอยู่ได้ โดยเฉพาะในยุคผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา คัญทะชา ลูกศิษย์ชั้นที่ 3 รองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาร กำลังจะเสื่อมความนิยม ทั้งยังประสบปัญหาเรื่องเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ก็ไม่มีเวทีให้ศิลปินได้แสดงครูก่อเกียรติ สุขธรรานนท์ และครูเชาว์ จันทรจิตร ศิลปินผู้ถ่ายทอดให้กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา คัญทะชา จึงฝากให้นำการแสดงรองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษาร เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดสงขลา

วิธีการเก็บรักษาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา คัญทะชา สอดคล้องกับแนวคิดการฟื้นฟูและรื้อฟื้นวัฒนธรรม ตามที่ Voget (1956)

โดยเฉพาะในข้อที่ 1. การรื้อฟื้นวัฒนธรรมเก่าขึ้นมาใหม่ ซึ่งอธิบายรายละเอียดไว้ว่า กลุ่มศิลปินที่พยายามพัฒนาวัฒนธรรมให้มีความทันสมัยปรับตัวให้ได้ตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป เพื่อไม่ให้วัฒนธรรมของตนโดยแท้ซึ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา ศัญทะชา ได้รวมตัวกับกลุ่มศิลปินด้านดนตรีจากคณะอัสสัมชัญ พร้อมทั้งครูก่อเกียรติ สุขธรานนท์ ครูเชาว์ จันทระจิตร ลูกศิษย์ชั้นที่ 2 ขุนจารุวิเศษศึกษากร พัฒนาและสร้างสรรค์องค์ประกอบการแสดงให้มีเอกลักษณ์เฉพาะและทันสมัยจนทำให้โรงเจปัตตานีตามแบบฉบับ ขุนจารุวิเศษศึกษากรในยุคนี้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทย แต่ยังได้เผยแพร่ในพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมร่วมกันอย่างประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซียอยู่เสมอ โดยเฉพาะเครื่องแต่งกายของนักแสดงใช้เครื่องแต่งกายที่อยู่ในจารีตเดิมของวัฒนธรรมมลายู แต่ครูก่อเกียรติ สุขธรานนท์ พัฒนาให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชัดเจนสามารถแยกความแตกต่างได้ว่าการแต่งกายโรงเจรูปแบบนี้เป็นของศิลปินกลุ่มใด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีนาฏยลักษณ์ของ สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2544) ที่กล่าวว่า รูปแบบ โครงสร้าง เนื้อหา วิธีการแสดงที่บ่งบอกถึงนาฏศิลป์สกุลใดสกุลหนึ่งอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะที่สามารถแยกแยะได้ชัดเจน นอกจากนั้นคุณภาพของเสียงจากการบรรเลงดนตรีของคณะอัสสัมชัญ ที่มีเทคนิคเฉพาะของนักดนตรี รวมทั้งวิธีการพัฒนารูปแบบการแปรแถวที่แตกต่างจากคณะอื่น ๆ เป็นการสร้างนาฏยลักษณ์ให้กับโรงเจปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรในยุคนี้อย่างชัดเจน

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา และสร้างสรรค์โรงเจปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร เพื่อให้การแสดงพื้นบ้านภาคใต้ประเภทนี้คงดำรงอยู่ได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

อัชฌายง ตรีสมุทร และสุภาวดี โพธิเวชกุล (2564) ที่ได้ทำการศึกษาวิธีการแสดงลักษณะศรณาน้ำเพชร โดยพบว่า เนื้อเรื่องที่ชี้ทำแสดงที่สืบทอดกันมา มีการนำมาดัดแปลงเนื้อเรื่อง เพิ่มความสำคัญตามความเหมาะสม ความมีเหตุมีผลในการดำเนินเรื่อง นำเหตุการณ์ในปัจจุบันมาสอดแทรกเพื่อทันสมัย แสดงให้เห็นถึงลักษณะของการปรับตัวและการพัฒนางาน ให้มีความสดใหม่ทันสมัยและสามารถคงอยู่ได้ในสภาพสังคมปัจจุบันเช่นกัน

การดำรงอยู่ของรองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร จึงเป็นไปในลักษณะของการผสมผสานความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมผนวกกับการปรับตัวที่สอดคล้องกับความนิยมในแต่ละยุคสมัย จนเกิดเป็นการแสดงที่มีองค์ประกอบของการแสดงที่เป็นลักษณะเฉพาะ สืบทอดต่อกันมาผ่านรุ่นสู่รุ่น รองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากรจึงมีแนวโน้มที่จะคงอยู่ได้ต่อไปเนื่องด้วยวิธีการรักษาที่มีการพัฒนางานเพื่อความสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

องค์ความรู้จากการศึกษารองเงืงปัตตานีตามแบบฉบับขุนจารุวิเศษศึกษากร สามารถนำประเด็นจากข้อค้นพบไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์การแสดงวัฒนธรรมมลายูได้ ประกอบกับการพัฒนาและจัดระบบองค์ความรู้จากการรวบรวมเป็นหลักสูตรการศึกษาท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาสได้ด้วยเช่นกัน

8. เอกสารอ้างอิง

- เจษฎา เนตรพลับ และวีรชาติ เปรมานนท์. (2559). นาฏศิลป์พื้นเมือง
มลายูปัตตานี. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.
27(2), 1-13.
- ทัศนียา คัญทะชา. (2551). รองเงืงปัตตานี: มรดกทางวัฒนธรรมที่รอคอย
การฟื้นฟู. *วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ*. 7(2), 60-66.
- พรเทพ บุญจันทร์เพ็ชร์ และสุภาวดี โพธิเวชกุล. (2562). นาฏยลักษณ์
การแสดงของวังยะหริ่งจังหวัดปัตตานี. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 11(2), 197-221.
- วลัยลักษณ์ ทรงศิริ. (2553). ความเชื่อและวัฒนธรรมท้องถิ่นปัตตานี:
ความทรงจำที่ถูกละทิ้ง. *วารสารรัฐชาติ*. 31(3), 23-34.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2544). *นาฏศิลป์ปริทรรศน์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อัชฌายา ตรีสมุทร และสุภาวดี โพธิเวชกุล. (2564). วิธีการแสดงลักษณะ
ศรัทธาแม่น้ำเพชร. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การ เรียนรู้ทางไกลเชิง
นวัตกรรม*. 11(2), 100-111.
- Voget, F. W. (1956). The American Indian in Transition: Reformation
and Accommodation. *American Anthropologist*. 58(2),
249-263.
- Wallace, A. F. C. (1956). Revitalization Movements. *American
Anthropologist*. 58(2), 264-281.

การศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
EFFICIENCY OF USING ACADEMIC EXPERT DATABASE
SYSTEM FACULTY OF MEDICINE, PRINCE OF
SONGKLA UNIVERSITY

ณัฐา ศิริรักษ์^{1*}

Nuttha Siriruk^{1*}

Received date: April 26, 2024

Revised date: September 9, 2024

Accepted date: September 9, 2024

¹ เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป (ชำนาญการ) หน่วยสนับสนุนและบริหารวิจัย คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

* Corresponding author, E-mail: nuttha.si@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ คณบดี แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ 2) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ คณบดี แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ บุคลากรสายวิชาการ คณบดี แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการแจกแจงความถี่ (f)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการใช้ระบบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.74) และ 2) การศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบ พบว่าระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ (Researcher Portal) รูปแบบการทำงานดีและมีความเหมาะสม เป็นระบบที่ดีต่อคณบดี แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สอดคล้องกับประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.43$, S.D = 0.67) สำหรับด้านปัญหาที่พบ 2 ลำดับแรก คือ ข้อมูลอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญบางท่านยังไม่ครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน (f = 10) และขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานระบบ (f = 5) ในส่วนของข้อเสนอแนะจากปัญหาดังกล่าว คือ ให้ผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบถามไปยังอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจัดทำและป้อนข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (f = 5) การตรวจสอบกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านเป็นรายบุคคล และ

เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เกี่ยวข้องได้เห็นประโยชน์ของฐานข้อมูล ($f = 3$) การศึกษานี้ นำไปสู่การพัฒนากระบวนการข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ คณະแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ : ระบบฐานข้อมูล, ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์, ประสิทธิภาพ

Abstract

The objectives of this research are to study 1) the efficiency of the academic expert database system; Faculty of Medicine, Prince of Songkla University and 2) problems and suggestions of the users of the system. The sample group of the research is 188 academic personnel in Faculty of Medicine, Prince of Songkla University. Research tool was a questionnaire. Statistics used in data analysis include mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D), and frequency distribution (f).

The overall results showed that the efficiency of using the system was at a high level ($\bar{x} = 4.25$, S.D = 0.74). For the study of the problem, feedback from users of the system found that the Researcher Portal format worked well and was appropriate. This was consistent with the efficiency of the database system in designing and presenting data, which was at a good level ($\bar{x} = 4.43$,

S.D = 0.67). For the first two problems encountered, namely, the information of some academic experts was incomplete and out of date ($f = 10$) and lack of promotion on the use of the system ($f = 5$). The suggestions for such problems, require a research assistant to prepare the data from expert lecturers then update the database system ($f = 5$), check with each expert lecturers individually and increase communication to make them more aware so that expert lecturers and those involved realize the benefits of the database ($f = 3$). This study leads to the development of the more efficient operation of the system.

Keywords: Database system, Researcher Portal, Efficiency

1. บทนำ

การดำเนินงานในระดับองค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้นั้น ต้องมีการบริหารสารสนเทศที่ดี กล่าวคือ ต้องมีการสร้างระบบเพื่อการดำเนินการเกี่ยวกับสารสนเทศ เช่น การรวบรวมสารสนเทศ จัดเก็บ ตลอดจนถึงการกระจายสารสนเทศในองค์กรได้ทราบและดำเนินการแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับขององค์กร เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงไปยังส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันในองค์กร ให้สามารถกระจายสารสนเทศของหน่วยงานไปยังส่วนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้การประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปได้ด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิผล ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน

สอดคล้องกับจารึกดี สยสิงห์ (2564) ที่กล่าวว่า ระบบจัดเก็บฐานข้อมูล เป็นการแสดงถึงคุณภาพของสถาบันหรือองค์กรนั้นด้วย

สำหรับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นคณะ แพทยศาสตร์เพื่อสังคมไทยที่เป็นเลิศระดับสากล มีพันธกิจหลัก 4 ด้าน คือ 1) ผลิตและพัฒนาแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ที่มีคุณภาพ คุณธรรม และ จริยธรรม โดยยึดถือประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง 2) ให้บริการด้าน รักษา พยาบาลที่เป็นเลิศจนถึงระดับเหนือกว่าตติยภูมิ (Super tertiary care) ด้วยจิตวิญญาณ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ 3) สร้างงานวิจัยที่ มีคุณภาพระดับนานาชาติ บนพื้นฐานวัฒนธรรมการวิจัย และนวัตกรรม และ 4) ให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของสังคมไทย และเชื่อมโยงสู่ เครือข่ายสากล (คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2566) มีระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal) เพื่อให้ ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงข้อมูลงานวิจัย ที่ถูกต้อง ครบถ้วน รวดเร็ว โดยใช้ ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนข้อมูลวิจัยให้อยู่ในรูปของ สารสนเทศที่พร้อมใช้งานได้ทันทีอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบโจทย์ ให้ผู้รับบริการ เข้าถึงระบบได้ตลอดเวลาและต่อเนื่อง ซึ่งการเข้าใช้งานระบบ ฐานข้อมูลโดยส่วนใหญ่ผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ดำเนินการผ่านกลุ่มบุคคลที่ เกี่ยวข้องอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นปัจจุบันของฐานข้อมูลที่จะตอบโจทย์ให้ ผู้รับบริการเข้าถึงข้อมูลของระบบได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

การวิจัยในครั้งนี้ นอกจากต้องการนำประสิทธิภาพของการใช้งาน เพื่อการพัฒนาให้ดีขึ้นแล้วนั้น ยังเป็นหนึ่งในพันธกิจหลักของคณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการ

สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ และสร้างประโยชน์กับสังคม ตอบสนองปัญหาทางการแพทย์ของภูมิภาคหรือของประเทศ และผลงานวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์มีคุณภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อให้ข้อมูลงานวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีการเผยแพร่และขยายไปในวงกว้างทั้งในและต่างประเทศ โดยผ่านระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal) ที่สามารถทำให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงข้อมูลงานวิจัย ที่ถูกต้อง ครบถ้วน รวดเร็ว ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญในการขับเคลื่อนข้อมูลวิจัยให้อยู่ในรูปของสารสนเทศที่พร้อมใช้งานได้ทันทีอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นจึงได้ดำเนินการวิจัยนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบฐานข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher portal) มีลักษณะเด่นในเรื่องของการแบ่งปันข้อมูล ถ่ายทอดความรู้ของข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้อย่างรวดเร็ว มีการใช้งานที่ง่าย จัดเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่ได้รับความนิยม เนื่องจากสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่าง

กว้างขวางและรวดเร็ว โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

3.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเว็บท่า (Web Portal)

เว็บท่า หรือ Web portal เป็นลักษณะหนึ่งของเว็บไซต์ในโครงข่ายเวิลด์ วิว เว็บ (World Wide Web) เป็นบริการที่เป็นหัวใจสำคัญของการรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและกระจายตัวอยู่บนอินเทอร์เน็ตเข้ามาไว้ในเว็บท่า ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตสามารถรับข้อมูลข่าวสารและสามารถค้นหาข้อมูลที่อยู่ในความสนใจได้อย่างรวดเร็ว นอกจากบริการด้านข้อมูลข่าวสารแล้วเว็บท่ายังสามารถให้บริการด้านสาระต่าง ๆ ได้เหมือนกับเว็บไซต์เฉพาะด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นช่องทางในการเข้าถึงระบบสารสนเทศของงานเปรียบเสมือนประตูไปสู่แหล่งข้อมูล โดยผู้รับบริการได้รับความสะดวกในการเข้าถึงระบบและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านการวิจัย โดยจะแสดงรายการเป็นหมวดหมู่ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มระดับความร่วมมือทางด้านการให้บริการข้อมูลและส่งเสริมระบบให้สมบูรณ์มากขึ้น ตามที่ ทศนีย์ เพชรสีช่วง และอรรียา เปรมเล็ก (2564) ระบุไว้ว่า เว็บท่า (Web Portal) เป็นเว็บไซต์ที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยเว็บท่า (Portal) จะคำนึงถึงผู้ใช้เป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ข้อมูลข่าวสารที่แสดงจะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้หรือเป็นข้อมูลที่ผู้ใช้สนใจ และจะมีการจัดหมวดหมู่ให้ผู้ใช้ดูง่าย สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วและตรงตามจุดประสงค์

3.1.1 ระบบสารสนเทศ

ธีรวัฒน์ หังสพฤกษ์ (2564) ได้ระบุไว้ว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง การกำหนดกระบวนการในการรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บรวบรวม

จัดเก็บข้อมูลและการแจกจ่ายให้กับผู้ใช้ นอกจากนี้ ได้มีการอ้างถึงแนวคิดของ Laudon & Lundon, (2012) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึงชุดขององค์ประกอบที่ทำหน้าที่รวบรวม ประมวลผล จัดเก็บ และแจกจ่ายสารสนเทศ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ และการควบคุมในองค์กร

นอกจากนี้ จักรี ทำมาน, วรปภา อารีราษฎร์ และธรัช อารีราษฎร์ (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบสารสนเทศไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานทั้งระดับองค์กรและระดับอุตสาหกรรม การดำเนินงานจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดสามารถสรุปได้ว่า สารสนเทศเป็นกระบวนการของการรวบรวมข้อมูล จัดเก็บ เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูลของผู้ใช้งาน อีกทั้งมีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ ของการรวบรวม การจัดเก็บข้อมูล หรือช่วยในการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้ใช้ระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานหรือการเข้าถึงการเข้าใช้งาน ดังนั้นผู้ใช้งานระบบต้องมีการเข้าใจในระบบ

3.1.2 การสร้างระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal)

การสร้างระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal) ที่มีคุณภาพของระบบฐานข้อมูล ส่วนประกอบพื้นฐานของระบบสารสนเทศ มีการพัฒนาเพื่อนำมาใช้งานได้คำนึงถึงความต้องการขององค์กรทั้งนี้วงจรการพัฒนากระบวน (System Development Life Cycle: SDLC) ได้แก่ การวางแผนโครงการ การวิเคราะห์ การออกแบบ การนำไปใช้ และ

การบำรุงรักษา (โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์, 2558) รายละเอียดของการดำเนินงานของผู้วิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การวางแผนโครงการ : กำหนดเป้าหมายและวางแผน สร้างระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ ซึ่งต้องมีขั้นตอนที่ชัดเจน ได้แก่ กำหนดวัตถุประสงค์ของเว็บท่า (Portal) กำหนดกลุ่มเป้าหมาย การเตรียมแหล่งข้อมูล การพัฒนาทักษะบุคลากร และการเตรียมทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์ : การนำข้อมูลจากการวางแผนมาประเมินวิเคราะห์ และจัดระบบเพื่อให้ได้โครงสร้างข้อมูลและข้อกำหนดเพื่อนำไปสร้างแผนผังเว็บท่า (Portal) รูปแบบของเมนู รวมไปถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของเว็บท่า (Portal)

ระยะที่ 3 การออกแบบ : การออกแบบโครงหน้าตาองค์ประกอบต่าง ๆ ของเว็บท่า (Portal) เช่น รูปภาพและกราฟิก มัลติมีเดีย เนื้อหาต่าง ๆ จะถูกนำมาใส่และจัดรูปแบบ ลิงก์และระบบนำทางต่าง ๆ ถูกวางเข้าที่

ระยะที่ 4 การนำไปใช้ : เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมให้เป็นที่รู้จัก และจัดอบรม โดยจัดส่งระบบฐานข้อมูลอาจารย์ ให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ของแต่ละภาควิชา/หน่วยงาน เพื่อทดสอบและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง รวมถึงตรวจสอบการเข้าถึงระบบฯ จากภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนดูแลและพัฒนาเมื่อเว็บท่า (Portal) ถูกเผยแพร่ออกไป

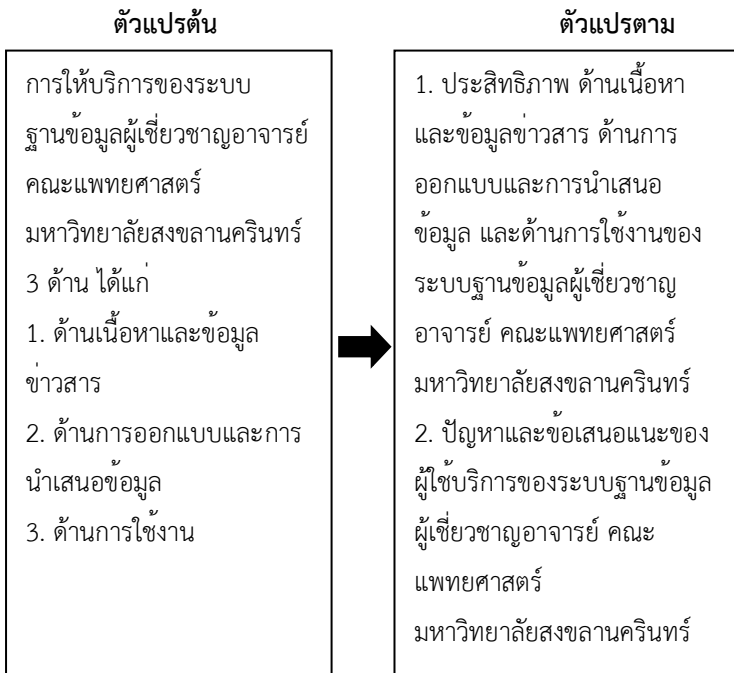
ระยะที่ 5 การบำรุงรักษา : ทำการตรวจสอบเว็บเว็บท่า (Portal) ถึงความเสถียรของลิงก์ที่เชื่อมโยงไปภายนอกหลังจากเว็บเว็บท่า

(Portal) ได้รับการเผยแพร่ นอกจากนี้ จะมีการปรับระบบให้ใช้งานได้ง่ายขึ้น ในทุกขั้นตอน เพื่อให้ผู้ใช้งานรู้สึกว่าการเปลี่ยนแปลง สามารถ กระจายข่าวสารในโลกออนไลน์ได้ทันสมัยอยู่เสมอ ๆ ตลอดจนการคัดลอก แฟ้มข้อมูลเพื่อเก็บสำรองไว้ใช้ ในกรณีที่แฟ้มต้นฉบับเกิดเสียหรือสูญหายไป เรียกว่า "แฟ้มข้อมูลสำรอง" (backup file) อย่างสม่ำเสมอ

หลังการพัฒนาระบบสารสนเทศ ผู้ดูแลระบบ Researcher Portal จะต้องศึกษาข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ก่อนถึงขั้นตอนลงมือปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้นำหลักวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA (Deming Cycle) เข้ามาเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินการทำงาน ประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Planning) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Doing) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Checking) ขั้นตอนการปรับปรุง (Action) (ณัฐณิพัชร์ อ่อนตาม, 2562)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เว็บท่า (Web Portal) เป็นเว็บที่มีความสะดวก รวดเร็ว มีรูปแบบโครงสร้างของการแบ่งหมวดที่ชัดเจนทำให้ง่ายต่อการใช้งาน การตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้ ซึ่งหลักการพัฒนาระบบพื้นฐานของสารสนเทศ เพื่อการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการพัฒนาด้วยวงจร SDLC (System Development Life Cycle)

3.2 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย (2567)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ ระดับ

น้อยที่สุด ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับมากที่สุด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประเมินประสิทธิภาพในการใช้งานระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านเนื้อหาและข้อมูลข่าวสาร จำนวน 5 ข้อ
- 2) ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูล จำนวน 5 ข้อ
- 3) ด้านการใช้งาน จำนวน 5 ข้อ

โดยคำตอบเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) ให้ระดับคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้ระดับคะแนนเท่ากับ	5
มาก	ให้ระดับคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้ระดับคะแนนเท่ากับ	3
น้อย	ให้ระดับคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้ระดับคะแนนเท่ากับ	1

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อใช้ในการปรับปรุง/แก้ไข หรือความคาดหวังในการใช้งานระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) สร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ให้ครอบคลุมตัวแปร

3) นำแบบสอบถามที่ผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) (วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ, 2565) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ซึ่งสามารถยอมรับได้ และนำข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.67 มาปรับปรุง

แก้ไขหรือคัดออกจากแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบสอบถามฉบับที่ผ่านการปรับปรุงแล้วมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.84

4) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (นาถ พันธมนานิน, 2548) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.81 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้

5) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือและแนะนำตัวพร้อมนำส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยชี้แจงรายละเอียดดำเนินการติดตามและเก็บข้อมูล

4.3.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนการนำไปวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ของข้อมูล

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4.4.2 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (f)

5. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ประสิทธิภาพ
ด้านเนื้อหาและข้อมูลข่าวสาร			
1. ระบบฐานข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และน่าเชื่อถือ	4.34	0.73	มาก
2. ความถูกต้องในการจัดประเภทของข้อมูล	4.41	0.72	มาก
3. ความสะดวกในการเรียกดูและสืบค้นข้อมูล	4.33	0.76	มาก
4. ปริมาณข้อมูลเพียงพอกับความต้องการ	4.19	0.74	มาก
5. ผู้เชี่ยวชาญอาจารย์มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลลงระบบฐานข้อมูล	4.06	0.82	มาก
รวม	4.27	0.75	มาก

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ประสิทธิภาพ
ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูล			
1. ความเหมาะสมในการออกแบบหน้าจอ โดยภาพรวม	4.39	0.67	มาก
2. การจัดรูปแบบเมนูในการใช้งานระบบ ฐานข้อมูลง่าย	4.48	0.65	มาก
3. ง่ายต่อการบันทึก แก้ไขข้อมูลในระบบ ฐานข้อมูล	4.40	0.73	มาก
4. ข้อความสื่อความหมายชัดเจน	4.41	0.69	มาก
5. ความเร็วในการแสดงผลในระบบฐานข้อมูล	4.45	0.64	มาก
รวม	4.43	0.67	มาก
ด้านการใช้งาน			
1. ความถี่ของการเข้าใช้งานระบบฐานข้อมูล	3.51	0.89	มาก
2. ความสะดวกในการเข้าใช้ระบบฐานข้อมูล	4.22	0.82	มาก
3. ความรู้ความเข้าใจในการใช้งานระบบ ฐานข้อมูล	4.09	0.84	มาก
4. ความเร็วในการบันทึก แก้ไขข้อมูลใน ระบบฐานข้อมูล	4.26	0.75	มาก
5. การให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาสำหรับ การใช้งานระบบฐานข้อมูล	4.25	0.72	มาก
รวม	4.07	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.25	0.74	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ($\bar{x} = 4.25$, S.D = 0.74) อยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ($\bar{x} = 4.43$, S.D = 0.67) รองลงมา ด้านเนื้อหาและข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x} = 4.27$, S.D = 0.75) ด้านการใช้งาน ($\bar{x} = 4.07$, S.D = 0.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าความถี่ (f) ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ความคิดเห็นของปัญหา ข้อเสนอแนะ ความต้องการ และคาดหวัง	ความถี่ (f) ผู้เชี่ยวชาญ (n)
ปัญหาที่เจอ	
1. ข้อมูลอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญบางท่านยังไม่ครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน	10
2. ขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานระบบ	5
3. การค้นหาในการเข้าถึงเว็บไซต์ยาก	2
4. ข้อมูลไม่ลิงก์กับฐานข้อมูลวิจัย เช่น การที่ไม่มีคำอธิบาย อาจส่งผลให้การค้นหาจาก Google ไม่แสดงผลมายังฐานข้อมูล	1
5. การค้นหาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านโดยไม่ทราบชื่อนักวิจัยยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร	1

ความคิดเห็นของปัญหา ข้อเสนอแนะ ความต้องการ และคาดหวัง	ความถี่ (f) ผู้เชี่ยวชาญ (n)
ข้อเสนอแนะจากปัญหาที่เจอ	
1. การให้ผู้ช่วยวิจัยเป็นคนทำข้อมูล โดยสอบถามอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาป้อนระบบฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน	5
2. การตรวจสอบกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านเป็นรายคน และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องได้เห็นประโยชน์ของฐานข้อมูล	3
3. ผู้วิจัยปรับการแก้ไขให้เร็วขึ้น เพื่อ update ได้ง่ายและ real time	2
4. การค้นหาในการเข้าถึงเว็บไซต์ควรอยู่บนหน้าหลักของเว็บไซต์คณะ	1
5. พัฒนาระบบที่สามารถดึงข้อมูลผลงานตีพิมพ์จากฐานข้อมูลต่าง ๆ ให้ครบและเป็นปัจจุบัน และสามารถดึง keyword งานวิจัยของแต่ละท่านเพื่อจัดกลุ่มความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาให้ครอบคลุม และถูกต้องมากขึ้น	1
6. อาจเปิดหมวดข้อมูลเพิ่มตามความต้องการของนักวิจัย/อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญให้เลือก คือ [__] Open for collaboration, [__] Open for Master student, [__] Open for PhD student อาจช่วยให้มีเข้าถึงหน้าเว็บไซต์ได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ต้องกำชับนักวิจัยให้อัพเดทข้อมูลเป็นปัจจุบัน	1

ความคิดเห็นของปัญหา ข้อเสนอแนะ ความต้องการ และคาดหวัง	ความถี่ (f) ผู้เชี่ยวชาญ (n)
ความต้องการและคาดหวังของการใช้งานระบบฐานข้อมูล	
1. ความถูกต้อง ครบถ้วน และความเป็นปัจจุบันของข้อมูลพร้อมให้ผู้ที่ต้องการสร้างเครือข่ายกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในคณะแพทย์ได้ทราบถึงสาขา/ความเชี่ยวชาญของนักวิจัย เพื่อสร้างความร่วมมือกันได้	5
2. การนำเสนอวิธีการใช้งาน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีผู้ใช้งานใหม่	3
3. ระบบที่แสดงความเชื่อมโยง ค้นหาของสาขาที่สนใจหรือการตีพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง	1
4. สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลหลัก ๆ ที่ Update ได้	1
5. ถ้า dashboard สามารถแสดงผล interactive ได้น่าจะช่วยสาขาวิชาในการวิเคราะห์ OKR/KPI ได้	1
6. มีข้อมูลมากเพียงพอ ระบบการใช้งานสะดวก	1
อื่น ๆ	
1. เป็นระบบที่ดีต่อคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2
2. Researcher Portal ฟังก์ชันดีและเหมาะสม	2

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัญหาที่เจอสูงสุด คือ ข้อมูลอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญบางท่านยังไม่ครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน ($f = 10$) รองลงมา ขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานระบบ ($f = 5$) และการค้นหาในการเข้าถึงเว็บไซต์ยาก ($f = 2$) ตามลำดับ สำหรับข้อเสนอแนะจากปัญหาดังกล่าวพบว่า การให้ผู้ช่วยวิจัยเป็นคนทำข้อมูล โดยสอบถามอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาป้อนระบบฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เป็นลำดับสูงสุด ($f = 5$) รองลงมา คือ การตรวจสอบกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านเป็นรายบุคคล และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องได้เห็นประโยชน์ของฐานข้อมูล ($f = 3$) และผู้วิจัยปรับการแก้ไขให้เร็วขึ้น เพื่อปรับให้เป็นปัจจุบัน (update) ได้ง่ายและเวลาจริง (real time) ($f = 2$) ในส่วนของความต้องการและคาดหวังของการใช้งานระบบฐานข้อมูลพบว่า ความถูกต้อง ครบถ้วน และความเป็นปัจจุบันของข้อมูลพร้อมให้ผู้ที่ต้องการสร้างเครือข่ายกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในคณะแพทย์ได้ทราบถึงสาขา/ความเชี่ยวชาญของนักวิจัย เพื่อสร้างความร่วมมือกันได้ เป็นลำดับสูงสุด ($f = 5$) รองลงมา การนำเสนอวิธีการใช้งาน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีผู้ใช้งานใหม่ ($f = 3$) นอกจากนี้ มีการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ ว่าเป็นระบบที่ดีต่อคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($f = 2$) และระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal) ฟังก์ชันดีและเหมาะสม ($f = 2$)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ประสิทธิภาพของการใช้ระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.74) เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.67) รองลงมา ด้านเนื้อหาและข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.75) และด้านการใช้งาน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดรูปแบบเมนูในการใช้งานระบบฐานข้อมูลง่าย ความเร็วในการแสดงผลในระบบฐานข้อมูล ข้อความสื่อความหมายชัดเจน ง่ายต่อการบันทึกและการแก้ไขข้อมูลในระบบฐานข้อมูล รวมถึงมีความเหมาะสมในการออกแบบหน้าจอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไช่มุก สรรพวร (2562) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการและจัดการฐานข้อมูลอาจารย์พิเศษ มจพ. พบว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพของซอฟต์แวร์จากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการดำเนินการทางด้านการออกแบบระบบสารสนเทศ การพัฒนาระบบสารสนเทศ และนักวิชาการศึกษาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาจารย์พิเศษ โดยรวมของระบบอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.48) ด้านที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมากที่สุด คือ ระบบทำหน้าที่ได้ตามที่ตั้งไว้ สามารถแก้ไขงานได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ทำงานได้ตรงเวลา เช่นเดียวกันกับ จักรี ทำมาน, วรปลา อารีราษฎร์ และธรัช อารีราษฎร์ (2561) ศึกษาการพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลงานวิจัยและนักวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อระบบฐานข้อมูลงานวิจัยและนักวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, $SD = 0.52$) นอกจากนี้ จารุกิตติ์ สายสิงห์ (2565) ศึกษาการประเมินประสิทธิภาพระบบจัดเก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพระบบจากผู้เชี่ยวชาญมีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $S.D. = 0.50$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคู่มือการใช้งานระบบมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, $S.D. = 0.45$) รองลงมา การประเมินด้านฟังก์ชันการทำงานของระบบ ($\bar{X} = 4.65$, $S.D. = 0.49$) ทั้งนี้ เนื่องจากระบบฐานข้อมูลได้ผ่านการดูแลระบบ ศึกษาข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลก่อนนำไปสู่การปฏิบัติงานจริง จึงทำให้การใช้งานระบบมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบโจทย์ผู้รับบริการ โดยมีการยึดหลักดำเนินกิจกรรมอย่างครบวงจร หรือที่เรียกว่าหลักวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA (Deming Cycle) ตามที่ ณีภูธรณ์พัชร อ่อนตาม (2562) ได้กล่าวว่า วิธีการวงล้อ PDCA เป็นขั้นตอนในการทำงานให้งานเสร็จสมบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ และเป็นที่ยอมรับ ประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน (Planning) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Doing) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Checking) ขั้นตอนการปรับปรุง (Action) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างหลากหลาย

6.2 การศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า Researcher Portal ฟังก์ชันดีและเหมาะสม เป็นระบบที่ดีต่อคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งสอดคล้องกับประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.43$, $S.D = 0.67$) สำหรับด้านปัญหาที่พบ 2 ลำดับแรกสูงสุด คือ

ข้อมูลอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญบางท่านยังไม่ครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน ($f = 10$) และขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานระบบ ($f = 5$) ในส่วนของข้อเสนอแนะจากปัญหาดังกล่าว คือ การให้ผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดทำข้อมูล โดยสอบถามไปยังอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อป้อนข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ($f = 5$) การตรวจสอบกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านเป็นรายบุคคลและเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ทราบมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องได้เห็นประโยชน์ของฐานข้อมูล ($f = 3$) ซึ่งหากข้อมูลในระบบเป็นปัจจุบันถูกต้อง ครบถ้วน พร้อมให้ผู้ที่ต้องการสร้างเครือข่ายกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ทราบถึงความเชี่ยวชาญของนักวิจัยส่งผลดีต่อการสร้างความร่วมมือกันต่อไป สอดคล้องกับ จิรันดร บัววัดใช้ และณัฐพัชญ์ ศรีราจันทร์ (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม พบว่า การสืบค้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมของภาษา การออกแบบหน้าจอมีความสวยงาม นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง คือ เพิ่มช่องสืบค้นสาขาเชี่ยวชาญ (Professional) ให้มีความหลากหลายหรือแยกเป็นหมวดหมู่ การสืบค้นข้อมูลควรจะสามารถสืบค้นได้จาก “ชื่อโครงการวิจัย” ในส่วนของการศึกษาของกัญญาวีร์ สมนึก (2562) เกี่ยวกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูลบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จากความคิดเห็นของผู้ใช้งาน พบว่า ระบบมีความรวดเร็วต่อการใช้งาน มีความทันสมัย สามารถทำงานได้ตามขอบเขตและตามความต้องการของผู้ใช้งาน สามารถจัดการกับงานต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว รวมถึง

ช่วยลดความผิดพลาดของข้อมูล ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้ให้บริการของระบบฐานข้อมูลต้องการข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ครบถ้วน ถูกต้อง สามารถเรียกใช้ข้อมูลได้ทันที เพื่อต่อตรวจสอบความเชี่ยวชาญ นอกจากนี้ รวมถึงการมีฟังก์ชันการทำงานที่สะดวก

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานของระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ เพื่อให้ข้อมูลในระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal) เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง ครบถ้วน และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้แบบเวลาจริง (Real time) สะดวก รวดเร็ว นอกจากนี้สามารถสืบค้นความเชี่ยวชาญทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อการสร้างความร่วมมือของนักวิจัยได้

8. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณ รศ.พญ.ปารมี ทองสุกใส มีนโยบายในการสนับสนุน ผลักดันให้บุคลากรในหน่วยงานพัฒนาดตนเองเพื่อขอตำแหน่งงานในสายสนับสนุน ขอขอบคุณ รศ.ดร.สุรพงษ์ ขาดิพันธุ์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนการพัฒนางาน ตลอดจนการให้แนวทาง คำแนะนำ รวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณ ศ.นพ.จิตติ หาญประเสริฐพงษ์ และ

ศ.พญ.ทิพวรรณ เลียบสื่อตระกูล ที่สนับสนุนการใช้งานระบบฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ (Researcher Portal) จนทำให้งานออกมาสมบูรณ์และใช้งานได้จริง ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดร.อโณทัย โกศาภิกรณ์ อาจารย์ศิริภา จันทรเกื้อ และคุณเจริญพร แก้วละเอียต ตลอดจนผู้ที่มีส่วนช่วยในการติดตาม ตรวจสอบ แก้ไขงานให้เป็นไปตามหลักและวิธีการที่ถูกต้อง

9. เอกสารอ้างอิง

กัญญาวีร์ สมนึก. (2562). รายงานการวิจัย การพัฒนาระบบฐานข้อมูลบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พิบูลสงคราม.

กาญจนา ภัทราวิวัฒน์, สุตitech ศิริพิพัฒน์กุล และวัชรชัย วิริยะสุทธีวงศ์. (2560). การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเครื่องมือวัดทางพฤติกรรมศาสตร์สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 23(2), 79-100.

ไข่มุก สรรพวุธ. (2562). รายงานการวิจัย การพัฒนาระบบบริหารและจัดการฐานข้อมูลอาจารย์พิเศษ มจพ. สำนักคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2566). วิสัยทัศน์คณะแพทยศาสตร์ 63-67. สืบค้น 25 พฤศจิกายน 2566, จาก

[http://medinfo2.psu.ac.th/policy/policy49/policy49%20o
ld/document/Plan/MVV%2063-67.pdf](http://medinfo2.psu.ac.th/policy/policy49/policy49%20o
ld/document/Plan/MVV%2063-67.pdf)

จักรี ทำมาน, วรปภา อารีราษฎร์ และธรัช อารีราษฎร์. (2561). รายงาน
การวิจัยบุคลากร (R2R) เรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัย
และนักวิจัย. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.

จารุกิตต์ สายสิงห์. (2565). การประเมินประสิทธิภาพระบบจัดเก็บ
ฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษา. วารสารวิชาการและวิจัย
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 12(1), 1-15.

จิรันทร บัววดใจ และณัฐพัชญ์ ศรีราชจันทร์. (2558). การพัฒนาระบบ
ฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครปฐม. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 7. (1261-1268). สืบค้นเมื่อ 20
พฤศจิกายน 2566, จาก [https://publication.npru.ac.th/
bitstream/123456789/458/1/.pdf](https://publication.npru.ac.th/bitstream/123456789/458/1/.pdf)

ณัฐณพัชร อ่อนตาม. (2562). เทคนิคการบริหารงานแบบ PDCA
(Deming Cycle) PDCA (Deming Cycle) Management
Techniques. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษ
แห่งประเทศไทย. 1(3), 39-46.

ทัศนีย์ เพชรสีช่วง และอณิธา เปรมเล็ก. (2564). University Portal.
งานบริการวิชาการ. สำนักการศึกษาระบบสารสนเทศ. กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ธีรวัฒน์ หังสพฤกษ์. (2564). *พื้นฐานระบบสารสนเทศ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นาถ พันธุมนาวิน. (2548). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ. (2565). การศึกษาเปรียบเทียบการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยด้วยเทคนิค IOC, CVR และ CVI. *วารสารรังสิตสารสนเทศ*. 28(1), 169-192.
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2558). *ระบบฐานข้อมูล (Database Systems)*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

การสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น
POLITICAL MARKETING COMMUNICATIONS OF
LOCAL EXECUTIVES

เอกกร มีสุข^{1*}, วิทยาธร ท่อแก้ว² และกานต์ บุญศิริ³
Akkorn Meesuk^{1*}, Wittayatorn Torkaew² and Karn Boonsiri³

Received date: July 19, 2023

Revised date: December 15, 2023

Accepted date: December 15, 2023

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรนวัตกรรมสื่อสารทางการเมืองและการปกครอง
ท้องถิ่น สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² รองศาสตราจารย์, ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

* Corresponding author, E-mail: Jaroen81@gmail.com

บทคัดย่อ

การสื่อสารการตลาดทางการเมืองถูกพัฒนามาจากการตลาดแบบดั้งเดิมโดยอาศัยหลักการ 4Ps ส่วนการตลาดทางการเมืองนั้นได้นำหลักการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ในการหาเสียงเพื่อให้ได้รับคะแนนนิยมจากการลงเลือกตั้ง และเมื่อชนะการเลือกตั้งได้เข้ามาสู่ตำแหน่งทางการเมืองแล้วก็ยังคงต้องใช้กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเมืองให้ดำรงอยู่ควบคู่กับการปฏิบัติหน้าที่ในวาระตำแหน่งทางการเมืองขององค์กรนั้น ๆ เพื่อก่อเกิดความร่วมมือ เชื่อมันศรัทธา และได้รับการสนับสนุน รวมถึงการสร้างค่านิยมทางการเมืองของตนไว้ ผู้บริหารท้องถิ่นจึงต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารที่เข้าถึงประชาชนหรือผู้รับสารอย่างทั่วถึง ถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว และชัดเจนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

บทความวิชาการนี้ ผู้เขียนได้เห็นความสำคัญกับการสื่อสารตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารงานองค์กรและสร้างค่านิยมทางการเมืองควบคู่ไปด้วย จึงได้ศึกษาการสื่อสารการตลาดทางการเมืองเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารของผู้บริหารท้องถิ่น จึงได้ข้อสรุปเห็นว่า 1) ภาพลักษณ์ผู้บริหารองค์กรและนโยบายท้องถิ่นเปรียบเหมือนสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องคัดสรร สร้าง และปรับปรุงเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ 2) รูปแบบการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการนำเสนอข่าวสารสาระต่าง ๆ เข้าสู่ระบบสื่อสารขององค์กรในการเผยแพร่ข่าวสารถึงประชาชนที่ต้องมีความหลากหลายที่มีความแตกต่างตามคุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มประชากรเพื่อให้ข่าวสารเข้าถึงประชาชน

ด้วยรูปแบบเนื้อหาและช่องทางที่หลากหลายตามบริบทท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่ และ 3) การปฏิบัติการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นกระบวนการสื่อสารที่ใช้กับภายในองค์กรและกระบวนการสื่อสารของผู้บริหารท้องถิ่น โดยสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นทั้ง 3 ด้าน คือ 1) กลยุทธ์ด้านภาพลักษณ์ 2) กลยุทธ์ด้านสารและช่องทางการสื่อสาร และ 3) กลยุทธ์ด้านการประเมินและการมีส่วนร่วม

คำสำคัญ : การสื่อสารทางการเมือง, การตลาดทางการเมือง, ผู้บริหารท้องถิ่น

Abstract

Political marketing communication has evolved from traditional marketing by applying the 4Ps principles. In political marketing, these principles are used for campaigning and public relations to garner votes during elections. Once elected, politicians continue to employ political marketing communication strategies to maintain political stability while fulfilling their organizational responsibilities. This involves fostering cooperation, trust, belief, and garnering support, as well as maintaining their political popularity.

Local leaders must prioritize communication that reaches the public or stakeholders accurately, promptly, and consistently. This academic article emphasizes the importance of applying political marketing communication to local leaderships

communication practices. The following key points are summarized:

1) The image of organizational leaders and local policies is akin to products that must be selected, created, and improved to meet the needs of the local population, 2) The political marketing communication style of local leaders involves presenting various informative content through the organizations communication channels. This is done to disseminate information to the public, tailored to the diverse characteristics of different demographic groups. The goal is to ensure that information reaches the public through various content formats and channels according to the context of each region, and 3) The political marketing communication practices of local leaders are internal processes that are used within the organization. These practices can be applied to develop and enhance the political marketing communication of local leaders in three key areas:

- 1) Strategy related to image,
- 2) Strategy related to information and communication channels,
- 3) Strategy related to evaluation and participation.

Keywords: Political Communication, Political Marketing, Local Government Executives

1. บทนำ

การสื่อสารทางการเมืองเป็นสิ่งที่ควบคู่กับนักการเมืองมาช้านาน เพื่อใช้ในการสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และถ่ายทอดอุดมการณ์ของตนกับกลุ่มบุคคลหรือประชาชน ทั้งยังเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญต่อการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรในการที่จะช่วยประสานงาน ผลักดันนโยบาย สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงเครือข่ายให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา ความนิยมชมชอบและการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองให้ดำรงอยู่ราบรื่นในบริหารงานอย่างยาวนาน (เอกกร มีสุข, 2562) ซึ่งการเมืองท้องถิ่นนั้นเป็นภาคการเมืองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในด้านการพัฒนารูปแบบ ความต้องการ การแก้ปัญหา และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงการส่งเสริมระบบประชาธิปไตยควบคู่กันไปด้วย (ถวิลวดี บุรีกุล, ปัทมา สุบกัมปัง, สติธร ธนานิธิโชติ และจารุวรรณ กาบซ้อน, 2558) การสื่อสารทางการเมืองจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญของการบริหารงานปกครองท้องถิ่นไปสู่ความสำเร็จขององค์กร (วัลลภ ลำพาย, 2561) จากบทสรุปดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้ว่าผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องบริหารงานองค์กรควบคู่ไปกับการสร้างภาพลักษณ์เพื่อก่อให้เกิดความไว้วางใจในการบริหารและประสานประโยชน์ให้กับประชาชนในพื้นที่ และนำไปสู่การเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา ความนิยมชมชอบ และรักษาเสถียรภาพทางการเมืองของตนได้ โดยอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงเครือข่ายเข้าด้วยกัน เพื่อให้การบริหารงานให้ลุล่วงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

การสื่อสารทางการเมืองจากแนวคิดของ Brian MacNair ได้ให้ความหมายสรุปได้ว่า การกระทำการสื่อสารนั้นมีเนื้อหาสาระและจุดมุ่งหมายในการสร้างภาพลักษณ์ของผู้กระทำการทางการเมืองไปสู่ผู้รับสารเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ รายได้จากภาษี การแสดงออกทางพฤติกรรมกรรมทางกาย วาจา และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นด้วยตาเปล่า เช่น การแต่งกาย เสื้อผ้า หน้าผม (MacNair, 1995, อ้างในถึง ยุทธพร อิศรชัย, 2561) ความสำคัญของระบบการสื่อสารทางการเมืองมีความเชื่อมโยงด้วยกระบวนการสื่อสารอย่างแนบแน่นระหว่างกลุ่มองค์กรทางการเมือง สื่อมวลชน และประชาชน (นันทพร วงษ์เชษฐา, 2564) โดยผู้กระทำการเมืองจะอาศัยการไหลเวียนของสารสนเทศในการกำหนดทิศทางการสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของตน (ชนินทร ม้าทอง, 2560) ปัจจัยของความสำเร็จของการสื่อสารจะต้องอาศัยพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร ผู้รับสาร บทบาทของภาษาหรือความหมาย และพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ ประกอบด้วย 1) ผู้ส่งสาร (sender) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารและมีความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้รับสาร 2) ข้อมูลข่าวสาร (message) หมายถึง เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสาร คือ ตัวกลางหรือสื่อที่ข่าวสารถูกส่งผ่านไปยังผู้รับสาร 3) ช่องทางการส่ง (channel) ช่องทางที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับสารได้รับข่าวสารข้อมูล โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น และ 4) ผู้รับสาร (receiver) คือ ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถเช่นเดียว

หรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่งสารจึงจะทำให้การสื่อความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล (Berlo, 1960 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2559) จากทัศนะของนักวิชาการ สรุปได้ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะผู้ส่งสารจะต้องมีทักษะความชำนาญในการสื่อสารไปสู่ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องคำนึงถึงความชำนาญและทักษะของผู้ที่กระทำการสื่อสารร่วมด้วย โดยเนื้อหาสาระจะต้องมุ่งเน้นการสร้างการรับรู้ เข้าใจ และภาพลักษณ์ที่ดี ฉะนั้นผู้บริหารท้องถิ่นจึงต้องอาศัยกระบวนการสื่อสารในการกำหนดทิศทางการไหลของข่าวสารที่สร้างผลกระทบหรืออิทธิพลกับประชาชน โดยการคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลของการสื่อสารเป็นสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีทักษะการสื่อสารที่เชี่ยวชาญ ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและตรงกับความต้องการของประชาชน ช่องทางการสื่อสารที่ตรงกับพฤติกรรมของประชาชน และการคำนึงถึงความชำนาญและทักษะของประชาชนในการรับข่าวสารนั้น ๆ

การตลาดทางการเมืองถูกพัฒนาจากแบบจำลองของการตลาดแบบดั้งเดิม ประกอบด้วย สินค้า (product) การส่งเสริมการตลาด (promotion) สถานที่ (place) และ ราคา (price) ส่วนการตลาดทางการเมืองนั้นจะเป็นการนำการประยุกต์ใช้โดยรูปแบบผสมผสานและจะไม่กล่าวถึงการแสวงหาผลกำไร (Collins, 2002) โดย Newman (1999) ได้นำหลักของการตลาดแบบดั้งเดิมมาประยุกต์ใช้กับในทางการเมือง 4Ps ประกอบด้วย 1) ผลิตภัณฑ์ (product) คือ นโยบายและบุคคลทางการเมืองที่มีส่วนร่วมสำคัญสำหรับการรณรงค์ 2) การตลาดแบบผลักดัน (push marketing) คือ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายและบุคคล

ทางการเมืองผ่านกลไกกระบวนการสื่อสารหลักขององค์กรทางการเมืองไปสู่ประชาชนและผู้สนับสนุนในระดับท้องถิ่น 3) การตลาดแบบดึง (pull marketing) คือ การรณรงค์ผ่านสื่อมวลชนและสื่อออนไลน์เป็นหลัก และ 4) การสำรวจความคิดเห็น (polling) คือ เครื่องมือที่มีความสำคัญในการที่จะได้ข้อมูลเพื่อนำมาจัดทำนโยบายและตรวจสอบประสิทธิภาพของการสื่อสารและการรณรงค์ ในทัศนะของ นันทพร วงษ์เชษฐา (2564) และ ปฐมาพร เนตินันท์ (2553) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของการตลาดทางการเมืองไว้ว่า การสื่อสารขององค์กรทางการเมืองที่มีฐานะเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กับผู้บริโภคในตลาด ได้แก่ สาธารณชน พลเมือง หรือสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยส่งสารสร้างการรับรู้ด้วยการโฆษณา ประชาสัมพันธ์สอดประสานความต้องการและความพึงพอใจด้วยการแลกเปลี่ยนและเติมเต็มความต้องการด้วยการสัญญาเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเมือง Wring (2004 อ้างถึงใน Lillerker, 2006) เห็นว่าหัวใจสำคัญของการตลาดทางการเมือง คือ การนำการตลาดมาใช้ในทางการเมืองเพื่อให้เกิดการสนับสนุนผูกพันกับผู้บริโภคและช่วยให้จัดการกับข้อเสนอของตนในฐานะตราสินค้าที่ต้องดำเนินการแบบระยะยาวมากกว่าการจูงใจระยะสั้นสรุปได้ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นบุคคลที่เปรียบเสมือนผลิตภัณฑ์หรือสินค้าขององค์กรทางการเมืองที่มาพร้อมกับนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นและการตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยนโยบายพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวจะเข้าสู่ระบบการบริหารจัดการนโยบายและแผนงานผลักดันออกมาเป็นรูปธรรม ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องอาศัยกลไกกองงานประชาสัมพันธ์องค์กรหรือสื่อสารองค์กรเพื่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เผยแพร่

ข้อมูลข่าวสารและผลดำเนินงานต่าง ๆ ในช่องทางสื่อสารทั้งรูปแบบสื่อ
ดั้งเดิม เช่น วารสาร ป้ายโฆษณา เป็นต้น และสื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก
เว็บไซต์ ไลน์ OA เป็นต้น ซึ่งเป็นที่ได้รับความนิยมและมีผู้ใช้กันมาก
รวมถึงใช้ทักษะการสื่อสารในสร้างภาพลักษณ์ของตนเองไปสู่ประชาชน
โดยตรง ทั้งยังต้องรวบรวมความคิดเห็น ตรวจสอบความพึงพอใจจาก
ประชาชน การตอบสนองนโยบายพัฒนาท้องถิ่นและการแก้ปัญหาต่าง ๆ
เพื่อให้เกิดความร่วมมือสนับสนุน เชื่อมั่น ศรัทธา และความนิยมทาง
การเมืองของตนอย่างยาวนานต่อเนื่อง

ผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 78 กฎหมายที่ภาครัฐบาล
ส่วนกลางได้มอบอำนาจและหน้าที่ให้ไว้ในการจัดสรรทรัพยากร การทำ
ประโยชน์ให้กับประชาชน และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในเขตพื้นที่การปกครอง
ท้องถิ่นของตนเอง ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี
และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (สิงห์ สิงห์ขจร, 2560) โดยผู้บริหาร
ท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการและการ
แก้ปัญหาของประชาชนด้วยความเท่าเทียมยึดถือหลักธรรมาภิบาลในการ
บริหารงานอย่างสุจริต รวมถึงการใช้อำนาจและหน้าที่ในการสร้างความนิยม
ทางการเมืองให้เกิดความเสียหายต่อประเทศและประชาชน (ถิรวดี บุรีกุล,
ปัทมา สุบกัมปัง, สติธร ชนานิธิโชติ และจารุวรรณ กาบซ้อน, 2558) สรุปได้ว่า
ผู้บริหารท้องถิ่นได้รับฉันทามติจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ
มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายจากการกระจายอำนาจของภาครัฐบาล
ส่วนกลางสู่การบริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อการบริหารองค์กรในการ

จัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นให้ก่อเกิดประโยชน์สูงสุด และยกระดับขีดความสามารถขององค์กร ตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยความเท่าเทียมและยึดถือหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานอย่างสุจริต

จากทัศนะความคิดของนักวิชาการข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองมีความสำคัญในการไหลของข้อมูลข่าวสารและเป็นกระบวนการสื่อสารที่สามารถเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรทางการเมือง สื่อมวลชน สื่อออนไลน์ และประชาชนเข้าด้วยกัน ซึ่งองค์กรทางการเมืองจะสร้างนโยบายและภาพลักษณ์ไปสู่ประชาชนด้วยรูปแบบการสื่อสารทางการเมืองการตลาดทางการเมืองโดยอาศัยวิธีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าของตน ได้แก่ นโยบาย หรือตัวบุคคลให้เข้าถึง ยอมรับ ชื่นชม ศรัทธา เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจสนับสนุนและเลือกสนับสนุนให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่นต่อไป

ดังนั้น ตามทัศนะผู้เขียนจึงเห็นว่า ผู้บริหารท้องถิ่นขณะดำรงตำแหน่งผู้บริหารองค์กรนอกจากจะต้องใช้ทักษะการสื่อสารที่เชี่ยวชาญเป็นเครื่องมือในการบริหารชี้แนะ สั่งการ และแนะนำในฐานะผู้บริหารสูงสุดขององค์กรแล้วจะต้องให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ขององค์กรและภาพลักษณ์ทางการเมืองของตนด้วย จึงกล่าวได้ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นและองค์กรเป็นเหมือนภาพลักษณ์ที่แยกออกจากกันไม่ได้ โดยกองงานประชาสัมพันธ์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จะต้องประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลดำเนินงานต่าง ๆ และความคืบหน้าในการแก้ปัญหาของประชาชนสู่สาธารณะให้รับรู้โดยทั่วไปอย่างทั่วถึงและจะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้นผู้เขียนจึงตระหนักถึงการสื่อสารทางการเมืองและการตลาดทางการเมืองเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำองค์ความรู้มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับองค์กรท้องถิ่น

ปกครองของตนให้ก่อเกิดประโยชน์กับประชาชน สังคม เศรษฐกิจของท้องถิ่นให้พัฒนาก้าวหน้า และนำไปสู่ความไว้วางใจ ความนิยม เชื่อมแน่น ศรัทธา และการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองของตน

2. ภาพลักษณ์ผู้บริหารองค์กรและนโยบายพัฒนาท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่นถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มาจากองค์กรทางการเมืองตั้งแต่ถูกคัดสรรเป็นผู้สมัครควบคู่กับนโยบายต่าง ๆ ก่อนการเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารองค์กรที่มาจากการเลือกตั้งโดยฉันทมติของประชาชน แต่อย่างไรก็ตามจะต้องรักษาความเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเมืองของตนไว้ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับและมีความนิยมทางการเมืองควบคู่กันไปด้วย Gregory และ Wiechmann, 1991 (อ้างในถึง อริสา เหล่าวิชยา, 2556) แสดงทัศนะไว้ว่า การสร้างภาพลักษณ์จะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสร้างบทบาทที่สำคัญในการสร้างการรับรู้และการยอมรับให้เกิดอิทธิพลทางความคิดต่อกลุ่มเป้าหมายรวมถึงประชาชน เพื่อให้ร่วมการสนับสนุน ส่งเสริมนโยบาย และความร่วมมือในการทำงานร่วมกับองค์กร อย่างไรก็ตามผู้บริหารท้องถิ่นมีสถานภาพเป็นบุคคลที่จะต้องรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรและภาพลักษณ์ของตนเองที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ในทางการเมือง ซึ่งความรู้สึกลึกซึ้งและทัศนคติของประชาชนที่มีความแตกต่างกันในการรับรู้ข่าวสารที่มีอิทธิพลมาจากการบริหารงานและการดำเนินงานขององค์กรเกี่ยวข้องกับผู้คนที่อยู่ภายในและนอกองค์กร รุ่งรัตน์ ชัยสำเริง (2549); ชัยนันท์ นันทพันธ์ (2534) ได้กล่าวถึงว่า ภาพลักษณ์บุคคลที่ประชาชนมีความรู้สึกที่ดีต่อบุคคลขึ้นอยู่กับ

ประสบการณ์หรือการได้รับข่าวสารของแต่ละคนและสามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอ Cwalina, Falkowski and Newman, 2015 (อ้างในถึงนันทพร วงษ์เชษฐา, 2562) กล่าวเสริมว่า ภาพลักษณ์บุคคลนั้นสามารถประกอบสร้างขึ้นมาหรือเปลี่ยนแปลงให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อความรู้สึกในเชิงบวกและมีอิทธิพลต่อประชาชนได้อีกด้วย

ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีทัศนะและสรุปว่า ภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่นและนโยบายพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสร้างและคัดสรรเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยอาศัยกระบวนการสื่อสารสร้างการรับรู้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายและประชาชนเพื่อมุ่งหวังให้ได้การสนับสนุนและส่งเสริมฉะนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องรักษาและสร้างภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ของตนเอง ได้แก่ 1) ภาพลักษณ์องค์กรด้านนโยบายพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองและแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ 2) ภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่นด้านการมีคุณสมบัติความเป็นภาวะผู้นำ บุคลิกภาพ การวางตนที่เหมาะสม รวมถึงความเป็นผู้นำองค์กร โดยผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ของตนเองในเชิงบวกต่อสาธารณะชนอยู่เสมอเพื่อให้มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของประชาชนที่ก่อให้เกิดความร่วมมือ ความนิยม เชื่อมั่น ศรัทธาและสนับสนุนนโยบายต่าง ๆ รวมถึงการดำเนินงานกิจการทางการเมืองอย่างราบรื่น

3. รูปแบบการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น

การสื่อสารถือเป็นการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อเท็จจริง สร้างความรับรู้และเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยมีการจำแนกออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การสื่อสารแบบทางเดียวซึ่งผู้ส่งสารกระทำการสื่อสารโดยปราศจากการป้อนกลับจากผู้รับสาร และการสื่อสารแบบสองทางซึ่งผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถจะโต้ตอบสนองต่อกันได้ (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว, 2564) ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยให้หน่วยงานที่ตนปกครองจะต้องกระทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนและมีสิทธิเข้าถึงข่าวสารของหน่วยงานรัฐเพื่อความโปร่งใสในการทำงาน ช่วยสนับสนุนแก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (สุภาภรณ์ ศรีดี, 2564) ในส่วนของ การตลาดทางการเมืองที่ประยุกต์ใช้กับรูปแบบการสื่อสารทางการเมืองมี ลักษณะแบบการตลาดแบบผลักดันที่เป็นการสื่อสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายและบุคคลทางการเมืองอาศัยกลไกกระบวนการสื่อสารตามหลักการสื่อสารขององค์กร และแบบการตลาดแบบจูงใจเป็นการรณรงค์ผ่านสื่อมวลชน เป็นหลัก (Collins, 2002; Newman, 1999) ในทัศนะของ อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว (2564) การใช้การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการในการปกครองท้องถิ่น จะต้องใช้สื่อในการจูงใจหลากหลายรูปแบบเพื่อสื่อความหมายถ่ายทอด ความคิดไปยังกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือ บริการ โดยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องอาศัยบูรณาการเครื่องมือในการสื่อสารการตลาดทางการเมืองเพื่อช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การตลาดแบบ ผลักดันซึ่งเป็นการใช้การสื่อสารประชาสัมพันธ์ขององค์กรโดยตรงในการ

เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการลงพื้นที่ของผู้บริหารในบริบทสังคมต่าง ๆ เพื่อพบปะรวมถึงการสัมผัสกับปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง และการตลาดแบบจูงใจอาศัยหลักการณรงค์ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนเป็นหลัก ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อมวลชนรูปแบบสื่อออนไลน์เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและเป็นช่องทางที่เข้าถึงประชาชนจำนวนมาก

ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีทัศนะและข้อสรุปว่า ผู้บริหารท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารองค์กรและในทางการเมืองควบคู่กันโดยการใช้รูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการขององค์กรและการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการในบริบทของสังคมเพื่อมุ่งหมายที่จะถ่ายทอดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย ผลดำเนินงาน การแก้ปัญหา และรวมถึงภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ของตน โดยจะต้องบูรณาการการสื่อสารองค์กรปกครองท้องถิ่นผนวกกับการสื่อสารการตลาดทางการเมืองเข้าด้วยกันในรูปแบบการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น มีดังนี้

1) รูปแบบการตลาดแบบผลักดัน ประกอบด้วย การสื่อสารที่เป็นทางการการเกี่ยวกับนโยบาย ผลดำเนินงาน การแก้ปัญหา และรวมถึงภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่น โดยอาศัยกลไกกระบวนการสื่อสารตามหลักการสื่อสารขององค์กร ซึ่งในปัจจุบันช่องทางการสื่อสารในการเผยแพร่ข่าวสารในระดับท้องถิ่นเพื่อให้เข้าถึงประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น วารสาร ป้ายประกาศ รถแห่ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น และสื่อออนไลน์ ได้แก่ เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น ในขณะที่การสื่อสารที่ไม่เป็นทางเป็นกรลงพื้นที่ของผู้บริหารท้องถิ่นในบริบทสังคมต่าง ๆ เช่น

งานประเพณี งานบวช งานแต่ง งานบุญ และเวทีสาธารณะ เป็นต้น เพื่อพบปะประชาชนรับเรื่องราวร้องทุกข์หรือความต้องการต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการประเมินในด้านการบริหารงานต่าง ๆ และความนิยมทางการเมืองของตนได้อีกด้วย

2) รูปแบบการตลาดแบบจูงใจ โดยอาศัยการรณรงค์ผ่านสื่อมวลชนในแขนงต่าง ๆ เพื่อให้กระจายข่าวสารในวงกว้างยิ่งขึ้น ในส่วนของสื่อมวลชนจะต้องมีลักษณะเป็นทางการและมีจรรยาบรรณรับผิดชอบในการนำเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมาและมีความเป็นกลางต่อข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุชุมชน โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันไม่เป็นที่นิยมการติดตามข่าวสารจากช่องทางของสื่อมวลชนดังกล่าวมากนัก จึงทำให้สื่อมวลชนดังกล่าวได้มีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การติดตามข่าวสารของประชาชนผ่านระบบสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก และทำการผลิตข่าวสารป้อนในระบบเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา ซึ่งในส่วน of กองงานประชาสัมพันธ์สื่อสารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะอาศัยสื่อมวลชนในแขนงต่าง ๆ ในการกระจายข่าวสารในภารกิจที่มีความต้องการ of ประชาชนจำนวนมาก ทั้งด้านการแก้ปัญหา ภาวะวิกฤติ ข้อเท็จจริง และการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรจำนวนมาก

ทั้งนี้ การสื่อสารรูปแบบการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายและวิธีการกระตุ้นประชาชนหรือผู้รับสารให้เกิดความสนใจเพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อการรับรู้ข่าวสารนั้น ๆ โดยอาศัยทักษะความชำนาญของผู้ที่กระทำการส่งสาร เนื้อหา รูปแบบ

ช่องทาง พฤติกรรมและบริบทอื่น ๆ ร่วมด้วย ได้แก่ ความรวดเร็วถูกต้องและ การเข้าถึงของประชาชนหรือผู้รับสารนั้น ๆ

4. วิธีปฏิบัติการการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น

การสื่อสารของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จใน กระบวนการพัฒนาท้องถิ่นที่ส่งผลกับการตัดสินใจและพฤติกรรมให้การ สนับสนุนทั้งภายในองค์กร ภายนอกองค์กร เครือข่าย ประชาชน และผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียก่อให้เกิดการพัฒนาต่อยอดและประโยชน์ไปสู่การพึ่งพา รวมถึง การสร้างภูมิคุ้มกันพร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมี ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นจึงต้องให้ความสำคัญกับดำเนินการวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรควบคู่กับบริบทท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และ เป็นที่ทราบกันดีว่าผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือใน การบริหารองค์กรในรูปแบบเป็นทางการเพื่อถ่ายทอดและนำเสนอนโยบาย การพัฒนาท้องถิ่นและภาพลักษณ์ของตน และรูปแบบแบบไม่เป็นทางการซึ่ง จะกระทำการสื่อสารในลักษณะการลงพื้นที่พบปะประชาชนและการเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ตามบริบทสังคมท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมีบทบาทและ ภาระหน้าที่ของที่ต้องพึงกระทำ (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว, 2564) จากแนวคิด ของ Collins (2002); Newman (1999) ที่ได้ประยุกต์การตลาดทางการเมืองที่ไม่ กล่าวถึงการแสวงหาผลกำไรได้นำไปสู่วิธีการสื่อสารการตลาดทางการเมืองที่ สามารถปรับเปลี่ยนยุทธวิธีการสื่อสารแพร่หลายในปัจจุบัน Berlo (1960)

กล่าวว่า วิธีปฏิบัติการการสื่อสารมีอยู่ภายใต้กระบวนการสื่อสารที่ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ข้อมูลข่าวสาร ช่องทางการส่ง และผู้รับสารเป็นสำคัญ บุชบา หินเธาว์ (2560) กล่าวถึง ยุทธวิธีการสื่อสารที่สามารถช่วยให้ประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อทำให้เกิดการบริหารจัดการการสื่อสารตามเป้าประสงค์ โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะทางประชากร และคุณลักษณะต่าง ๆ
- 2) การออกแบบสารที่สร้างสรรค์ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาเพื่อสื่อความหมายจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารให้เกิดความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร
- 3) การใช้สื่อ ประกอบด้วย (1) การใช้สื่อผสมที่มีความหลากหลายเพื่อสร้างการสื่อสารให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด เช่น สื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ (2) การใช้สื่อท้องถิ่นในการถ่ายทอดการสร้างความรู้และการสื่อความหมายในบริบทความเป็นท้องถิ่นโดยการใช้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น นั้น ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย การรับฟังความคิดเห็น (3) การใช้สื่อกิจกรรมในการสร้างความร่วมมือโดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อกระตุ้นการรับรู้ ซึ่งสื่อกิจกรรมอาจดัดแปลงปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ เช่น การจัดกิจกรรมตามวันสำคัญ กิจกรรมรณรงค์ด้านต่าง ๆ การทำกิจกรรมประชาคมและข้อเสนอแนะ และ
- 4) การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของเข้ามามีความคิด ตัดสินใจ การวางแผนดำเนินงาน ร่วมประเมินตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบร่วมกัน อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว (2564) กล่าวว่าสรุปว่า การใช้การสื่อสารมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องดำเนินการ

วางแผนกิจกรรมพร้อมกับการวางแผนเป้าหมายควบคู่กับการใช้การสื่อสารมาช่วยขับเคลื่อนและคำนึงถึงบริบทท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่ด้วย

ดังนั้นผู้เขียนจึงมีทัศนะและข้อสรุปว่า วิธีการปฏิบัติการสื่อสารของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือในการบริหารงานภายในองค์กรในการสื่อสารนโยบายและผลดำเนินงานเพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ของตนเองด้วยกระบวนการสื่อสารภายในองค์กรและบริบททางสังคมของผู้บริหารท้องถิ่นผ่านช่องทางการนำเสนอรูปแบบต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน โดยวิธีการสื่อสารตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะต้องคำนึงถึงเทคนิคทางการตลาดที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การสื่อสารให้ทันสมัยตามบริบทและพฤติกรรมของประชาชนเป็นสำคัญเพื่อให้สารนั้นถึงประชาชนในพื้นที่ เกิดการรับรู้ ยอมรับ และปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของการนำเสนอที่ได้วางแผนเป้าหมายไว้

ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องกำหนดวิธีการสื่อสารหรือสร้างวิธีการสื่อสารที่ผ่านกระบวนการสื่อสารภายในองค์กรและกระบวนการสื่อสารของตนเองเพื่อให้เป็นเครื่องมือช่วยในการเข้าถึงประชาชนในพื้นที่หรือผู้รับสารให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะผู้ส่งสารขององค์กรจะต้องวางแผนงานการสื่อสารองค์กรและของตนเองเพื่อการสร้างการรับรู้ ยอมรับให้ความร่วมมือและปฏิบัติตาม โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะของประชาชนในฐานะผู้รับสารและคุณลักษณะต่าง ๆ ในการรับสารของกลุ่มประชากรต่าง ๆ เพื่อกำหนดการบริหารจัดการการสื่อสารตามวัตถุประสงค์

2) สาร คือ การคัดเลือกข่าวสารในการนำเสนอเข้าสู่กระบวนการการสร้างสรรค์สารที่ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรและผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย รูปแบบแบบสารและเนื้อหาสาร เพื่อให้ตรงความต้องการและพฤติกรรมการบริโภคข่าวสารของประชาชน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสื่อสารและประเภทรูปแบบช่องทางการสื่อสารของประชาชนในพื้นที่ของท้องถิ่นนั้น ๆ

3) ช่องทางสื่อสาร คือ การวางแผนดำเนินงานและการนำเสนอข่าวสาร โดยการเลือกใช้ช่องทางสื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสม สามารถเข้าถึงประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างทั่วถึงแม่นยำและถูกต้อง พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงช่องทางให้ทันสมัยตามบริบทของประชาชนในฐานะผู้รับสารแต่ละท้องถิ่นอยู่เสมอเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในการรับรู้ เกิดความร่วมมือ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนำไปสู่การปฏิบัติตาม

4) การประเมินผู้รับสาร คือ การวางแผนและดำเนินการสำรวจความพึงพอใจทั้งด้านภาพลักษณ์องค์กร ประกอบด้วย ผลดำเนินงานนโยบายต่าง ๆ การให้บริการและงานสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กร โดยการสร้างการมีส่วนร่วมหรือการประเมินการสื่อสารทั้งในรูปแบบร่วมคิด ตัดสินใจ การร่วมรับผิดชอบ การแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ในการรับรู้ข่าวสาร รวมถึงภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่นที่ประชาชนแสดงความรู้สึกหรือพฤติกรรม พูดถึง กล่าวถึง หรือ แสดงกิริยาท่าทางบ่งบอกถึงความพอใจ ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น

5. บทสรุป

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่สูงสุดในการบริหารงานองค์กรที่อาศัยกระบวนการสื่อสารเป็นเครื่องมือทั้งรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการและรูปแบบการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการให้เกิดความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการผลักดันนโยบายต่าง ๆ ให้สำเร็จสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องยึดประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นมีหลักใจความเพื่อการสร้างการมีส่วนร่วมและการตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยความเท่าเทียมโดยจะต้องยึดถือหลักธรรมาภิบาล ฉะนั้นผู้บริหารท้องถิ่นจึงต้องนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ ตามหลักกฎหมายการเผยแพร่สาระ ข่าวสาร และผลดำเนินงานสู่สาธารณะชนอย่างเปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และขณะเดียวกันผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องสร้างความนิยมทางการเมือง เชื่อมมั่น ศรัทธา และรักษาเสถียรภาพทางการเมืองเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างราบรื่นอีกด้วย ผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นและความสำคัญทั้งในแง่การสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรและภาพลักษณ์ทางการเมืองของตนเอง โดยอาศัยช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการขององค์กรหรือกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อสื่อสารถึงประชาชนหรือผู้รับสารเป็นหลัก และช่องทางการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการในรูปแบบกิจกรรมวัฒนธรรม ประเพณีในบริบทสังคมของแต่ละพื้นที่

ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญทั้งกระบวนการการสื่อสารขององค์กร และกระบวนการสื่อสารทางการเมืองในการนำเสนอสาระ ข่าวสาร ผลดำเนินงานต่าง ๆ ไปสู่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการสื่อสารการตลาด

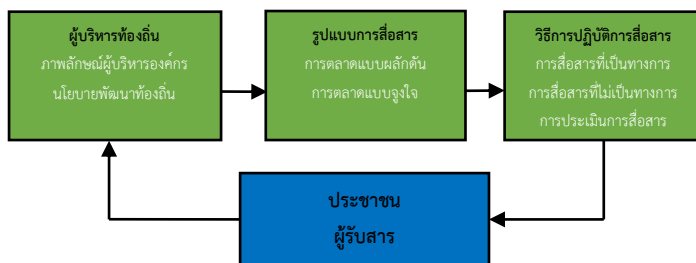
ทางการเมืองที่ได้นำรูปแบบการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ที่ไม่แสวงหาผลกำไร เพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารทางการเมือง โดยผู้บริหารท้องถิ่นสื่อสารผ่านกองงานประชาสัมพันธ์สื่อสารขององค์กรและการสื่อสารด้วยตนเอง ซึ่งมีหลักการสำคัญที่เป็นหัวใจในการสื่อสารที่สร้างความผูกพัน ให้การสนับสนุน ก่อให้เกิดความนิยมขึ้นชอบแบบระยะยาวมากกว่าการจูงใจแบบระยะสั้น โดยผู้บริหารท้องถิ่นสามารถนำหลักการตลาดทางการเมืองมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารได้ ดังนี้

1) ภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่นและนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นเปรียบเหมือนผลิตภัณฑ์ขององค์กรทางการเมืองที่ให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคมีความสนใจและเรียกใช้ ฉะนั้นผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรด้วยนโยบายและการแก้ปัญหาสร้างความประทับใจแก่ประชาชนในพื้นที่นั้น ทั้งยังต้องรักษาภาพลักษณ์ของตนด้วยการสร้างการรับรู้เพื่อก่อให้เกิดอิทธิพลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นที่ยอมรับ เกิดความร่วมมือการให้การสนับสนุนต่าง ๆ นิยมชมชอบ เชื่อมั่น ศรัทธาให้เกิดขึ้น

2) รูปแบบการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น จะต้องคำนึงถึงการสื่อสารขององค์กรและในทางการเมืองควบคู่กัน ฉะนั้น กระบวนการสื่อสารและการจัดการการบริหารข่าวสารต่าง ๆ มีความจำเป็นที่จะต้องบูรณาการการสื่อสารขององค์กรกับทางการเมืองเข้าด้วยกัน ประกอบด้วย รูปแบบการตลาดแบบผลักดันที่อาศัยกลไกตามหลักการสื่อสารขององค์กร ช่องทางสื่อสารและเครื่องมือสื่อสารขององค์กรในการนำเสนอ และรูปแบบการตลาดแบบจูงใจที่อาศัยการกระจายข่าวสารผ่าน

สื่อมวลชนในแขนงต่าง ๆ ทั้งสื่อดั้งเดิม เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยูทูบชน โทรทัศน์ เป็นต้น และสื่อมวลชนในรูปแบบสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เฟซ เพซบุ๊ก เป็นต้น เพื่อต้องการส่งข่าวสารเข้าถึงประชาชนจำนวนมากหรือตามภารกิจที่จำเป็น

3) วิธีการปฏิบัติการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารเป็นทางการ และการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ โดยผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องมีความตระหนักถึงวิธีการสื่อสารเพื่อให้เกิดการรับรู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการสร้างความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชนในเชิงบวกและจะต้องยึดหลักองค์ประกอบของการสื่อสารในการกำหนดวิธีการสื่อสารหรือสร้างกระบวนการสื่อสารภายในองค์กร และการสื่อสารของตนเอง ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนเพื่อวางแผนกำหนดกระบวนการการสื่อสารในการนำเสนอให้ตรงกับความต้องการพฤติกรรมการบริโภคข่าวสารของประชาชน ช่องทางสื่อสารในการนำเสนอที่มีความหลากหลาย เหมาะสม แม่นยำ รวดเร็ว ถูกต้องเพื่อให้เนื้อหา สาระข่าวสารสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์การสื่อสาร และการประเมินการรับรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประเมินได้ทั้งก่อนและหลังการรับรู้ข่าวสารหรือการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อนำผลการประเมินการสื่อสารไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขในลำดับต่อไป

ภาพที่ 1 แสดงหลักการตลาดทางการเมืองมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารของ
ผู้บริหารท้องถิ่น

การสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการนำหลักการ 4Ps ทางการเมืองมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นส่วนของราชการมาปรับใช้ในการสื่อสารของผู้บริหารท้องถิ่น ขณะดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้บริหารองค์กรสูงสุดขององค์กรที่จะต้องสร้างภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ของตนในทางการเมืองในขณะเดียวกัน ประกอบด้วย ภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่น และนโยบายท้องถิ่น โดยผู้บริหารท้องถิ่นสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดทางการเมือง ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

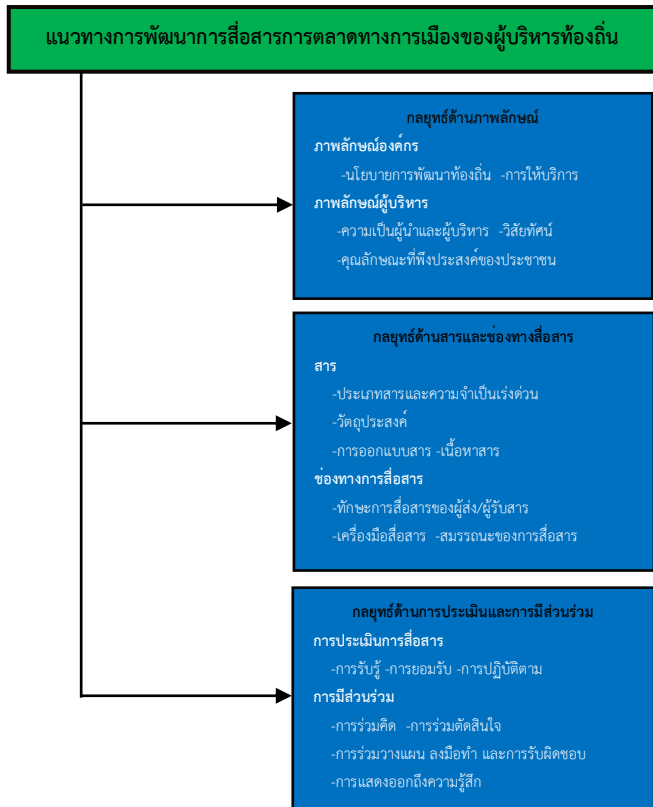
1) กลยุทธ์ด้านภาพลักษณ์ เป็นที่ทราบกันดีว่าภาพลักษณ์องค์กรและภาพลักษณ์ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นภาพลักษณ์ที่แยกออกจากกันไม่ได้ ซึ่งในการตลาดทางการเมืองเปรียบเสมือนผลิตภัณฑ์หรือสินค้าและกระบวนการสื่อสารอยู่ในฐานะผู้ส่งสารที่ต้องนำเสนอข้อมูลข่าวสาร นโยบายผลดำเนินงานต่าง ๆ ไปสู่ประชาชนหรือผู้รับสารอย่างทั่วถึง โดยอาศัยการ

ประชาสัมพันธ์สื่อสารขององค์กรที่จะต้องมีหน่วยงานสื่อสารองค์กรอย่างเป็นรูปธรรม เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย และบุคลากรที่มีความชำนาญ และในส่วนของผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร และการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างแก่บุคลากรภายในองค์กรและประชาชน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ มีจิตใจที่เข้มแข็ง เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีศักยภาพทางการบริหาร และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของประชาชนในพื้นที่

2) กลยุทธ์ด้านสารและช่องทางสื่อสาร ประกอบด้วย การสื่อสารองค์กรจะต้องดำเนินการคัดแยกประเภทสารสาระต่าง ๆ ตามความจำเป็นเร่งด่วน และความสำคัญในการนำเสนอผ่านการออกแบบสาร เนื้อหาสารที่เข้าใจง่าย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อนำเข้าสู่ช่องทางการสื่อสารถึงประชาชนหรือผู้รับสารโดยคำนึงถึงคุณลักษณะของประชาชนในฐานะผู้รับสารเป็นสำคัญ และในส่วนของผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องมีทักษะในการสื่อสารและใช้เครื่องมือในสื่อสารที่มีความจำเป็นในการบริหารงานองค์กรและการส่งข่าวสารต่าง ๆ ถึงประชาชนในพื้นที่ได้ และจะต้องเสริมสร้างสมรรถนะการสื่อสารทางด้านการพูด การฟัง การนำเสนอ และการโน้มน้าวใจประชาชนหรือผู้รับสารให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้

3. กลยุทธ์ด้านการประเมินและการมีส่วนร่วม เป็นขั้นตอนในการติดตามผลการสื่อสาร การดำเนินงานการสื่อสาร และการสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกิจกรรมของผู้บริหารท้องถิ่นตามบริบทประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ที่ส่งผลในการรับรู้ ความคิด ความรู้สึกของประชาชนหรือผู้รับ

สารให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ และหากไม่เป็นตามวัตถุประสงค์จะต้องมีวิธีการแก้ไขปรับปรุงดำเนินการอย่างไร

ภาพที่ 2 แสดงแนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดทางการเมืองของผู้บริหารท้องถิ่น

6. เอกสารอ้างอิง

- ชนินธร ม้าทอง. (2560). “แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง (Political Communication Concept)”. *วารสารคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2(1), 163-167.
- ชัยนันท์ นันทพันธ์. (2534). *การสื่อสารสถาบันกับการสร้างภาพพจน์ : กรณีศึกษาการเคหะแห่งชาติ, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- ถวิลวดี บุรีกุล, ปัทมา สุภก่าป้ง, สติธร ธนานิธิโชติ และจารุวรรณ กาบซ้อน. (2558). *สาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูป. เอกสารประกอบการสัมมนาในโครงการ “การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างรัฐธรรมนูญ”*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- นันทพร วงษ์เชษฐา. (2564). *การสื่อสารทางการเมือง, ปทุมธานี, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- บุษบา หินเอวาร์. (2560). *การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ปฐมาพร เนตินันท์. (2566). *การตลาดเพื่อการเมืองกับประชาธิปไตยในยุคมวลชน: ศึกษาเฉพาะกรณีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2565, จาก https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/epaper/may_july2010/pdf/page86.pdf

- ยุทธพร อิศรัมย์. (2561). แนวคิดการสื่อสารทางการเมือง. ใน *ชุดวิชาการวิเคราะห์การเมือง* (หน่วยที่8). (น.6-7), นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่งรัตน์ ชัยสำเร็จ. (2549). *การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ ลำพาย. (2561). แนวคิดและกระบวนการสื่อสารทางการเมือง. ใน *การสื่อสารทางการเมือง*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สิงห์ สิงห์ขจร. (2560). *การสื่อสารเพื่อสร้างค่านิยมของผู้บริหารทางการเมืองท้องถิ่น*. [ปริญาดุขภูภักต]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภาภรณ์ ศรีดี. (2564). *กฎหมายและจรรยาบรรณการสื่อสารสำหรับผู้บริหารทางการเมือง*. กรุงเทพฯ: จรัสสนทวงศ์การพิมพ์.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2559). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ระเบียงทอง.
- อริสา เหล่าวิชา. (2556). ภาพลักษณ์นักการเมือง. *วารสารนักบริหาร*. 33(2), 58.
- เอกกร มีสุข. (2562). รูปแบบการสื่อสารผลดำเนินงานตามนโยบายพัฒนาท้องถิ่นด้วยเพชภูักของเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์นิตเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว. (2564). *นิเทศศาสตร์นวัตกรรมท้องถิ่น*. ปทุมธานี:
นาคร.

Collins, N. (2002). *Considerations on Marketing Analysis for
Political Parties*.

Lillerker, D. G. (2006). *Keys Concepts in Political Communication*.
Thousand Oaks. California: Sage.

Newman, B. I. (1999). *The mass marketing of political, democracy
in the age of manufactured images*. London: Sage.

ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการบังคับใช้
กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
IMPACT AND SOLUTION FROM THE ENFORCEMENT OF
SECURITY LAW IN THE THREE SOUTHERN BORDER
PROVINCES

ชญาณิษฐ์ บุญชู¹, พันธิตรา มากทอง² และฮาซันอักริม ดงนะแดง^{3*}
Chayanit Bunchoo¹, Pantitra Makthong²,
and Hasan Akrim Dongnadeng^{3*}

Received date: September 29, 2023

Revised date: December 27, 2023

Accepted date: December 27, 2023

¹⁻² นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

* Corresponding author, E-mail: arsun.do@psu.ac.th

บทคัดย่อ

ปัญหาความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้มีการนำกฎหมายพิเศษมาใช้ในพื้นที่ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนำเสนอแนวทางการแก้ไข ปัญหาจากผลกระทบของกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า การบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงทั้งสามฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.2551 ซึ่งเป็นเครื่องมือของอำนาจพิเศษที่ใช้จัดการปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ มีผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนมากกว่ากฎหมายทั่วไปและขัดต่อหลักนิติธรรม เช่น การถูกจับกุมโดยไม่ต้องมีหมายศาล การถูกกักตัวไว้นานขึ้นโดยไม่อยู่ในอำนาจตรวจสอบขององค์กรศาล หรือการอยู่ภายใต้อำนาจทหารแทนอำนาจพลเรือน แนวทางในการแก้ไข คือต้องปรับโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีอำนาจหลักเหนือฝ่ายทหาร ตลอดจนรัฐต้องมีมาตรการส่งเสริมการปฏิบัติงานที่รองรับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ควรมีการทบทวนกระบวนการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงให้สอดคล้องกับความจำเป็นที่เป็นอยู่จริงในพื้นที่เป็นสำคัญ โดยมีเป้าหมายให้พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อยู่ภายใต้กฎหมายปกติและลดปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ได้อย่างจริงจัง

คำสำคัญ : สามจังหวัดชายแดนภาคใต้, กฎหมายความมั่นคง

Abstract

Security problems in the three southern border provinces has led to the use of special laws in the area, which has had an impact on the rights and freedoms of the people. This article aims to study the impact of security laws in the three southern border provinces and propose solutions to address the consequences of these laws. The study found that the enforcement of all three security laws, Martial Law, B.E. 2457 (1914), the Emergency Decree on Public Administration in Emergency Situations, B.E. 2458 (2005), and the Internal Security Act, B.E. 2551 (2008), which are instruments with special powers used to manage problems of unrest in the region, has had a significant impact on the fundamental rights and freedoms of the people beyond ordinary laws and has violated legal principles. This inclusively allows individuals to be detained without a court order, extended in detention without judicial jurisdiction, or placed under military jurisdiction instead of civilian powers. The proposed solution is to restructure the responsible agencies and empower those with primary authority over the military, as well as implement measures to promote activities supporting the protection of rights and human security. There should be a review of the law enforcement process to align it with the actual

needs of the area, with the goal of bringing the three southern border provinces under ordinary laws and genuinely reducing unrest in the area.

Keywords: Three southernmost provinces, Security laws

1. บทนำ

พื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็นจังหวัดชายแดนทางภาคใต้ของประเทศไทย ประชากรร้อยละ 80 เป็นคนเชื้อสายมลายู นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับชาวมลายูทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่จึงมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับศาสนาอิสลาม และมีความแตกต่างจากวัฒนธรรมหลักของคนไทยโดยส่วนใหญ่ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมและบริบทที่มีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น ทั้งในแง่ของความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงการเกิดสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน แม้แต่การดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ก็จำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาการบริหารงานให้มีทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและบริบทด้านพื้นที่ที่เปลี่ยนแปลงไป (ชินีเพ็ญ ศรีชัย, 2561; ดนุวิศ สุวรรณวงศ์ และคณะ, 2560; นิเพาซาน วาบา, 2561; วันพิชิต ศรีสุข, 2565; สุปราณี ธรรมพิทักษ์, 2561)

ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน ถือเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน ภาครัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ ได้พยายามดำเนินการแก้ไขปัญหตามกรอบนโยบายมา หลายฉบับ แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไปได้ เป็นเพียงการ ลดความรุนแรงของสถานการณ์ได้ในบางช่วง ทั้งนี้พบว่าเครื่องมือสำคัญของ รัฐบาลอดีตถึงปัจจุบันที่รัฐใช้ในการแก้ไขปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ นโยบาย มาตรการ กฎหมายพิเศษ (สุปราณี ธรรมพิทักษ์, 2561) โดยเครื่องมือดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของ บริบทด้านความมั่นคงทั้งภายใน และภายนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริบทความมั่นคงภายในประเทศ ได้แก่ การเคลื่อนไหวอันก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ การบ่อนทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ ความขัดแย้ง ของผู้คนภายในประเทศ ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจน ความไม่เชื่อมั่นในการบริหารประเทศตามหลักนิติธรรม (มานิชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

กฎหมายความมั่นคงภายใต้บริบทดังกล่าว เป็นกฎหมายที่มี รูปแบบของการที่รัฐใช้อำนาจในการจัดการกับสถานการณ์พิเศษหรือปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในรัฐ ในยามที่กฎหมายปกติทั่วไปไม่อาจจัดการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้เหตุผลเบื้องหลังของกฎหมายความมั่นคงคือความ ต้องการที่จะจัดการกับภัยคุกคามความสงบเรียบร้อยที่เป็นความเสี่ยงต่อการ ดำรงอยู่ของรัฐและสังคม ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญ และจำเป็นต่อรัฐใน สถานการณ์ทางการเมืองอันไม่ปกติ ทำให้รัฐสามารถระงับ ยับยั้ง หรือแก้ไข สถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที อย่างไรก็ตามทันทีที่มีการบังคับใช้เครื่องมือ

ดังกล่าวย่อมส่งผลให้บรรดาภาระเบียบทางการเมืองในภาวะปกติถูกระงับหรือยกเลิกไปชั่วคราวด้วย และถูกแทนที่ด้วยอำนาจพิเศษภายใต้ระเบียบทางการเมืองในสภาวะยกเว้นขึ้นมา การบังคับใช้กฎหมาย ความมั่นคงในฐานะที่เป็นเครื่องมือของอำนาจพิเศษในสภาวะยกเว้นเช่นนี้ มีผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนมากกว่ากฎหมายโดยทั่วไปอย่างยิ่ง เช่น การถูกจับกุมโดยไม่ต้องมีหมายศาล การถูกกักตัวไว้นานขึ้นโดยไม่อยู่ในอำนาจตรวจสอบขององค์กรศาล หรือการอยู่ภายใต้อำนาจทหารแทนอำนาจพลเรือน ยิ่งเมื่อนำมาประกอบกับการพิจารณาถึงการออกแบบกฎหมายความมั่นคงในบริบทของประเทศไทยผ่านกฎหมายความมั่นคงสามฉบับ คือ 1) พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ. 2457 2) พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 3) พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ที่ให้อำนาจอันเบ็ดเสร็จเด็ดขาดแก่รัฐบาลแต่เพียงองค์กรเดียวโดยปราศจากการควบคุมทางการเมืองและทางกฎหมายด้วยแล้ว สภาพเช่นนี้ยิ่งทำให้ประเด็นเรื่องอำนาจรัฐและความรุนแรงที่ลงแก่ประชาชนผ่านกฎหมายความมั่นคงแหลมคมขึ้นไปอีก (ชินีเพ็ญ ศรีชัย, 2561; มาโนชญ์ อารีย์และกัลยา แซ่อั้ง, 2562; ศาสณีย์ ศรศิลป์, 2563)

บทความวิชาการนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาจากผลกระทบของกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐและประชาชนในพื้นที่ต่อไป

2. บริบทพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และอำเภอบางส่วนของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ เทพา นาทวี และสะบ้าย้อย ประชากรในพื้นที่สามจังหวัด มีประมาณ 1.7 ล้านคน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ก็มีประชากรที่นับถือศาสนาพุทธ คริสต์ และมีประชากรหลากหลายเชื้อชาติ เช่น จีนซึ่งในพื้นที่มีการอาศัยอยู่ร่วมกันได้โดยไร้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งสังคมที่อาศัยอยู่ก็สามารถยอมรับซึ่งกันและกัน เคารพในหลักศาสนาของตนเองแต่อยู่ภายในพื้นฐานของการยอมรับได้ ให้เกียรติซึ่งกันและกันมาโดยตลอด ในส่วนของวัฒนธรรมที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละศาสนาในการปฏิบัติและสืบทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ นั้นมีมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งในพื้นที่แห่งนี้ เป็นพื้นที่ที่ผู้คนอาจมองถึงภาพลักษณ์ที่ไม่ปกติ ซึ่งมีหลายปัจจัยในการมองพื้นที่แห่งนี้ แต่มีปัจจัยหนึ่งที่ไม่สามารถมองข้ามไปได้ คือปัจจัยในการบริหารพื้นที่

จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2547 ที่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง จนเกิดการสูญเสียชีวิตผู้คน การแตกสลายของสังคม ครอบครัว และชุมชน รวมทั้งสภาพจิตใจของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ทั้งนี้สำหรับการบริหารพื้นที่ที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นในด้านความมั่นคงเป็นหลัก (ชินีเพ็ญ ศรีชัย, 2561; ดนูวัศ สุวรรณวงศ์ และคณะ, 2560; สุปรานี ธรรมพิทักษ์, 2561; ประพันธ์ สีดำ, 2550) นอกจากนี้การแก้ไขปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญ ซึ่งมีการ

ดำเนินการแก้ไขปัญหาความไม่สงบผ่านการสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่คือ ยุทธศาสตร์ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” การแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์ เพื่อกำหนดหลักการสมานฉันท์มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่อันประกอบด้วย การเปิดเผยความจริง ความยุติธรรม ความพร้อมรับผิด การให้อภัย การเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม สันติวิธี ความทรงจำ จินตนาการ และการยอมรับความเสี่ยงทางสังคมเพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจระหว่างกัน (ชินีเพ็ญ ศรีชัย, 2561)

3. กฎหมายความมั่นคง

กฎหมายความมั่นคง เป็นกฎหมายที่เกิดขึ้นในสภาวะที่บ้านเมืองอยู่ในสถานการณ์ร้ายแรง หรือเกิดสถานการณ์ความไม่สงบที่อาจเป็นอันตรายต่อประเทศหรือประโยชน์สาธารณะของชาติอย่างร้ายแรง เช่น การกบฏ สงครามกลางเมือง ภัยพิบัติสาธารณะ เป็นต้น โดยเห็นว่ากฎหมายที่มีใช้อยู่ทั่วไปในสภาวะปกติ เช่น กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่มีบทบัญญัติให้รัฐมีอำนาจมากพอในการรับมือกับสถานการณ์ร้ายแรงดังกล่าว ทำให้ไม่อาจยับยั้งสถานการณ์ หรือเยียวยาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขเพื่อรักษาความมั่นคง หรือประโยชน์สาธารณะไว้ ทั้งนี้ต้องยอมรับถึงความจำเป็นที่จะให้รัฐมีอำนาจสรรพกำลัง เครื่องมือ และอาวุธในการดำเนินการอย่างเต็มที่และเหมาะสม รวมถึงการยอมรับกันโดยทั่วไปถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการมีกฎหมายพิเศษในสถานการณ์อันไม่ปกติ โดยมอบอำนาจให้รัฐมีและใช้อำนาจได้อย่างกว้างขวาง

เปิดเสรี และสามารถจำกัดสิทธิ เสรีภาพของประชาชนได้มากกว่าสภาวะปกติ (มานิชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

กฎหมายความมั่นคงทั้งสามฉบับ คือ 1) พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 ซึ่งถูกบัญญัติขึ้นตั้งแต่สมัยที่ประเทศไทยยังมีการปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ โดยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารสามารถจับกุมบุคคลใด ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีหมายศาลและสามารถกักตัวบุคคลนั้นไว้ได้เจ็ดวัน โดยไม่จำเป็นต้องนำตัวบุคคลนั้นไปศาล ซึ่งเป็นการแทนที่อำนาจบริหารของฝ่ายพลเรือนโดยหน่วยงานทหาร ตั้งแต่ต้นจนถึงกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีโดยศาลทหาร 2) พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่บังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานทางทหาร ให้มีอำนาจจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพพื้นฐานของประชาชน เช่น เสรีภาพในการรวมกลุ่ม เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการจับกุมบุคคล และควบคุมตัวไว้ได้นานกว่ากฎหมายปกติถึงเจ็ดวัน โดยไม่ต้องนำตัวมาศาลและอาจขยายระยะเวลาการควบคุมตัวได้ถึง 30 วัน และ 3) พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่รวมหลักการสำคัญของกฎหมายในสถานการณ์ฉุกเฉินไว้หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นข้อจำกัดสิทธิเสรีภาพ การปรับโครงสร้างหน่วยงานความมั่นคง การรวมอำนาจด้านความมั่นคง การปลอดจากการตรวจสอบ การใช้อำนาจโดยศาลปกครอง (ชรณพ ชัยสิทธิ์, 2564; มานิชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

กฎหมายความมั่นคงทั้งสามฉบับดังกล่าว มีการนำมาใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน คือ 1) พระราชบัญญัติกฏอัยการศึกพ.ศ. 2457 นำมาใช้เมื่อเกิดสถานการณ์พิเศษที่เกี่ยวข้องกับการจลาจลหรือสงคราม และสถานการณ์พิเศษที่เกี่ยวข้องกับการรัฐประหาร 2) พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินพ.ศ. 2553 นำมาใช้เมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินที่ไม่มีความร้ายแรง ซึ่งมีความจำเป็นต้องแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงโดยเร็ว และอีกรูปแบบหนึ่งคือ สถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการกระทำที่มีความรุนแรง กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สิน และมีความจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหาให้ยุติลงโดยเร็ว (ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา, 2563; มาโนชญ์ อารีย์ และ กัลยา แซ่อึ้ง, 2562) และ 3) พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 นำมาใช้เมื่อเกิดสถานการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร แต่ยังไม่มีความจำเป็นต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน และเหตุการณ์นั้นมีแนวโน้มที่จะมีอยู่ต่อไปเป็นเวลานาน (พนารัตน์ มาศมาตล, 2551; มาโนชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562) ซึ่งกฎหมายความมั่นคงทั้งสามฉบับได้มีการบังคับใช้ในพื้นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการให้อำนาจพิเศษแก่เจ้าหน้าที่รัฐนอกเหนือไปจากกฎหมายปกติ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญและเปรียบเทียบความแตกต่างได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบสาระสำคัญกฎหมายความมั่นคง

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎัยการศึกษา พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
การบังคับใช้ กฎหมาย	เจ้าหน้าที่ฝ่าย ทหารมีอำนาจ เหนือเจ้าหน้าที่ ฝ่ายพลเรือนใน ส่วนที่เกี่ยวกับ การยุทธ การ ระงับ และการ ปราบปราม แต่ ศาลพลเรือน ยังคงมีอำนาจ พิจารณาคดีได้ ตามปกติ เว้น แต่คดีที่อยู่ใน อำนาจของศาล อาญาศึก	อำนาจหน้าที่ ของรัฐมนตรีทุก หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับ การอนุญาต สั่ง การ บังคับ บัญชา หรือช่วย ในการป้องกัน แก้ไข ปราบปราม ระงับ ยับยั้งใน สถานการณ์ ฉุกเฉินหรือ ช่วยเหลือ ประชาชน โอน	ให้กอง อำนาจการ รักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ทำหน้าที่กำกับ ติดตาม เร่งรัด หน่วยงานของ รัฐและ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ดำเนินการไป ตามแผนที่ กำหนด เช่น การจัดทำ แผนการเสนอ

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎอัยการศึก พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
		มาเป็นอำนาจ ของ นายกรัฐมนตรี เป็นการ ชั่วคราว	ต่อ คณะกรรมการ และมีอำนาจสั่ง ให้เจ้าหน้าที่ของ รัฐซึ่งมี พฤติการณ์ว่าจะ เป็นภัยต่อความ มั่นคงภายใน ออกจากพื้นที่
เหตุในการ บังคับใช้ กฎหมาย	เหตุการณ์ จลาจลหรือ สงคราม ซึ่งมี ความจำเป็นที่ จะต้องรักษา ความสงบ เรียบร้อย	เหตุการณ์ที่ กระทบต่อ ความสงบ เรียบร้อยของ ประชาชน หรือ อาจทำให้ ประเทศตกอยู่	เหตุการณ์ที่ กระทบต่อความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่มี ความจำเป็น ต้อง ประกาศ

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎอัยการศึก พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
		ในภาวะคับขัน หรือมีการ กระทำความผิด เกี่ยวกับการก่อ การร้าย	สถานการณ์ ฉุกเฉิน และเป็น เหตุการณ์อันมี แนวโน้มที่จะมี อยู่ต่อไป
ผู้มีอำนาจ หน้าที่และ ขอบเขตของ การบังคับใช้ กฎหมาย	เจ้าหน้าที่ฝ่าย ทหารมีอำนาจ ในการค้นทุกสิ่ง ไม่ว่าเวลาใด ทั้งสิ้น รวมถึงมี อำนาจที่จะ เกณฑ์พลเมือง ยานพาหนะ เสบียงอาหาร เพื่อช่วยใน ราชการทหาร มี	นายกรัฐมนตรีมี อำนาจออก ข้อกำหนดห้าม บุคคลใดออก นอกเคหสถาน ภายใน ระยะเวลาที่ กำหนด ห้ามมิ ให้มีการชุมนุม หรือมั่วสุมกัน หรือกระทำการ	ผอ.กอ.รมน. โดยความ เห็นชอบของ คณะรัฐมนตรีมี อำนาจออก ข้อกำหนด เพิ่มเติมได้ เช่น ห้ามออกนอก เคหสถาน ห้าม ใช้เส้นทาง คมนาคมหรือใช้

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎอัยการศึก พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
	อำนาจสั่งห้าม มั่วสุมกัน ห้าม เผยแพร่สิ่งพิมพ์ วิฤตย์ ห้ามใช้ทาง สาธารณะ มี อำนาจในการ เผาบ้านและสิ่ง ซึ่งเห็นว่าจะเป็น กำลังแก่ราช ศัตรูได้	อันเป็นการยุยง ให้เกิดความไม่ สงบเรียบร้อย ห้ามการเสนอ ข่าวที่อาจทำให้ ประชาชนเกิด ความหวาดกลัว หรือเกิดความ ไม่สงบ ห้ามใช้ เส้นทาง คมนาคมหรือ การใช้ ยานพาหนะที่ กำหนด ห้ามใช้ อาคารหรือเข้า ไปอยู่ในสถานที่	ยานพาหนะ ห้ามนำอาวุธ ออกนอก เคหสถาน ห้าม เข้าพื้นที่หรือให้ ออกจากพื้นที่ หรือสถานที่ที่ กำหนด เป็นต้น

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎอัยการศึก พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
		ใดๆหรืออพยพ ประชาชนออก จากพื้นที่ที่ กำหนด	
การฝ่าฝืนต่อ บทบัญญัติ	เจ้าหน้าที่ฝ่าย ทหารมีอำนาจ กักตัวบุคคลนั้น ไว้เพื่อการ สอบสวนได้ แต่ ต้องกักไว้ไม่เกิน เจ็ดวัน และที่ สำคัญบุคคล หรือบริษัทใดๆ ที่ได้รับความ เสียหายจากการ ปฏิบัติการตาม	ระวางโทษ จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่ เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ และผู้ ได้รับความ เสียหายจาก การปฏิบัติ หน้าที่ตามพระ ราชกำหนดนี้ มี สิทธิที่จะ	ระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ หากเป็น การกระทำผิด เพราะ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ พนักงาน สอบสวน สามารถส่ง

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎอัยการศึก พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
	กฎอัยการศึก ของเจ้าหน้าที่ ฝ่ายทหาร ไม่มี สิทธิเรียกร้อง ค่าเสียหายใดๆ ทั้งสิ้น	เรียกร้อง ค่าเสียหายจาก ทางราชการ ตามกฎหมายว่า ด้วยความรับผิด ทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่	สำนักงาน สอบสวนพร้อม ความเห็นไปให้ ผอ.กอ.รมน. เพื่อพิจารณา และหาก ผอ. รมน.เห็นด้วย ให้ส่งไป พนักงานอัยการ เพื่อยื่นคำร้อง ต่อศาล หาก ศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ส่ง ผู้ต้อนั้นให้ ผอ.รมน. เพื่อ เข้ารับการอบรม

กฎหมาย	พระราชบัญญัติ กฎอัยการศึก พ.ศ.2457	พระราช กำหนดการ บริหารราชการ ในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553	พระราชบัญญัติ การรักษาความ มั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
			ณ สถานที่ที่ กำหนดเป็น เวลาไม่เกิน 6 เดือนและปฏิบัติ ตามเงื่อนไขอื่น ที่ศาลกำหนดก็ ได้

ที่มา : ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา (2563); พนารัตน์ มาศมมาตล (2551);
มาโนชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง (2562)

4. ผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สาม จังหวัดชายแดนภาคใต้

ภายใต้กฎหมายความมั่นคงทั้งสามฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าแกนหลัก
ของกฎหมายความมั่นคงซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษ เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการ
ควบคุมผู้เป็นภัยแก่ชาติในสภาวะคับขัน กฎหมายความมั่นคงอันมีลักษณะ
เป็นกฎหมายพิเศษนี้ มีจุดเด่น คือ การมอบอำนาจให้แก่อำนาจในสภาวะคับขัน

นอกจากนี้ยังคุ้มครองเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจไม่ให้อำนาจไม่ต้องรับผิดชอบ และห้ามบุคคลเรียกร้องค่าเสียหายหรือใช้สิทธิอุทธรณ์ฎีกาติดต่อศาลพลเรือน เป็นต้น ซึ่งเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ชรณพ ชัยสิทธิ์, 2564) โดยสามารถแบ่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับกลไกของรัฐและการใช้อำนาจรัฐทั้งจากส่วนกลางและในพื้นที่ได้ 3 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ อำนาจตามกฎหมายพิเศษของกฎหมายความมั่นคงทั้งสามฉบับ คือ พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2548 ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในระดับความคงอยู่ของสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากกฎหมายทั้งสามฉบับล้วนมีมาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจกับเจ้าหน้าที่รัฐอย่างกว้างขวาง ดังเจตนารมณ์ของกฎหมายความมั่นคงที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาความมั่นคงในสถานการณ์ไม่ปกติให้กลับคืนมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายดังกล่าวถูกนำมาบังคับใช้ กลับพบว่ามีการใช้ความรุนแรงจากการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ว่าจะเป็นการซ้อม ทรมาน การควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยโดยไม่มีหลักฐานที่แน่ชัด การวิสามัญฆาตกรรม โดยเจ้าหน้าที่จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายพิเศษ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ โดยไม่ใช่แค่การถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน แต่กระทบไปถึงสิทธิพื้นฐานของประชาชนในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในชีวิต ร่างกาย สิทธิในเคหสถาน เสรีภาพในการเดินทาง สิทธิใน

การสื่อสาร การแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน สิทธิในการได้รับการเยียวยาความเสียหายจากการกระทำของรัฐ เป็นต้น (ฆรรณพ ชัยสิทธิ์, 2564; ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา, 2563; มาโนชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562) ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2566 มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม ย่ำยีศักดิ์ศรี การบังคับให้ผู้อื่นเป็นบุคคลสูญหาย และมีการเยียวยาในด้านการเงินและด้านจิตใจ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้ ผู้เขียนพิจารณาว่าเป็นการให้ความสำคัญเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย คือเจ้าหน้าที่และประชาชน ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้นจะมีความซับซ้อนมากขึ้น แต่แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในขั้นตอนต่าง ๆ ได้ และถือเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 2 การบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีแนวโน้มบั่นทอนหลักนิติธรรมของประเทศไทยให้มีความเปราะบางมากยิ่งขึ้น แม้ว่าโดยหลักการแล้วในภาวะที่รัฐเผชิญกับภัยคุกคามความอยู่รอด จนทำให้ความปลอดภัยของรัฐตกอยู่ในสถานการณ์วิกฤต รัฐสามารถยกเว้นกฎหมายปกติ รวมถึงละหรือเว้นสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เพื่อกอบกู้ความสงบเรียบร้อยตามปกติให้กลับคืนมาได้ อย่างไรก็ตามในสภาวะดังกล่าวก็ไม่ได้ถึงขั้นที่ไร้ซึ่งกฎหมาย เพราะแม้ว่าจะมีการใช้กฎหมายความมั่นคงจัดการกับความไม่สงบ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะบัญญัติสิ่งใดก็ได้ เพราะหลักนิติธรรมในฐานะที่เป็นกฎแห่งกฎหมายยังคงอยู่ รัฐจึงไม่สามารถออกกฎหมายหรือบังคับใช้กฎหมายในลักษณะที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ

ของประชาชนได้ ซึ่งหลักการดังกล่าวสวนทางกับการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่กฎหมายความมั่นคงให้อำนาจฝ่ายทหารพิจารณาตีความบทบัญญัติและประเมินสถานการณ์เองว่าเมื่อใดควรประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือพื้นที่ใดควรประกาศเป็นพื้นที่ภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งขัดกับหลักการแบ่งแยกและตรวจสอบตามหลักนิติธรรม และที่สำคัญภายหลังการประกาศบังคับใช้มาตรการตามกฎหมายพิเศษ ก็ทำให้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานมีความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดได้ โดยง่าย (กัลยา แซ่อึ้ง และคณะ, 2565; ฆรรณพ ชัยสิทธิ์, 2564; มาโนชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

ประเด็นที่ 3 การใช้โครงสร้างรัฐแบบราชการรวมศูนย์ และการบริหารราชการที่ฝ่ายทหารนำฝ่ายพลเรือนเป็นส่วนสำคัญ ทำให้สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชน และการคุกคามความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่เลวร้ายขึ้น โดยเจตนาารมณ์ของกฎหมายความมั่นคงโดยเฉพาะกฎอัยการศึก ที่ใช้เป็นเครื่องมือจัดการกับอริราชศัตรู ทั้งที่เป็นศัตรูที่เกิดขึ้นภายนอกประเทศหรือภายในประเทศก็ตาม ทำให้กฎหมายดังกล่าวจำเป็นต้องมีมาตรการหรือเครื่องมือที่เด็ดขาด รุนแรง และกำหนดให้กลไกรัฐใช้มาตรการรุนแรงเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อนำมาตรการและกลไกในลักษณะดังกล่าวมาใช้รักษาความมั่นคงภายในประเทศ จึงมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชนรุนแรงขึ้นตามไปด้วย (ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจน, 2563; มาโนชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562) รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายพิเศษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ถูกควบคุมโดยฝ่ายทหาร และบุคลากรฝ่ายความมั่นคง ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดฝ่ายทหารหรือมีทหารเป็นผู้ปฏิบัติงานหลัก

สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการคุกคามความมั่นคงของมนุษย์เกี่ยวข้องกับกลไกของรัฐที่ถูกเลือกมาใช้จัดการกับสถานการณ์ แม้ในด้านความมั่นคงจะมีกลไกของรัฐที่เป็นส่วนราชการฝ่ายพลเรือนรวมอยู่ด้วยในส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย ส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดจนตำรวจ อัยการ และศาลในกระบวนการยุติธรรมตามปกติ แต่เมื่อมีการประกาศพื้นที่ใดเป็นพื้นที่ใช้กฏอัยการศึก หรือพื้นที่ภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้อำนาจการบริหารจัดการสถานการณ์อยู่ในการตัดสินใจ และความรับผิดชอบของหน่วยงานฝ่ายทหาร โดยแม่ทัพภาคที่ 4 รวมถึง กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ที่ดูแลทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ อีกทั้งพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ. 2457 มาตรา 15 ที่ให้อำนาจฝ่ายทหารจับกุม และควบคุมตัว โดยในบทบัญญัติของกฎหมายใช้คำว่า "กักตัว" บุคคลไว้สอบสวนได้ไม่เกินเจ็ดวัน อันเป็นเครื่องมือสำคัญมากต่อการป้องปรามกลุ่มก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ก็เป็เครื่องมือที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพพื้นฐานของประชาชนทั่วไปอย่างรุนแรงด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณาพร้อมกับอำนาจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเกี่ยวกับการควบคุมตัวบุคคลได้ 30 วัน ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2553 และการมีอำนาจใช้มาตรการปิดล้อมตรวจค้นกลายเป็นเครื่องมือทางยุทธวิธีที่ทำให้เจ้าหน้าที่รัฐ ฝ่ายทหาร มีขีดความสามารถในการจำกัดสิทธิมนุษยชนของประชาชนในพื้นที่มากขึ้นไปอีก (กัลยา แซ่ฮ้ง และคณะ, 2565; ชรณพ ชัยสิทธิ์, 2564; มาโนชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่ฮ้ง, 2562; ศาสณีย์ ศรศิลป์, 2563)

5. แนวทางการแก้ไขการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ภายใต้หลักการที่ยอมรับในระดับสากลอย่างหลักนิติธรรม และความมั่นคงของมนุษย์ กฎหมายความมั่นคงที่บังคับใช้ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งสามฉบับ คือ พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 มีมาตรการทางกฎหมายหลายอย่างที่ขัดกับหลักนิติธรรม และไม่สอดคล้องกับความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ที่กีดขวางแก่นของสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ไม่สามารถละทิ้งได้ แม้ในสถานการณ์ที่เป็นสภาวะยกเว้น อันเป็นความจำเป็น และเพื่อความอยู่รอดของรัฐก็ตาม (มานิชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562) จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนมีความเห็นสอดคล้องกันผลการสังเคราะห์ที่พบว่าการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแก้ไขให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการสากลมากยิ่งขึ้น ประมวลได้ ดังนี้

แนวทางที่ 1 ภาครัฐจะต้องบังคับใช้กฎหมายบนหลักนิติธรรม โดยถือว่าประชาชนคนไทยทุกคนมีสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน และไม่อาญากรรมจับหรือสูญสิ้นไปได้ (กัลยา แซ่อึ้ง และคณะ, 2565; มานิชญ์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

แนวทางที่ 2 มีการปรับโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการดำเนินคดีความมั่นคง ทั้งพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ โดยการ

คัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการดำเนินคดีความมั่นคง มาปฏิบัติหน้าที่ และเป็นผู้มีอำนาจหลักเหนือฝ่ายทหาร (มานุษย์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562; ศาสินี ศรีศิลป์, 2563)

แนวทางที่ 3 รัฐควรมีมาตรการส่งเสริมการปฏิบัติงานที่รองรับ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และความมั่นคงของมนุษย์ เช่น การส่งเสริมความเข้มแข็งของกระบวนการรับข้อร้องเรียนของประชาชน โดยจัดให้มีองค์กร โดยเฉพาะที่ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน เพื่อเป็นการสร้างความเป็นธรรม ให้แก่ประชาชนจากการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ (กัลยา แซ่อึ้ง และคณะ, 2565; มานุษย์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

แนวทางที่ 4 ภาครัฐจะต้องมีการเร่งรัดการดำเนินคดีตามกฎหมาย แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำผิดกฎหมายโดยการละเมิดสิทธิเสรีภาพ หรือสิทธิมนุษยชนของประชาชน และให้ดำเนินการอย่างเปิดเผย ตลอดจนการมีระบบพัฒนาบุคลากรและการอบรมถึงบทบาทของเจ้าพนักงานเกี่ยวกับ แนวคิดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และหลักการสิทธิมนุษยชนแก่เจ้าพนักงาน ในกระบวนการยุติธรรมที่ต้องดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับคดีความมั่นคง (มานุษย์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562)

แนวทางที่ 5 ภาครัฐจะต้องมีการทบทวนการคงไว้ซึ่งกฎหมาย ความมั่นคงในพื้นที่ และกระบวนการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงให้ สอดคล้อง กับความจำเป็นที่เป็นอยู่จริงในพื้นที่เป็นสำคัญ โดยมีเป้าหมายให้ คดีความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ภายใต้กฎหมายปกติ (กัลยา แซ่อึ้ง และคณะ, 2565; มานุษย์ อารีย์ และกัลยา แซ่อึ้ง, 2562; และศาสินี ศรีศิลป์, 2563)

6. สรุป

จากการศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นของผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่ามีการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่สามฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ภายใต้การควบคุมการบังคับใช้กฎหมายจะมีฝ่ายทหาร และบุคลากรฝ่ายความมั่นคง ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดฝ่ายทหารหรือมีทหารเป็นผู้ปฏิบัติงานหลัก ทั้งสามฉบับมีผลกระทบต่อแก่นของสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วน ซึ่งการบังคับใช้ในพื้นที่นี้ถือเป็นสิ่งที่ขัดต่อหลักนิติธรรม แม้ว่าข้อกฎหมายที่ออกมามีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ แต่สิ่งสำคัญภายหลังการประกาศบังคับใช้มาตรการตามกฎหมายพิเศษ ก็ทำให้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานมีความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดได้โดยง่าย

จากสถานการณ์ดังกล่าวควรมีแนวทางในการแก้ไข คือจะต้องมีการปรับโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีอำนาจหลักเหนือฝ่ายทหาร ตลอดจนรัฐควรจะต้องมีมาตรการส่งเสริมการปฏิบัติงานที่รองรับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความมั่นคงของมนุษย์ และควรมีการทบทวนกระบวนการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงให้สอดคล้องกับความจำเป็นที่เป็นอยู่จริงในพื้นที่เป็นสำคัญ โดยมีเป้าหมายให้พื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ อยู่ภายใต้กฎหมายปกติและลดปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ได้อย่างจริงจัง นอกจากนี้แนวทางในการแก้ไขที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การยกเลิกกฎหมาย

ความมั่นคง เนื่องจากในอดีตจนถึงปัจจุบันปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากฎหมายความมั่นคงนั้นไร้ประโยชน์ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ทั้งยังเป็นการละเมิดหลักสิทธิมนุษยชนจากการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ

7. เอกสารอ้างอิง

กัลยา แซ่อึ้ง, รุสตั้ม หวันสู, มาโนชญ์ อารีย์, และภูมิ มูลศิลป์. (2565).

“กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลากับประสบการณ์ของอาเจะฮ์ และมินดาเนา”. *รัฐศาสตร์สาร*. 43(1), 31-67.

ฆรรณพ ชัยสิทธิ์. (2564). “กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงกับสถานการณ์สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”. *นิติปริทัศน์*. 1(2), 9-26.

ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา. (2563). *การบังคับใช้กฎหมายพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้ : กรณีศึกษาพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พุทธศักราช 2457*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.parliament.go.th>

ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา. (2563). *การบังคับใช้กฎหมายพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้ : กรณีศึกษาพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.parliament.go.th>

ชินีเพ็ญ ศรีชัย. (2561). “แนวทางการแก้ไขปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”. *มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 24(พิเศษ), 1-9.

ตนุวัศ สุวรรณวงศ์, บุชบง ชัยเจริญวัฒนะ, ศรีสมภาพ จิตรภิรมย์ศรี, และ
ชิตชนก เชิงเชาว์. (2560). “กลยุทธ์และรูปแบบที่เหมาะสม
สำหรับการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้”. *พัฒนบริหารศาสตร์*. 57(3), 47-76.

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้. (2542).
สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.nsc.go.th>

พนารัตน์ มาศคนาดล. (2551). พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง
ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2566,
จาก <http://wiki.kpi.ac.th>

วันพิชิต ศรีสุข. (2565). การสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการบริหารสังคม
พหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้:ประเด็นความมั่นคงทางสังคม.
ปัญญาวิวัฒน์. 14(1), 203-218.

- ศาสนีย์ ศรีศิลป์. (2563). นโยบายความมั่นคงแห่งชาติของไทยกับมิติของกระบวนการนโยบายแบบปรึกษาหารือ. *มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี*. 15(1), 105-115.
- สุปราณี ธรรมพิทักษ์. (2561). การวิเคราะห์นโยบายความมั่นคงที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง พ.ศ. 2547-2556. *รัฐสารศึกษ*. 60(1), 45-58.
- สุปราณี ธรรมพิทักษ์. (2565). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการนำนโยบายรัฐบาลไปปฏิบัติในการแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. *นโยบายและกิจการสาธารณะ*. 1(1), 27-42.

คำแนะนำในการเตรียมบทความเพื่อลงตีพิมพ์
ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับวารสาร

1. บริบทของวารสาร

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดำเนินการโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยอีกทั้งเป็นสื่อกลางแห่งการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งภายในมหาวิทยาลัย ระหว่างมหาวิทยาลัย คณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา ผู้สนใจ และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายทางวิชาการแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป โดยกำหนดเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน และฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม โดยในปีแรกเริ่มตีพิมพ์ เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2562

2. ประเภทของบทความ

2.1 บทความวิจัย (Research Article)

เป็นผลงานต่อเนื่องจากงานวิจัย หรือสกัดมาจากงานวิจัย ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยให้มีความกระชับและสั้นสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ประกอบด้วย

- บทนำ
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด
- วิธีดำเนินการวิจัย
- สรุปผลการวิจัย

2.2 บทความวิชาการ (Original Article)

งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ อย่างชัดเจน ตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและเกิดองค์ความรู้ใหม่ ที่น่าสนใจประกอบด้วย

- บทนำ
- องค์ประกอบทฤษฎี
- อธิบายกระบวนการ (เนื้อหาสาระ)
- สรุปและอภิปรายผล

3. การจัดรูปแบบบทความ

3.1 บทความ

จะต้องใช้ขนาดกระดาษ A5 โดยกำหนดระยะห่างขอบบน 1.5 นิ้ว ขอบล่าง ขอบซ้าย และขอบขวา ด้านละ 1 นิ้ว ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ

3.2 ชื่อบทความ

จะต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

3.3 ชื่อผู้เขียนบทความ

จะต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา พร้อมทำการอ้างอิงข้อมูลผู้เขียนใน ส่วนของ Footnote โดย Footnote ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 12 พอยท์ ตัวธรรมดา

3.4 บทคัดย่อ

จะต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 พอยท์ เนื้อหาไม่เกิน 150 คำ และคำสำคัญ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ไม่เกิน 5 คำ โดยมีการกล่าวนำ ถึงความสำคัญของการศึกษา วิธีการหรือเครื่องมือในการศึกษา ผลสรุปจาก การศึกษาหรือการค้นพบที่สำคัญ บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) จะต้องมีความสอดคล้องกัน

3.5 เนื้อหา

จะต้องเป็นภาษาไทย ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14

ตัวธรรมดา

3.6 ตารางหรือภาพประกอบ

ข้อมูลในภาพและตารางจะต้องมีความคมชัด มีหมายเลขกำกับภาพและตารางตามลำดับ สำหรับภาพต้องระบุที่มาของภาพนั้นด้วย ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 ตัวหนา

3.7 เอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาตามหลักเกณฑ์ APA (American Psychological Association) ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 ตัวหนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.7.1 การอ้างอิงเนื้อหาภายในเนื้อเรื่องและภายในหัวข้อกับเอกสารอ้างอิง จะต้องตรงกัน และจะต้องมีรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับเอกสารตามกำหนดไว้อย่างครบถ้วน การอ้างอิงควรใช้รูปแบบเดียวกันให้สม่ำเสมอ โดยใช้ระบบนาม-ปี

3.7.2 การเรียงลำดับเอกสาร ให้เรียงตามลำดับตัวอักษรของผู้เขียนโดยไม่ต้องมีเลขกำกับ

ตัวอย่าง

รูปแบบบทความฉบับเต็ม ไม่เกิน 25 หน้ากระดาษ A5
ระยะขอบบน 1.5 นิ้ว ระยะขอบล่าง ซ้าย และขวา 1 นิ้ว
ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ

ชื่อบทความวิจัยภาษาไทย } TH Sarabun New
16 พอยท์ ตัวหนา และ
ชื่อบทความภาษาอังกฤษ
ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เท่านั้น
TITLE IN ENGLISH
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)
ชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความ^{1*} และชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความร่วม²
First Author^{1*} and Co - Author²
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)
บทคัดย่อ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา
เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ
TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)
คำสำคัญ : คำสำคัญ 1, คำสำคัญ 2, คำสำคัญ 3, คำสำคัญ 4, คำสำคัญ 5
TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)
Abstract TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา
เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ
TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)
Keywords: Keyword 1 , Keyword 2 , Keyword 3 , Keyword 4 ,
Keyword 5
TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

¹ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความ

² ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความร่วม

* Corresponding author, E-mail: sample@email.com ของผู้แต่งหลัก

TH Sarabun New
12 พอยท์ ตัวบางปกติ

1. บทนำ	TH Sarabun New 16	พอยท์ ตัวหนา
.....	}	TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....	}	
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)		
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	TH Sarabun New 16	พอยท์ ตัวหนา
.....	}	TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....	}	
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)		
3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด	TH Sarabun New 16	พอยท์ ตัวหนา
.....	}	TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....	}	
3.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี)	TH Sarabun New 14	พอยท์ ตัวหนา
.....	}	TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....	}	
3.1.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี)	TH Sarabun New 14	พอยท์ ตัวหนา
.....	}	TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....	}	
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)		
4. วิธีดำเนินการวิจัย	TH Sarabun New 16	พอยท์ ตัวหนา
.....	}	TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....	}	

4.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

4.1.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

5. สรุปผลการวิจัย TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New
14 พอยท์ ตัวหนา
เฉพาะหัวข้อ

ภาพที่ 1 TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวบางปกติ

ที่มา : ชื่อ - สกุล (ปี พ.ศ.) หรือ Last name (Year) TH Sarabun New 14 พอยท์
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์) ตัวบางปกติ

TH Sarabun New 14 พยพ
ตัวบางปกติ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวบางปกติ

หมายเหตุ / คือ เว้นระยะ 1 ครั้ง

รูปแบบการอ้างอิง / บรรณานุกรม (รูปแบบ APA 6th)

หนังสือ ที่มีผู้แต่ง 1 คน และพิมพ์ครั้งที่ 1 (ไม่ต้องลงรายการครั้งที่พิมพ์ หากเป็นการพิมพ์ครั้งที่ 1)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อเรื่อง./ สถานที่พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

Author./ A./ (Year)./ Title of the book./ Place./ Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

นฤมล./ ด่านตระกูล./ (2560)./ พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของ
ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลขงพระอำเภอบางขัน
จังหวัดนครศรีธรรมราช./ ชลบุรี./ มหาวิทยาลัยบูรพา.

Shah./ K./ (2000)./ Basic of Solid and Hazardous Waste Management
Technology./ New Jersey./ Prentice-Hall.

หนังสือ ที่มีผู้แต่ง 2 คน

ชื่อ-สกุล¹/ และชื่อ-สกุล²./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อเรื่อง./ (พิมพ์ครั้งที่)./ สถานที่
พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

Author./ A./¹/ and/ Author./ B./²./ (Year)./ Title of the book./
(Edition ed.)./ Place./ Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ปิยวัฒน์./ เกตุวงศ์/ และกรรณก./ พงษ์ประดิษฐ์./ (2563)./ พื้นที่กิจกรรม
ทางกายในประเทศไทยหลังวิกฤตโควิด-19./ (พิมพ์ครั้งที่ 2)./
นนทบุรี./ ภาพพิมพ์.

Neal, H./A./and/Schubel, H./A.// (1987). // *Solid Waste Management the Mounting Garbage and Trash Crisis.*// New Jersey:/ Prentice-Hall.

หนังสือ ที่มีผู้แต่ง 3 - 6 คน (โดยให้ใส่ชื่อ นามสกุลให้ครบทุกคน ใส่คำว่า และหน้าชื่อสกุลคนสุดท้าย)

ชื่อ-สกุล¹/ชื่อ-สกุล²/ชื่อ-สกุล³/ชื่อ-สกุล⁴/ชื่อ-สกุล⁵และชื่อ-สกุล⁶://ปีที่พิมพ์//ชื่อเรื่อง// (ครั้งที่พิมพ์)//สถานที่พิมพ์/สำนักพิมพ์.

Author, A./A.¹/Author, B./B.²/Author, C./C.³/Author, D./D.⁴/Author, E./E.⁵and/Author, F./F.⁶// (Year)// Title of the book.// (Edition ed.)// Place:/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ปิยวรรณ//แสงสว่าง/วิสุทธิ//ตรีเงิน/สุวนิตย์/จิรวงส์/สิริพร//หลอดเงิน// ัญญะ/พรหมศรและรณิมาศ/จันทร์ขาว.// (2547).//เอกสาร คำสอนวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต SC 101.// (พิมพ์ครั้งที่ 3).// กรุงเทพฯ://โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

Luffman, J./M./, Bulleen, C./V./, Liano, A./D./, McLeod, P./K./, Nash, E./O./and/Neuman, C./C.// (2004). // *Information technology resources management.*// (2nd ed.).// NJ:/ John & Sons Press.

หนังสือ ที่มีผู้แต่งมากกว่า 6 คน (โดยให้ใส่ชื่อ 6 คนแรก และคนถัดไปให้ใช้
“และคณะ”)

ชื่อ-สกุล¹/ชื่อ-สกุล²/ชื่อ-สกุล³/ชื่อ-สกุล⁴/ชื่อ-สกุล⁵/และชื่อ-สกุล⁶/และ
คณะ.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อเรื่อง.//(ครั้งที่พิมพ์)//สถานที่พิมพ์/
สำนักพิมพ์.

Author,/A./¹/Author,/B./B./²/Author,/C./C./³/Author,/D./D./⁴/Author,
E./E./⁵/and/Author,/F./F./⁶/and et al.//(Year)//Title of the
book.//(Edition ed.)//Place/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ปรีดา//อุ่นเรือน/สมชาย//ตระกลูกิจ/ไพบุลย์/ใจดี/วัฒนา//เกียรติรัตน์/
สุวรรณ//เปี่ยมใสว/วิไลพร//คลังการเรียน/และคณะ.//
(2553).//การจัดการระบบสารสนเทศสำหรับ CEO.//(พิมพ์ครั้งที่
3)//กรุงเทพฯ:ซีไอโอเพรส.

Crawley,/R./B./Dockery,/L./M./Branson,/T./S./Carmichael,/L./E./
Carson,/J./C./Findlay,/A./F./and et al.//(2015).//Manor houses
of the early 1900s.//London://Taylor & Francis.

กรณีไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง (โดยให้นำ “ชื่อเรื่อง” แทนที่ในตำแหน่งของผู้แต่ง)
ชื่อเรื่อง.//(ปีที่พิมพ์).//(ครั้งที่พิมพ์)//สถานที่พิมพ์:สำนักพิมพ์.

Title of the book.//(Year).//(Edition ed.)//Place/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

หลากหลายความคิดชีวิตคนทำงาน.//(2551).//กรุงเทพฯ:แผนงานสุขภาวะองค์กร
ภาคเอกชน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ.
Collection of Speeches of Field Marshal Srisdi Dhanarajata,
1959-1961.//(1964).//Bangkok:Office of The Prime Minister Press.

กรณีผู้แต่งเป็นองค์กร (โดยให้ชื่อองค์กรแทนที่ “ชื่อผู้แต่ง”)

ชื่อองค์กร.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อเรื่อง.//(ครั้งที่พิมพ์).//สถานที่พิมพ์:สำนักพิมพ์.
Organization name.//(Year).//Title of the book.//(Edition ed.).//
Place:/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

กระทรวงศึกษาธิการ.//(2551).//หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551.//กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
World Health Organization.//(2020).//Guidelines on Physical
Activity and Sedentary Behavior.//Geneva:World Health
Organization.

หนังสือแปล

ชื่อ-สกุลผู้แต่งต้นฉบับ.//(ปีที่พิมพ์ผู้แปล).//ชื่อเรื่องหนังสือ(ของผู้แปล)/
[ชื่อหนังสือต้นฉบับ].//(ครั้งที่พิมพ์).//ชื่อ-สกุล, ผู้แปล.//สถานที่
พิมพ์:สำนักพิมพ์.

Author/A./A.//(Year.//Book title(Subtitle)/(Original Manuscript.//
(Translator,T./T./Translator.//)(Edition ed.)/Place/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

โอสแมน/อิลิส.//(2566).//แต่เธอผู้เจ็บปวด/[SOLITAIRE].//[วลัยลักษณ์
จิตตะยโสธร,ผู้แปล].//กรุงเทพฯ:นามมีบุ๊ค.

Süskind, /P.//(2010).//Perfume: The Story of a Murderer.//
(John,/E./W./Translator).//London:Hamish Hamilton.

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//(ปีพิมพ์).//ชื่อหนังสือ.//(พิมพ์ครั้งที่).//สืบค้นเมื่อ/วัน/
เดือน/ปี/จาก/http://www.xxxxxxx

Author,/A./A.//(Year.//Title of the book.//)(Edition ed.)/Retrieved/
Month/Day,/Year,/from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

สอ-สข-รา.//(2567).//เติม *เติม *รัก (Special Part).//สืบค้นเมื่อ/8/
มกราคม/2567,จาก/https://www.mebmarket.com/ebook-
279307เติมbullเติมbullรัก-Special-Part

Kelleman,/A.//(2010).//A Complete Grammar of Esperanto.//Retrieved/
December/15,/2023, /from/https://libro.eb20.net/Reader
/rdr.aspx?b=553941#

วิทยานิพนธ์ ปรินญาคุณภูบัณฑิตและปรินญามหาบัณฑิตรูปเล่ม / ตีพิมพ์
ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่เผยแพร่.//ชื่อวิทยานิพนธ์.//วิทยานิพนธ์ปรินญาคุณภู
บัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต.//สาขาวิชาหรือ
ภาควิชา คณะ มหาวิทยาลัย.

Author./A./A.//Year.//Title of thesis/dissertation.//[Description:
Unpublished doctoral dissertation].//Department/Faculty/
University.

****ตัวอย่าง / Example****

เทียนชัย//สุริมาศ.//(2560).//พลวัตของการใช้ประโยชน์ผืนป่าชนิดในฐาน
การขัดเกลาทางสังคม.//วิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต.//
พัฒนามนุษย์และสังคม (สหสาขาวิชา),/บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Sombutpoothon,/P.//(2021).//Factors on drug store with good
pharmacy practice to abide the criterion of the quality
pharmacy at Chonburi province.//[Master
Thesis].//Philosophy (Environment and resource
studies),/faculty of graduate studies,/Mahidol university.

วิทยานิพนธ์ ปริญาตุษฏีบัณฑิตและปริญาตมหาบัณฑิตจากเว็บไซต์หรือ
ฐานข้อมูล

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่เผยแพร่.//ชื่อวิทยานิพนธ์.//[วิทยานิพนธ์ปริญาตุษฏี
บัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์ปริญาตมหาบัณฑิต.//สาขาวิชา,คณะ,
มหาวิทยาลัย.//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี/จาก/http://www.xxxxxx
Author./A./A.//Year.//Title of thesis/dissertation.//[Description:
Unpublished doctoral dissertation.//Field of study,
Faculty./Institution.//Retrieved/Month/Day,/Year,/from/
http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

ลออวรรณ.//อิงสกุล.//(2544).//การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์สัมพันธ์ของ
หัวหน้าภาควิชาตามทัศนะของหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์
พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.//
[วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.//สาขาการบริหาร
การศึกษา,คณะครุศาสตร์,/สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.//สืบค้น
จาก/https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=4
&ReclId=109&obj_id=520&showmenu=no

Gurung./B.//(2020).//Effective Management of School Scouting
Program by Applying Plan-Do-Check-Act Model.//[Thesis
Master.//Educational Administration,/Faculty of Education,
Naresuan University.//Retrieved/November/12,/2022/from/

<https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2566/3/62061757.pdf>

บทความในวารสารวิชาการ ในรูปแบบรูปเล่ม / ตีพิมพ์

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่พิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่).//เลขหน้า.

Author./A./A./Year./Title of article./Title of Journal./Volume(Number)/pages.

****ตัวอย่าง / Example****

ฤชุตา/เทพยากุล/และอิศรภรณ์/รินโธสง.//(2559).//ความหมายและองค์ประกอบของการบริหารคนเก่งในองค์กร: การทบทวนวรรณกรรม.//วารสารเทคโนโลยีภาคใต้.//9(2).//77-84.

Parra-Martinez./F./A./and/Wai./J.//(2023). //Talent identification research: A bibliometric study from multidisciplinary and global perspectives.//Frontiers in Psychology.//14(1).//1-22.

บทความในวารสารวิชาการ ในออนไลน์ (กรณีไม่มีเลข DOI)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่พิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่).//หน้า-หน้า.//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี/จาก/http://www.xxxxxx

Author./A./A./Year./Title of article./Title of Journal./Volume(Number)/pages./Retrieved/Month/Date./Year./from/http://www.xxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

จอมขวัญ//สุทธินันท์.//(2564).//การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย.//วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีอยุธยา.//10(2),91-105.//สืบค้นเมื่อ/5/มิถุนายน/2566./จาก/https://so01.tcithaijo.org/index.php/AJMBU/article/view/239924/167284

Pattaratumrong/M./and/Wongkhamhaeng/K.//(2019).//The Molecular Identification of Nephtys species (Polychaeta: Phyllodocida) from Songkhla Lake, Southern Thailand.//Naresuan University Journal: Science And Technology (NUJST).//27(3),1-9.//Retrieved/January/10,/2023./from/http://www.journal.nu.ac.th/NUJST/article/view/Vol-27-No-3-2019-1-9

บทความในวารสารวิชาการ ในออนไลน์ (กรณีมีเลข DOI)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่),/หน้า-หน้า.//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี.//doi:xxxxxxx
Author/A./A.//(Year).//Title of article./Title of Journal./Volume(Number)/pages.//Retrieved/Month/Date,/Year./doi:xxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

สิริลักษณ์//มาดัยมี//และวัชร//ยี่สุนเทศ.//(2563).//กลยุทธ์การส่งเสริม
การตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในร้านสะดวกซื้อ 7-
ELEVEN ในเขตลาดกระบัง.//วารสารมหาวิทยาลัย
พายัพ.//30(1),1-15.//สืบค้นเมื่อ/24/มีนาคม/2564.//doi/
10.14456/pyuj.2020.1

Chantana,/C.//(2019).//A Cooling System for a Mushroom House
for Use in the Upper Central Region Climate of Thailand.//
Naresuan University Journal: Science And Technology
(NUJST).//27(3),10-19.//doi:/10.14456/nujst.2019.22

รายงานการประชุมวิชาการที่มี Proceeding ในรูปแบบรูปเล่ม / ดิพิมพ์
ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความ.//ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/
ชื่อการประชุม.//(เลขหน้า). สำนักพิมพ์
Author./A./A.//(Year).//Title.//In/ Editor/(Ed. or Eds.).// Title of
conference.// (page).//Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ไพฑูรย์//สินลาร์ตัน.//(2549).//การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน.//ใน/
กนกวรรณ//สินสุข/(บ.ก.).//รายงานการสัมมนา เรื่องการศึกษาไทย
ในยุคโลกาภิวัตน์.//(หน้า 12-19).//จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
Saichan,/K./Tepamordech,/S./Techawiwattanaboon,/T./and/
Patarakul,/K.//(2023).//Identification of Lactobacillus spp.

isolated from stool and colon biopsy tissues of Thai healthy elderly using MALDI-TOF mass spectrometry.// *Proceedings of 61st Kasetsart University Annual Conference: Science, Engineering and Architecture, Agro-Industry, Natural Resources and Environment.*//990-996.

รายงานการประชุมวิชาการที่มี Proceeding ในรูปแบบออนไลน์

ชื่อ-สกุล.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน/ชื่อบรรณาธิการ/ (บ.ก.).// ชื่อการประชุม.// (เลขหน้า).// สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี.// จาก/
<http://www.xxxxxxx>

Author./ A./ A./ / (Year)./ / Title./ / In/ Editor/ (Ed. or Eds.)./ / of
conference./ / (page)./ / Retrieved/ Month/ Day./ Year./ from/
<http://www.xxxxxxxx>

****ตัวอย่าง / Example****

ชาเรีณา./ นอโรเอ./ นูรอชีวา./ จารง./ ณฐพร./ มุสิกเจริญ/ และ
วรเวทย์พิสิข./ ยศสิริ./ / (2561)./ ลักษณะการใช้ภาษาบนสื่อสังคม
ออนไลน์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน./ *พลวัตการศึกษายุคเศรษฐกิจ
และสังคมดิจิทัล การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและ
นานาชาติ ครั้งที่ 9.* / (940-952)./ สืบค้นเมื่อ/ 19/ มกราคม/
2560./ จาก/ [https://wb.yru.ac.th/bitstream/yr/6190/1/
2561-HNICSarina940-952.pdf](https://wb.yru.ac.th/bitstream/yr/6190/1/2561-HNICSarina940-952.pdf)

Chuetaleng./T./Tasaboomrung./N./and/Nillapun./M.//(2022).//
The Curriculum Administration Model for Empowerment
of Persons with Disabilities According to the ASEAN
University Network-Quality Assurance (AUN-QA).// In/
M./Nillapun/(Ed.).//The 9th International Conference on
Education (ICE 2022).// (136-151).// Retrieved/ July/ 21./
2023,/ from/ <https://drive.google.com/drive/folders/1seqn5jOmZCwy7Z9DM-CwFyzlMAPTaBEJ>

เอกสารประกอบการประชุม/การประชุมวิชาการ ที่ไม่มี *Proceeding*
(Symposium)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//(ปี).//เรื่องที่ประชุม.//ใน/ชื่อ/(ประธาน).//ชื่อการประชุม/
[Symposium].//ชื่องานที่จัดประชุม/สถานที่ประชุม.

Author./A./A.//(Year).//Title of contribution.//In/Chairname/(Chair)./
Title of the Symposium/[Symposium].//Conference Name./
Location.

****ตัวอย่าง / Example****

สุชาติ//อิมสำราญ.//(2563).//งานศิลปะสื่อผสมที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก
จิตรกรรมฝาผนัง วัดภูมินทร์จังหวัดน่าน : “คันธกumarชาตก”./
ใน/วาริรัตน์//ต้อง/(ประธาน).//มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ
2563/[Symposium].//(363-376).//โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์
และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ.

Deci, E. L., and Ryan, R. M. (1991). A motivational approach to self: Integration in personality. In R. Dienstbier (Ed.), *Nebraska Symposium on Motivation: Vol. 38 Perspectives on motivation* [Symposium]. (237-288). University of Nebraska Press.

การนำเสนองานวิจัยหรือการนำเสนอโปสเตอร์ (Paper/ Poster Presentation)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเอกสาร หรือโปสเตอร์ [เอกสารนำเสนอในที่ประชุม หรือโปสเตอร์นำเสนอในที่ประชุม]. ชื่อการประชุม. (เลขหน้า).

Author, A. A. (Year). Title of conference paper or poster [Paper presentation or Poster presentation]. Conference Name. (page).

****ตัวอย่าง / Example****

สดีโส. (2564). กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต [โปสเตอร์นำเสนอในที่ประชุม]. การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ครั้งที่ 4. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

Leckenby,/S./and/Acklaghi,/H.//(2017).//Is point-of-care troponin enough in decision making process in emergency departments/[Poster Presentation].//ACEM ASM 2017 "Impossible is Just a Perspective" Darling Harbour, Sydney, Australia./ <https://tinyurl.com/cpkjbsu5>

กรณีที่ไม่มีการเปิดเผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)

กรณีไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.พ.) หรือ (n.p.)

กรณีไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.)

กรณีที่ปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่แค่ (ปี) เท่านั้น

หนังสือพิมพ์ รูปแบบฉบับตีพิมพ์

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./ (ปี./วัน/เดือน).//ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์.// (เลขหน้า).

Author./A./A.// (Year./Day/Month).//Title of the Cullum.//Title of the Newspaper.// (page).

****ตัวอย่าง / Example****

รัช./วิรัตน์พงศ์./ (2549./14/มีนาคม).//ปฏิวัตินักวิจัยรุ่นใหม่./มติชน.// (8).

Bangprapa,/M.// and/ Nanuam,/W.// (2017./ 31/ January).// NRSA refuses to back down on media bill despite pressure.// Bangkok Post.// (1).

หนังสือพิมพ์ รูปแบบออนไลน์

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./.(ปี./วัน/เดือน)./ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลข
หน้า./สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี./จาก/http://www.xxxxxx
Author./A./A./.(Year./Day/Month)./Title of the Cullum./Title of
the Newspaper./.(page)./Retrieved/ Month/Day./Year./
from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

เลนซ์ซุม./.(2566./9/ธันวาคม)./สังคมโลก : กอดวัวแก่เครียด./
เดลินิวส์ออนไลน์./สืบค้นเมื่อ/15/ธันวาคม/2566./จาก/
https://www.dailynews.co.th/articles/2974649/
Sarmiento./P./.(2023./1/September)./First Bullet Train ushers in new
era of connectivity for Southeast Asia./The Nation./
Retrieved/ October/ 25./ 2023, / from/ https://www.nation
thailand.com/blogs/world/asean/40030701

เว็บไซต์

ชื่อ-สกุลผู้เขียน./.(ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี./
จาก/http://www.xxxxxx
Author./A./A./.(Year)./Title of the work: Subtitle./Retrieved/Month/Day./
Year./from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

สรณ//แสงเย็นพันธ์ //(2566)//10 เว็บไซต์จับคู่สี ออกแบบงานได้สวยงามลงตัว//
สืบค้น/5/มกราคม/2566/จาก <https://www.nupress.grad.nu.ac.th/จับคู่สี/>

Brown,/E. //(2018)//*The Good Book Of Colors: The Essential Guide for Business*// Retrieved/ 2020,/ 29/ April,/ from/
<https://www.designmantic.com/blog/infographics/good-book-of-colors/>

ข้อมูลจาก Facebook (ต้องเป็นข้อมูลจากองค์กรหรือบุคคลที่น่าเชื่อถือ)

ชื่อ-สกุลผู้เขียนหรือโพสต์.//ปีที่เผยแพร่.//ชื่อเนื้อหา/[อ้างอิงจากสถานะเฟซบุ๊ก].//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี,/จาก/<http://www.xxxxxxx>
Author,/A,/A.//Year.//Title of work/[Status Facebook].//Retrieved/
Month/Day,/Year,/from/<http://www.xxxxxxxx>

****ตัวอย่าง / Example****

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. //(2567)//*พลเอก ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ องค์กรพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานคุณลักษณะวิศวกรสังคม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*/[อ้างอิงจากสถานะเฟซบุ๊ก].//สืบค้นเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2567, จาก [https://www.facebook.com/nrcofficial/posts/pfbid0TPaVVHuLSasSeAfU3edTDJKg8FTddNfovYj9i4oJAWN3Dfk69YCYquyuA2MzVK45L?__cft__\[0\]](https://www.facebook.com/nrcofficial/posts/pfbid0TPaVVHuLSasSeAfU3edTDJKg8FTddNfovYj9i4oJAWN3Dfk69YCYquyuA2MzVK45L?__cft__[0])

=AZVqgP8g3x06ctZo2gMtBYoJ4733AkfwTCZzC9mZmC8q
gZ5zsPL7SylH_z6HLeuubvBf8NjctHd2DkEMbpSZyrdLfDN
NWGjmwz0BXPgp-GwNa9o5n4x8dlmUkqxdcNpkian4t1ID
APPPUWseeh-d58tmY_e1ezdRB9rZ8zWA8GV669xu6T96
9YZPyTryPui8TJQ&__tn__=%2CO%2CP-R

Gates,/ B./ / (2023)./ / Nelson Mandela's courage and wisdom
changed the world. His leadership in battling HIV/AIDS
still inspires me/[Status Facebook]/ / Retrieved/October/
3,/ 2023,/ from/ https://www.facebook.com/BillGates/posts/
pfbid02QoAe6Ekh76xVwGgjx5J34kht4BYLg9Un41LFMR53
LxxkhvM36QGN3ik7ziqy3VYl?locale=th_TH

วิดีโอ YouTube หรือวิดีโอสตรีมมิ่ง (YouTube หรือ streaming video)

ชื่อ-สกุลผู้อัปโหลดวิดีโอ./ / (ปีที่เผยแพร่)/ / ชื่อวิดีโอที่โพสต์/[วิดีโอ YouTube]/ /
สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี./จาก/http://www.xxxxxxx

Uploader,/ U./ U./ / (Year)/ / Title of work/ [Video YouTube]/ /
Retrieved/Month/Day,/Year,/from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

Kru-Ngor ครูเงาะ รสสุคนธ์./ / กองเกตุ./ / (2566)/ / 3 วิธจัดการคนหัวแข็งอีโก้ !/
LIVE Replay EP.57/[วิดีโอ YouTube]/ / สืบค้นเมื่อ/10/ตุลาคม/
2566./จาก/https://www.youtube.com/watch?v=jAXLBxmw-xI

graphlly93.// (2022).// *Remove Objects From Photos with PATCH TOOL | Adobe Photoshop* |[Video YouTube].//Retrieved/ June/17./2023./from/https://www.youtube.com/watch?v=8l_oAmPTUx0

ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อประกาศ.//(ปีที่ประกาศ).//ราชกิจจานุเบกษา.//เล่มที่/xxx/ตอนที่/xx./หน้า/x-xx.

Title of announce.//(Year).//Title of Gazette.//Vol./xxx/Part/xx./p./xx.

****ตัวอย่าง / Example****

ราชกิจจานุเบกษา.//(2520).//เล่มที่/94/ตอนที่/79/หน้า/3616.

Government Gazette.//(2017).// *Constitution of the Kingdom of Thailand.*//Vol./134/Part/40 a./p./1-115.

การสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.//(ปี/วัน/เดือน).//เรื่องที่สัมภาษณ์/[สัมภาษณ์].//ตำแหน่ง (ถ้ามี).

Interviewee./ I./ I./ (Year./ Day/ Month).// Title of Interview [Interview].//Position.

****ตัวอย่าง / Example****

สุวรรณ/การะหงส์.//(2566./13/มิถุนายน).//น้ำส้มควนไม้/[สัมภาษณ์].// ผู้ใหญ่บ้านบ้านอ่างทอง.

Jolie./A.//(2016./30/January).// *Being a Mother*/[Interview].

รูปแบบบทความฉบับเต็ม ไม่เกิน 25 หน้ากระดาษ A5
ระยะขอบบน 1.5 นิ้ว ระยะขอบล่าง ซ้าย และขวา 1 นิ้ว
ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ

ชื่อบทความวิชาการภาษาไทย

TH Sarabun New

16 พอยท์ ตัวหนา และ

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ

ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เท่านั้น

ขีดเส้นใต้ที่ชื่อผู้เขียนคนแรก

TITLE IN ENGLISH

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

ชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความ^{1*} และชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความร่วม²

First Author^{1*} and Co - Author²

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

บทคัดย่อ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

คำสำคัญ: คำสำคัญ 1, คำสำคัญ 2, คำสำคัญ 3, คำสำคัญ 4, คำสำคัญ 5

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

Abstract TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

Keywords: Keyword 1 , Keyword 2, Keyword 3, Keyword 4 ,

Keyword 5 TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

¹ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความ

² ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความร่วม

* Corresponding author, E-mail: Sample@mail.com ของผู้แต่งหลัก

TH Sarabun New
12 พอยท์ ตัวบางปกติ

1. บทนำ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

2. ส่วนเนื้อหาย่อ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

2.1 หัวข้อย่อ (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

3.1 หัวข้อย่อ (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

3.1.1 หัวข้อย่อ (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

TH Sarabun New
14 พอยท์ ตัวบางปกติ
เฉพาะเนื้อหาในตาราง

รูปภาพ

TH Sarabun New
14 พอยท์ ตัวหนา
เฉพาะหัวข้อ

ภาพที่ 1 TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวบางปกติ

ที่มา : ชื่อ - สกุล (ปี พ.ศ.) หรือ Last name (Year)
TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวบางปกติ
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

ตารางที่ 1 TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวบางปกติ

[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]

ที่มา : ชื่อ-สกุล (ปี พ.ศ.)
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

4. เอกสารอ้างอิง TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

กกกกก กกกกก.//(กกกก) //กกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกก
////////กกกกกกกกกกกกกกกก //กกกกกก/กกกกกกกก.
ขขขขข ขขขขข.//(ขขขข) //ขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขข.//
////////ขขขขขขขข/ขขขขขขขข.

TH Sarabun New
14 พอยท์ ตัวหนา
เฉพาะหัวตาราง

TH Sarabun New 14 พอยท์
ตัวบางปกติ

```
////////EEEEEEEEEE:/EEEEEEEEEE.
```

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวบางปกติ

หมายเหตุ / คือ เว้นระยะ 1 ครั้ง

รูปแบบการอ้างอิง / บรรณานุกรม (รูปแบบ APA 6th)

หนังสือ ที่มีผู้แต่ง 1 คน และพิมพ์ครั้งที่ 1 (ไม่ต้องลงรายการครั้งที่พิมพ์ หากเป็นการพิมพ์ครั้งที่ 1)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อเรื่อง./ สถานที่พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

Author./ A./ (Year)./ Title of the book./ Place./ Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

นฤมล./ ด่านตระกูล./ (2560)./ พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของ
ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลขงพระอำเภอบางขัน
จังหวัดนครศรีธรรมราช./ ชลบุรี./ มหาวิทยาลัยบูรพา.

Shah./ K./ (2000)./ Basic of Solid and Hazardous Waste Management
Technology./ New Jersey./ Prentice-Hall.

หนังสือ ที่มีผู้แต่ง 2 คน

ชื่อ-สกุล¹/ และชื่อ-สกุล²./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อเรื่อง./ (พิมพ์ครั้งที่)./ สถานที่
พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

Author./ A./¹/ and/ Author./ B./²./ (Year)./ Title of the book./
(Edition ed.)./ Place./ Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ปิยวัฒน์./ เกตุวงศา/ และกรกนก./ พงษ์ประดิษฐ์./ (2563)./ พันธุกรรม
ทางกายในประเทศไทยหลังวิกฤตโควิด-19./ (พิมพ์ครั้งที่ 2)./
นนทบุรี./ ภาพพิมพ์.

Neal, H./A./and/Schubel, H./A.// (1987). // *Solid Waste Management the Mounting Garbage and Trash Crisis.*// New Jersey:/ Prentice-Hall.

หนังสือ ที่มีผู้แต่ง 3 - 6 คน (โดยให้ใส่ชื่อ นามสกุลให้ครบทุกคน ใส่คำว่า และหน้าชื่อสกุลคนสุดท้าย)

ชื่อ-สกุล¹/ชื่อ-สกุล²/ชื่อ-สกุล³/ชื่อ-สกุล⁴/ชื่อ-สกุล⁵และชื่อ-สกุล⁶://ปีที่พิมพ์//ชื่อเรื่อง// (ครั้งที่พิมพ์)//สถานที่พิมพ์/สำนักพิมพ์.

Author, A./A.¹/Author, B./B.²/Author, C./C.³/Author, D./D.⁴/Author, E./E.⁵/and/Author, F./F.⁶/(Year)//Title of the book.// (Edition ed.)//Place:/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ปิยวรรณ//แสงสว่าง/วิสุทธิ//ตรีเงิน/สุวนิตย์/จิรวงส์/สิริพร//หลอดเงิน// ัญญะ/พรหมศร//และรณิมาศ/จันทร์ขาว.// (2547).//เอกสาร คำสอนวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต SC 101.// (พิมพ์ครั้งที่ 3).// กรุงเทพฯ://โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

Luffman, J./M./, Bulleen, C./V./, Liano, A./D./, McLeod, P./K./, Nash, E./O./and/Neuman, C./C.// (2004). // *Information technology resources management.*// (2nd ed.).// NJ:/ John & Sons Press.

หนังสือ ที่มีผู้แต่งมากกว่า 6 คน (โดยให้ใส่ชื่อ 6 คนแรก และคนถัดไปให้ใช้
“และคณะ”)

ชื่อ-สกุล¹/ชื่อ-สกุล²/ชื่อ-สกุล³/ชื่อ-สกุล⁴/ชื่อ-สกุล⁵/และชื่อ-สกุล⁶/และ
คณะ.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อเรื่อง.//(ครั้งที่พิมพ์)//สถานที่พิมพ์/
สำนักพิมพ์.

Author,/A./A.¹/Author,/B./B.²/Author,/C./C.³/Author,/D./D.⁴/Author,
E./E.⁵/and/Author,/F./F.⁶/and et al.//(Year)//Title of the
book.//(Edition ed.)//Place/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ปรีดา//อุ้นเรือน/สมชาย//ตระกลูกิจ/ไพบุลย์/ใจดี/วัฒนา//เกียรติรัตน์/
สุวรรณ//เปี่ยมใสว/วิไลพร//คลังการเรียน/และคณะ.//
(2553).//การจัดการระบบสารสนเทศสำหรับ CEO.//พิมพ์ครั้งที่
3.//กรุงเทพฯ:ซีไอโอเพรส.

Crawley,/R./B./Dockery,/L./M./Branson,/T./S./Carmichael,/L./E./
Carson,/J./C./Findlay,/A./F./and et al.//(2015).//Manor houses
of the early 1900s.//London.//Taylor & Francis.

กรณีไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง (โดยให้นำ “ชื่อเรื่อง” แทนที่ในตำแหน่งของผู้แต่ง)
ชื่อเรื่อง.//(ปีที่พิมพ์).//(ครั้งที่พิมพ์)//สถานที่พิมพ์:สำนักพิมพ์.

Title of the book.//(Year).//(Edition ed.)//Place/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

หลากหลายความคิดชีวิตคนทำงาน.//(2551).//กรุงเทพฯ:แผนงานสุขภาวะองค์กร
ภาคเอกชน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ.
Collection of Speeches of Field Marshal Srisdi Dhanarajata,
1959-1961.//(1964).//Bangkok:Office of The Prime Minister Press.

กรณีผู้แต่งเป็นองค์กร (โดยให้ใส่ชื่อองค์กรแทนที่ “ชื่อผู้แต่ง”)

ชื่อองค์กร.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อเรื่อง.//(ครั้งที่พิมพ์).//สถานที่พิมพ์:สำนักพิมพ์.
Organization name.//(Year).//Title of the book.//(Edition ed.).//
Place:/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

กระทรวงศึกษาธิการ.//(2551).//หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551.//กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

World Health Organization.//(2020).//Guidelines on Physical
Activity and Sedentary Behavior.//Geneva:World Health
Organization.

หนังสือแปล

ชื่อ-สกุลผู้แต่งต้นฉบับ.//ปีที่พิมพ์ผู้แปล.//ชื่อเรื่องหนังสือ(ของผู้แปล)/
[ชื่อหนังสือต้นฉบับ]//ครั้งที่พิมพ์.//ชื่อ-สกุล, ผู้แปล.//สถานที่
พิมพ์.//สำนักพิมพ์.

Author./A./A.//Year.//Book title(Subtitle)/[Original Manuscript]//
(Translator./T./T./Translator.//Edition ed.)/Place/Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

โอสมเมน//อლის.//(2566).//แต่เธอผู้เจ็บปวด[SOLITAIRE].//วลัยลักษณ์
จิตตะยโสธร.//ผู้แปล.//กรุงเทพฯ:นามมีบุ๊ค.

Süskind, /P.//(2010).//Perfume: The Story of a Murderer.//
(John./E.W./Translator).//London:Hamish Hamilton.

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่พิมพ์.//ชื่อหนังสือ.//พิมพ์ครั้งที่.//สืบค้นเมื่อ/วัน/
เดือน/ปี.จาก/http://www.xxxxxxx

Author./A./A.//Year.//Title of the book.//Edition ed.)/Retrieved/
Month/Day./Year./from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

สอ-สะ-รา.//(2567).//เติม *เติม *รัก (Special Part).//สืบค้นเมื่อ/8/
มกราคม/2567.จาก/https://www.mebmarket.com/ebook-
279307เติมbullเติมbullรัก-Special-Part

Kelleman,A.//(2010).//A Complete Grammar of Esperanto.//Retrieved/
December/15,/2023, //from/https://libro.eb20.net/Reader
/rdr.aspx?b=553941#

วิทยานิพนธ์ ปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิตและปริญญามหาบัณฑิตรูปเล่ม / ตีพิมพ์
ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีพิมพ์เผยแพร่.//ชื่อวิทยานิพนธ์.//[วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิป
บัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต].//สาขาวิชาหรือ
ภาควิชา คณะ มหาวิทยาลัย.

Author./A./A.//(Year).//Title of thesis/dissertation.//[Description:
Unpublished doctoral dissertation].//Department./Faculty./
University.

****ตัวอย่าง / Example****

เทียนชัย//สุริมาศ.//(2560).//พลวัตของการใช้ประโยชน์จากภูมิอากาศในฐานะ
การขัดเกลาทางสังคม.//[วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต].//
พัฒนามนุษย์ และสังคม (สหสาขาวิชา),/บัณฑิตวิทยาลัย./
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Sombutpoonthon,/P.//(2021).//Factors on drug store with good
pharmacy practice to abide the criterion of the quality
pharmacy at Chonburi province.//[Master
Thesis].//Philosophy (Environment and resource
studies),/faculty of graduate studies,/Mahidol university.

วิทยานิพนธ์ ปริญาตฺษฏีบัณฑิตและปริญาตฺหาบัณฑิตจากเว็บไซต์หรือ
ฐานข้อมูล

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./[ปีที่เผยแพร่]/[ชื่อวิทยานิพนธ์]/[วิทยานิพนธ์ปริญาตฺษฏี
บัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์ปริญาตฺหาบัณฑิต]/[สาขาวิชา,คณะ/
มหาวิทยาลัย./สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี/จาก/http://www.xxxxxx
Author./A./A./[Year]/[Title of thesis/dissertation]/[Description:
Unpublished doctoral dissertation]/[Field of study,
Faculty./Institution./Retrieved/Month/Day/Year,/from/
http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

ลออวรรณ./อิงสกุล./[2544]./การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์สัมพันธ์ของ
หัวหน้าภาควิชาตามทัศนะของหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์
พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ./[
วิทยานิพนธ์ปริญาตฺศาสตรมหาบัณฑิต]/[สาขาการบริหาร
การศึกษา/คณะครุศาสตร์/สถาบันราชภัฏนครราชสีมา./สืบค้น
จาก/https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=4
&ReclId=109&obj_id=520&showmenu=no

Gurung./B./[2020]./Effective Management of School Scouting
Program by Applying Plan-Do-Check-Act Model./[Thesis
Master]/Educational Administration./Faculty of Education./
Naresuan University./Retrieved/November/12,/2022/from/

<https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2566/3/62061757.pdf>

บทความในวารสารวิชาการ ในรูปแบบรูปเล่ม / ตีพิมพ์

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่พิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า.

Author./A./A./Year./Title of article./Title of Journal./Volume(Number)/pages.

****ตัวอย่าง / Example****

ฤชุตา/เทพยากุล/และอิศรภรณ์/รินโธสง.//(2559).//ความหมายและองค์ประกอบของการบริหารคนเก่งในองค์กร: การทบทวนวรรณกรรม.//วารสารเทคโนโลยีภาคใต้.//9(2),77-84.

Parra-Martinez,/F./A.,and/Wai,/J.//(2023). //Talent identification research: A bibliometric study from multidisciplinary and global perspectives.//Frontiers in Psychology.//14(1),1-22.

บทความในวารสารวิชาการ ในออนไลน์ (กรณีไม่มีเลข DOI)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปีที่พิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่),/หน้า-หน้า.//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี/จาก/http://www.xxxxxx

Author./A./A./Year./Title of article./Title of Journal./Volume(Number)/pages./Retrieved/Month/Date,Year,/from/http://www.xxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

จอมขวัญ//สุทธินันท์.//(2564).//การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย.//วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด.//10(2),91-105.//สืบค้นเมื่อ/5/มิถุนายน/2566./จาก/https://so01.tcithaijo.org/index.php/AJMBU/article/view/239924/167284

Pattaratumrong/M./and/Wongkhamhaeng/K.//(2019).//The Molecular Identification of Nephtys species (Polychaeta: Phyllodocida) from Songkhla Lake, Southern Thailand.//Naresuan University Journal: Science And Technology (NUJST).//27(3),1-9.//Retrieved/January/10,/2023./from/http://www.journal.nu.ac.th/NUJST/article/view/Vol-27-No-3-2019-1-9

บทความในวารสารวิชาการ ในออนไลน์ (กรณีมีเลข DOI)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่),/หน้า-หน้า.//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี.//doi:xxxxxxx
Author/A./A.//(Year).//Title of article./Title of Journal./Volume(Number)/pages.//Retrieved/Month/Date,/Year./doi:xxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

สิริลักษณ์//มาดัยมี//และวัชร//ยี่สุนเทศ.//(2563).//กลยุทธ์การส่งเสริม
การตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในร้านสะดวกซื้อ 7-
ELEVEN ในเขตลาดกระบัง.//วารสารมหาวิทยาลัย
พายัพ.//30(1),/1-15.//สืบค้นเมื่อ/24/มีนาคม/2564.//doi/
10.14456/pyuj.2020.1

Chantana,/C.//(2019).//A Cooling System for a Mushroom House
for Use in the Upper Central Region Climate of Thailand.//
Naresuan University Journal: Science And Technology
(NUJST).//27(3),/10-19.//doi:/10.14456/nujst.2019.22

รายงานการประชุมวิชาการที่มี Proceeding ในรูปแบบรูปเล่ม / ดิพิมพ์
ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความ.//ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/
ชื่อการประชุม.//(เลขหน้า). สำนักพิมพ์
Author./A./A.//(Year).//Title.//In/ Editor/(Ed. or Eds.).// Title of
conference.// (page).//Publisher.

****ตัวอย่าง / Example****

ไพฑูรย์//สินลาร์ตัน.//(2549).//การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน.//ใน/
กนกวรรณ//สินสุข/(บ.ก.).//รายงานการสัมมนา เรื่องการศึกษาไทย
ในยุคโลกาภิวัตน์.//(หน้า 12-19).//จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Saichan,/K./Tepaamorndech,/S./Techawiwattanaboon,/T./and/
Patarakul,/K./((2023)./Identification of Lactobacillus spp.
isolated from stool and colon biopsy tissues of Thai
healthy elderly using MALDI-TOF mass spectrometry.//
Proceedings of 61st Kasetsart University Annual
Conference: Science, Engineering and Architecture, Agro-
Industry, Natural Resources and Environment./990-996.

รายงานการประชุมวิชาการที่มี Proceeding ในรูปแบบออนไลน์

ชื่อ-สกุล./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/ชื่อการ
ประชุม./ (เลขหน้า)./สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี/จาก/
<http://www.xxxxxxx>

Author,/ A./ A./ / (Year)./ / Title./ / In/ Editor/ (Ed. or Eds.)./ of
conference./ (page)./ Retrieved/ Month/Day,/Year,/from/
<http://www.xxxxxxxx>

****ตัวอย่าง / Example****

ชาว์ณา./นอโรเอ./นุรัชวีตา./จารง./ณัฐพร./มุสิกเจริญ/และ
วเวทย์พิสิข./ยศสิริ./ (2561)./ลักษณะการใช้ภาษาบนสื่อสังคม
ออนไลน์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน./พลวัตการศึกษายุคเศรษฐกิจ
และสังคมดิจิทัล การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและ
นานาชาติ ครั้งที่ 9./ (940-952)./สืบค้นเมื่อ/19/มกราคม/

2560./จาก/https://wb.yru.ac.th/bitstream/yrui/6190/1/
2561-HNICSarina940-952.pdf

Chuetaleng./T./Tasaboomrung./N./and/Nillapun./M./.(2022)./ /
The Curriculum Administration Model for Empowerment
of Persons with Disabilities According to the ASEAN
University Network-Quality Assurance (AUN-QA)./ / In/
M./Nillapun/(Ed.)./ /The 9th International Conference on
Education (ICE 2022)./ / (136-151)./ / Retrieved/ July/ 21./
2023,/ / from/ https://drive.google.com/drive/folders/1seq
n5jOmZCwy7Z9DM-CwFyzIMAPTaBJ

เอกสารประกอบการประชุม/การประชุมวิชาการ ที่ไม่มี Proceeding
(Symposium)

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./.(ปี)./เรื่องการประชุม./ใน/ชื่อ/(ประธาน)./ชื่อการประชุม/
[Symposium]./ชื่องานที่จัดประชุม./สถานที่ประชุม.
Author./A./A./.(Year)./Title of contribution./In/Chairname/(Chair)./
Title of the Symposium/[Symposium]./Conference Name./
Location.

****ตัวอย่าง / Example****

สุชาติ./อัมสำราญ./.(2563)./งานศิลปะสื่อผสมที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก
จิตรกรรมฝาผนัง วัดภูมินทร์จังหวัดน่าน : “คันทอกรรมชาติ”./ /
ใน/วารสาร././ชื่อ/(ประธาน)./มหาวิทยาลัยราชภัฏ

2563/[Symposium]./(363-376)./โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์
และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ.

Deci,E./L./and/Ryan,R./M./((1991)./A motivational approach to
self: Integration in personality./In/R./Dienstbier/(Ed.),/
Nebraska Symposium on Motivation: Vol. 38 Perspectives
on motivation/[Symposium]./(237-288)./University of
Nebraska Press.

**การนำเสนองานวิจัยหรือการนำเสนอโปสเตอร์ (Paper/ Poster
Presentation)**

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./[ปีที่พิมพ์]./ชื่อเอกสาร หรือโปสเตอร์/[เอกสารนำเสนอในที่
ประชุม หรือโปสเตอร์นำเสนอในที่ประชุม]./ชื่อการประชุม./
(เลขหน้า).

Author./A./A./[Year]./Title of conference paper or poster/[Paper
presentation or Poster presentation]./Conference Name./
(page).

****ตัวอย่าง / Example****

สดีโส//อิงกอบอุบล./((2564)./กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ
เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ของ
วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต/[โปสเตอร์นำเสนอในที่ประชุม]./
การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์

เทคโนโลยี และนวัตกรรม ครั้งที่ 4.//คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

Leckenby,/S./and/Acklaghi,/H.//(2017).//Is point-of-care troponin enough in decision making process in emergency departments/[Poster Presentation].//ACEM ASM 2017 "Impossible is Just a Perspective" Darling Harbour, Sydney, Australia.//
<https://tinyurl.com/cpkjbsu5>

กรณีที่ไม่มีวันที่เผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)

กรณีไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.พ.) หรือ (n.p.)

กรณีไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.)

กรณีที่ปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่แค่ (ปี) เท่านั้น

หนังสือพิมพ์ รูปแบบฉบับตีพิมพ์

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง.//ปี./วัน/เดือน.//ชื่อคอลัมน์.//ชื่อหนังสือพิมพ์.// (เลขหน้า).

Author./A./A.// (Year./Day/Month)./Title of the Cullum.//Title of the Newspaper.// (page).

****ตัวอย่าง / Example****

ธวัช./วิรัตน์พงศ์.//(2549./14/มีนาคม).//ปฏิวัตินักวิจัยรุ่นใหม่.//มติชน.//(8).

Bangprapa./M./ and/ Nanuam./W.// (2017./ 31/ January).// NRSA refuses to back down on media bill despite pressure.// Bangkok Post.//(1).

หนังสือพิมพ์ รูปแบบออนไลน์

ชื่อ-สกุลผู้แต่ง./.(ปี./วัน/เดือน)./ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์./ (เลข
หน้า)/สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี./จาก/http://www.xxxxxx
Author./A./A./.(Year./Day/Month)./Title of the Cullum./Title of
the Newspaper./.(page)/Retrieved/ Month/Day./Year./
from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

เลนซ์ซูม./.(2566./9/ธันวาคม)./สังคมโลก : กอดวัวแก๊วเครียด./
เดลินิวส์ออนไลน์./สืบค้นเมื่อ/15/ธันวาคม/2566./จาก/
https://www.dailynews.co.th/articles/2974649/

Sarmiento./P./.(2023./1/September)/First Bullet Train ushers in new
era of connectivity for Southeast Asia./The Nation./
Retrieved/ October/ 25./ 2023, / from/ https://www.nation
thailand.com/blogs/world/asean/40030701

เว็บไซต์

ชื่อ-สกุลผู้เขียน./.(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี./
จาก/http://www.xxxxxx

Author./A./A./.(Year)/Title of the work: Subtitle./Retrieved/Month/Day/
Year./from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

สรณ//แสงเย็นพันธ์ //(2566)//10 เว็บไซต์จับคู่สี ออกแบบงานได้สวยงามลงตัว//
สืบค้น/5/มกราคม/2566/จาก <https://www.nupress.grad.nu.ac.th/จับคู่สี/>

Brown,/E. //(2018). // *The Good Book Of Colors: The Essential Guide for Business* // Retrieved/ 2020,/ 29/ April,/ from/
<https://www.designmantic.com/blog/infographics/good-book-of-colors/>

ข้อมูลจาก Facebook (ต้องเป็นข้อมูลจากองค์กรหรือบุคคลที่น่าเชื่อถือ)

ชื่อ-สกุลผู้เขียนหรือโพสต์.//ปีที่เผยแพร่.//ชื่อเนื้อหา/[อ้างอิงจากสถานะเฟซบุ๊ก].//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี,/จาก/<http://www.xxxxxxx>
Author,/A,/A.// (Year).// *Title of work* [Status Facebook].//Retrieved/
Month/Day,/Year,/from/<http://www.xxxxxxxx>

****ตัวอย่าง / Example****

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. //(2567). // *พลเอก ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ องค์กรพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานคุณลักษณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานคุณลักษณะวิศวกรรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ* [อ้างอิงจากสถานะเฟซบุ๊ก].//สืบค้นเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2567, จาก [https://www.facebook.com/nrcofficial/posts/pfbid0TPaVVHuLSasSeAfU3edTDJKg8FTddNfovYj9i4oJAWN3Dfk69YCYquyuA2MzVK45L?__cft__\[0\]](https://www.facebook.com/nrcofficial/posts/pfbid0TPaVVHuLSasSeAfU3edTDJKg8FTddNfovYj9i4oJAWN3Dfk69YCYquyuA2MzVK45L?__cft__[0])

=AZVqgP8g3x06ctZo2gMtBYoJ4733AkfwTCZzC9mZmC8q
gZ5zsPL7SylH_z6HLeuubvBf8NjctHd2DkEMbpSZyrdLfDN
NWGjmwz0BXPgp-GwNa9o5n4x8dlmUkqxdcNpkian4t1ID
APPPUWseeh-d58tmY_e1ezdRB9rZ8zWA8GV669xu6T96
9YZPyTryPui8TJQ&__tn__=%2CO%2CP-R

Gates,/ B./ / (2023)./ / Nelson Mandela's courage and wisdom
changed the world. His leadership in battling HIV/AIDS
still inspires me/[Status Facebook]/ / Retrieved/October/
3,/ 2023,/ from/ https://www.facebook.com/BillGates/posts/
pfbid02QoAe6Ekh76xVwGgjx5J34kht4BYLg9Un41LFMR53
LxxkhvM36QGN3ik7ziqy3VYl?locale=th_TH

วิดีโอยูทูป หรือวิดีโอสตรีมมิ่ง (YouTube หรือ streaming video)

ชื่อ-สกุลผู้อัปโหลดวิดีโอ./ / (ปีที่เผยแพร่)/ / ชื่อวิดีโอที่โพสต์/[วิดีโอ ยูทูป]./ /
สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี./จาก/http://www.xxxxxx

Uploader,/ U./ U./ / (Year)/ / Title of work/ [Video YouTube]./ /
Retrieved/Month/Day,/Year,/from/http://www.xxxxxxxx

****ตัวอย่าง / Example****

Kru-Ngor ครูเงาะ รสสุคนธ์./ / กองเกตุ./ / (2566)./ / 3 วิธีจัดการคนหัวแข็งอีก !! /
LIVE Replay EP.57/[วิดีโอ ยูทูป]./ / สืบค้นเมื่อ/10/ตุลาคม/
2566./จาก/https://www.youtube.com/watch?v=jAXLBxmw-xI

graphlly93.// (2022).// *Remove Objects From Photos with PATCH TOOL | Adobe Photoshop* |[Video YouTube].//Retrieved/ June/17./2023./from/https://www.youtube.com/watch?v=8l_oAmPTUx0

ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อประกาศ.//(ปีที่ประกาศ).//ราชกิจจานุเบกษา.//เล่มที่/xxx/ตอนที่/xx./หน้า/x-xx.

Title of announce.//(Year).//Title of Gazette.//Vol./xxx/Part/xx./p./xx.

****ตัวอย่าง / Example****

ราชกิจจานุเบกษา.//(2520).//เล่มที่/94/ตอนที่/79/หน้า/3616.

Government Gazette.//(2017).// *Constitution of the Kingdom of Thailand.*//Vol./134/Part/40 a/p./1-115.

การสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.//(ปี/วัน/เดือน).//เรื่องที่สัมภาษณ์/[สัมภาษณ์].//ตำแหน่ง (ถ้ามี).

Interviewee./ I./ I./ (Year./ Day/ Month).// Title of Interview [Interview].//Position.

****ตัวอย่าง / Example****

สุวรรณ/การะหงส์.//(2566./13/มิถุนายน).//น้ำส้มควนไม้/[สัมภาษณ์].// ผู้ใหญ่บ้านบ้านอ่างทอง.

Jolie./A.//(2016./30/January).// *Being a Mother*/[Interview].